

آموزشگاه کنکور هنر سی رنگ

برای استفاده از خدمات آموزشگاه سیرنگ به سایت ما مراجعه نمایید:

www.3orang-art.com

شعبه مرکزی:

خیابان شریعتی، دویست متر بالاتر از پل سید خندان، نبش کوچه ی حافظ،
ساختمان ایستا طبقه ی دوم، واحد سه

تلفن تماس: ۰۲۱۲۲۸۶۹۱۴۵-۰۲۱۲۲۸۸۷۴۷۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مبانی تصویرسازی

رشته گرافیک

گروه تحصیلی هنر

زمینه خدمات

شاخه آموزش فنی و حرفه‌ای

شماره درس ۳۶۶۶

شباهنگی، جلال	۷۶
مبانی تصویرسازی/ مؤلفان : جلال شباهنگی، محسن حسن‌بور - تهران : شرکت چاپ و نشر	۲۵۳ ش/م
کتاب‌های درسی ایران، ۱۳۹۲	۱۳۹۲
۱۳۹۲ ص : مصور - (آموزش فنی و حرفه‌ای؛ شماره درس ۳۶۶۶)	
متون درسی رشته گرافیک گروه تحصیلی هنر، زمینه خدمات	
برنامه‌ریزی و نظارت، بررسی و تصویب محتوا : کمیسیون برنامه‌ریزی و تأثیف کتاب‌های	
درسی رشته گرافیک دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداشی وزارت	
آموزش و پژوهش	
۱ گرافیک ۲ نقاشی الف شباهنگی، جلال ب ایران وزارت آموزش و پژوهش دفتر	
برنامه‌ریزی و تأثیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداشی ج عنوان د فروست	

همکاران محترم و دانش آموزان عزیز :

پیشنهادات و نظرات خود را درباره محتوای این کتاب به نشانی
تهران - صندوق پستی شماره ۴۸۷۴/۱۵ دفتر برنامه ریزی و تألیف آموزش‌های
فنی و حرفه‌ای و کارداش، ارسال فرمایند.

info@tvoccd.sch.ir

پیام نگار (ایمیل)

www.tvoccd.sch.ir

وب‌گاه (وب سایت)

کتاب مذکور طی سال‌های تحصیلی ۸۱-۸۲ و ۸۲-۸۳ توسط ۳۱ هنرآموز از ۲۸ هنرستان
که به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند و ۱۹۸ نفر از هنرجویان و ۱ نفر از متخصصان موضوعی و
خبرگان حرفه‌ای اعتباربخشی شده است و نتایج آن در کتاب اعمال گردید

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

برنامه ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر برنامه ریزی و تألیف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و کارداش

نام کتاب : مبانی تصویرسازی - ۴۹۵/۲

مؤلفان : جلال شباهنگی، محسن حسن پور

اعضای کمیسیون تخصصی : دکتر هوشنگ ارومیه، مژگان اسلامی، دکتر کامران افشار‌مهرجر، خدیجه بختیاری و

مهندس ابراهیم آزاد

آماده‌سازی و نظارت بر جاب و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۰۹۶۶-۸۸۳۱۱۶۱، ۰۹۲۶۶-۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت : www.chap.sch.ir

صفحه آرا : طرفه سهانی

طراح جلد : طاهره حسن زاده

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارو پخش)

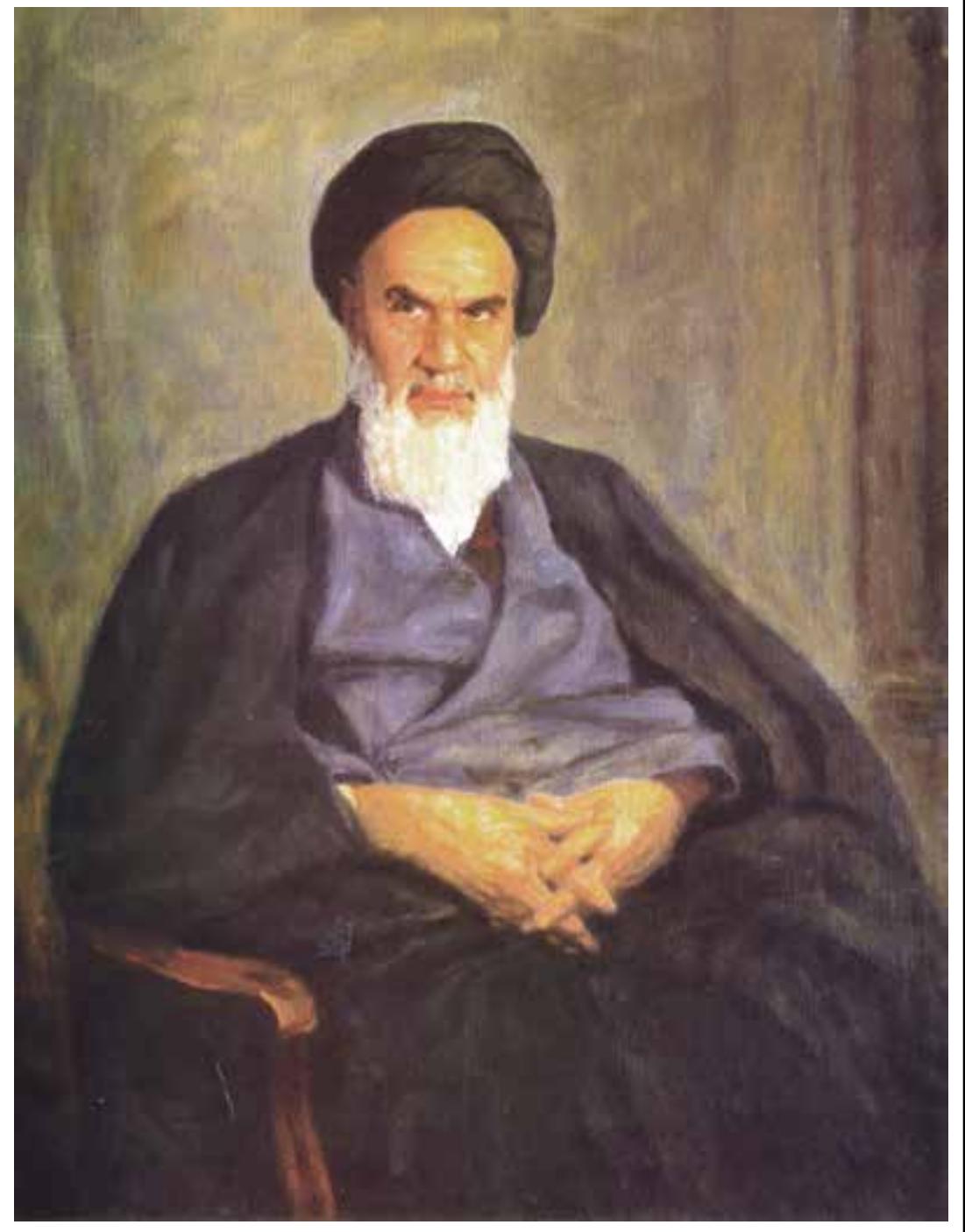
تلفن : ۰۹۱۸۵۱۶-۰۴۹۸۵۱۶، دورنگار : ۰۹۱۳۹-۳۷۵۱۵-۱۳۹، صندوق پستی : ۰۵-۱۳۹

چاپخانه : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهانی خاص»

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ نهم ۱۳۹۲

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۱۳۳۴-۲-۰۵-۹۶۴ ISBN 964-05-1334-2

اثر استاد کیخسرو خروش

ہنر عبارتست از دیدن روح لعنت ددانانها
امام جمیلی

فهرست

مقدمه

فصل اول : تصویرسازی

۱	۱-۱- اهداف و رسالت تصویرگر
۱	۱-۲- اهمیت رنگ در تصویرسازی
۱۲	۱-۳- طراحی با اشکال اصلی
۱۹	تمرین

فصل دوم : شیوه های تصویرسازی

۲۱	۲-۱- مداد (مداد رنگی - مداد سیاه)
۳۰	۲-۲- ماریک
۳۴	۲-۳- مرکب
۳۵	۱- شیوه نقطه چین یا نقطه پردازی
۳۵	۲- شیوه هاشور آزاد
۳۶	۳- شیوه هاشور یکسو یا هم جهت
۳۹	۲-۴- اسکراچ برد (خراش)
۵۱	۲-۵- حکاکی بر روی چوب
۶۲	۲-۶- چاپ شیشه (منو پرینت)
۶۲	چاپ برگردان
۶۵	۲-۷- کلژ یا تکه چسبانی
۷۴	۲-۸- پاستل روغنی - مداد شمعی
۷۸	پاستل روغنی و حرارت

۸۱	۲-۹ - گواش
۸۱	۱- شیوه آبرنگ نما
۸۳	۲- شیوه پوششی
۹۲	۲-۱۰ - آبرنگ
۱۰۸	۲-۱۱ - اکولین و پاک کننده
۱۱۴	۲-۱۲ - چسب چوب
۱۲۰	۲-۱۳ - شیوه ایربراش (مطالعه آزاد)

منابع و مأخذ

۱۳۲

مقدمه

تصویر، واژه‌ای است که از گذشته‌های دور تا امروز به انسان جهت ارتباط برقرار کردن کمک کرده است همچنین توسط آن انسان‌های عهد گذشته توانسته‌اند مفاهیم و تجارب بسیاری را از طریق آن به یکدیگر انتقال دهند تصویر موجب پیدایش خطوط تصویری اولیه نظری خط هیروگلیف و میخی شد و توسط خط، انسان توانست تاریخ‌نگاری کند و برای آیندگان تمامی آن چه را در گذشته‌های دور اتفاق افتاده به ثبت برساند و موجب رشد و شکوفایی در تمامی زمینه‌های علوم بشری گردد آن چه بسیار اهمیت دارد، این است که در گذشته و حال تصویر همواره در ارتباط با آموزش نقش کلیدی داشته است و به واسطه اهمیت آن افرادی به خلق تصاویر پرداختند که در معنای عام «هنرمند» و در حیطه تخصصی تر «مصور» و «تصویرگر» نامیده می‌شوند در گذشته «تصویر» و «مصور کردن» در حیطه خاصی نمی‌گنجید و شامل هر اثر تصویری می‌شد، بدین سان اثر خلق شده خویش را مصورسازی می‌دانستند، زیرا که تصویر می‌شد تصویر به دست آمده توسط آن‌ها بر اساس موضوع و متن خاصی بوده است هرچند که در گذشته نیز آثار خلق شده بر اساس موضوعاتی نظری جشن‌ها، آیین‌ها، پیروزی‌ها و غیره بوده است، ولی برای همگان قابل دسترس نبود زیرا اغلب در اماکن خاص و نزد بزرگان و حاکمان بوده است زمانی که کتابت آغاز گردید هنرمندان و مصوران تمامی هنر خود را در قالب تصاویر، کادر و حواشی تزیینی کتاب‌ها به کار گرفتند و توانستند به واسطه تصاویر به درک بهتر متون کتاب‌ها اعم از دینی نظری کتاب ارزشگ منانی، ادبی، علمی همانند کتاب عجایب المخلوقات و غیره ببردازند به واسطه پیدایش صنعت چاپ کاربرد و نقش تصویرگری تعریفی تازه یافت در عصر کنونی تصویرگری با محتوا و موضوع به صورت مستقیم درگیر است و اثر تصویری بدون آن‌ها دیگر به عنوان تصویرگری پذیرفته نمی‌شود

در دوره‌های گذشته هنرمندان به نقش کردن تصویر بر ظروف، اشیا و اماکن می‌پرداختند که بیش تر به هنرهای مستظرفه (ظریف و تزیینی) و نقاشی تزدیک بود و تا مدت‌ها تصویرگری در کنار نقاشی به تداوم خود ادامه داد، به طوری که تفکیک آن‌ها از یکدیگر امری دشوار و گاه غیرممکن می‌نمود در آن عهد هنرمندان نقاش در کلیه زمینه‌های تصویری دستی به قلم داشتند و حیطه کاری آن‌ها بسیار گستردۀ تراز زمان حاضر بود

در دسته‌بندی‌ها نقاشی را به لحاظ موضوعی تا قبل از دوره مدرن، به سه دسته تقسیم نموده‌اند :

۱— منظره ۲— طبیعت بی جان^۱ ۳— پرتره^۲ (چهره)

و به لحاظ ساختار به :

۱— نقاشی دیواری ۲— سه‌پایه‌ای ۳— کتابت

دسته‌بندی کرده‌اند تصویرگری به تدریج توانست خود را از زیرمجموعه‌نفاشی تا حدی جدا سازد این حرفه‌طی چند دهه اخیر توانسته در کنار رشته‌گرافیک و با آن رشته به حیات خود ادامه دهد در زمان حاضر نیز تصویرگران به صورت عمده با دو گرایش به نفاشی و گرافیک وجود دارند، و تأثیر این نوع گرایش در آثارشان قابل مشاهده است و این امر موجب گردیده تا گاه تمایل به یکی از این رشته‌ها کم و یا زیاد گردد حال این حرفه به رشته‌ای خاص با تخصص‌های مختلف تبدیل شده است، و برای رسیدن به این تخصص‌ها گذراندن مراحل و درجات گوناگون آموزش هنری لازم است

در این کتاب سعی شده است تا هنرجویان عزیز با الفبا، اصول و برخی شیوه‌های رایج این رشته جذاب آشنا گردند و بتوانند از این اصول و شیوه‌ها جهت رسیدن به اهداف متعالی تصویرگری دسترسی یابند امید است که در این راه توانسته باشیم گامی هرچند کوچک برداشته باشیم تا هنرجویان عزیز و آینده‌سازان بتوانند برای خود و آیندگان تجربه ارزنده‌ای از خود به یادگار گذارند

هدف کلی

آشنایی با انواع شیوه‌های تصویرسازی کتاب و کسب مهارت عملی آن

فصل اول

تصویرسازی

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این بخش هنرجو باید بتواند:

- ۱- مهم‌ترین اهداف تصویرسازی را نام ببرد.
- ۲- اهمیت رنگ در تصویرسازی را به اختصار توضیح دهد.
- ۳- دسته‌بندی رنگ‌ها و جایگاه کاربردی آن‌ها را توضیح دهد.
- ۴- با اشکال ساده بتواند برای یک داستان کوتاه شخصیت‌سازی کند.

- ۳- ایجاد رابطه‌های عاطفی - عقلانی
- ۴- راهنمایی در کمک بهتر مفاهیم متن
- ۵- تشویق به هنر و آشنایی با شیوه‌های گوناگون

۱-۲- اهمیت رنگ در تصویرسازی

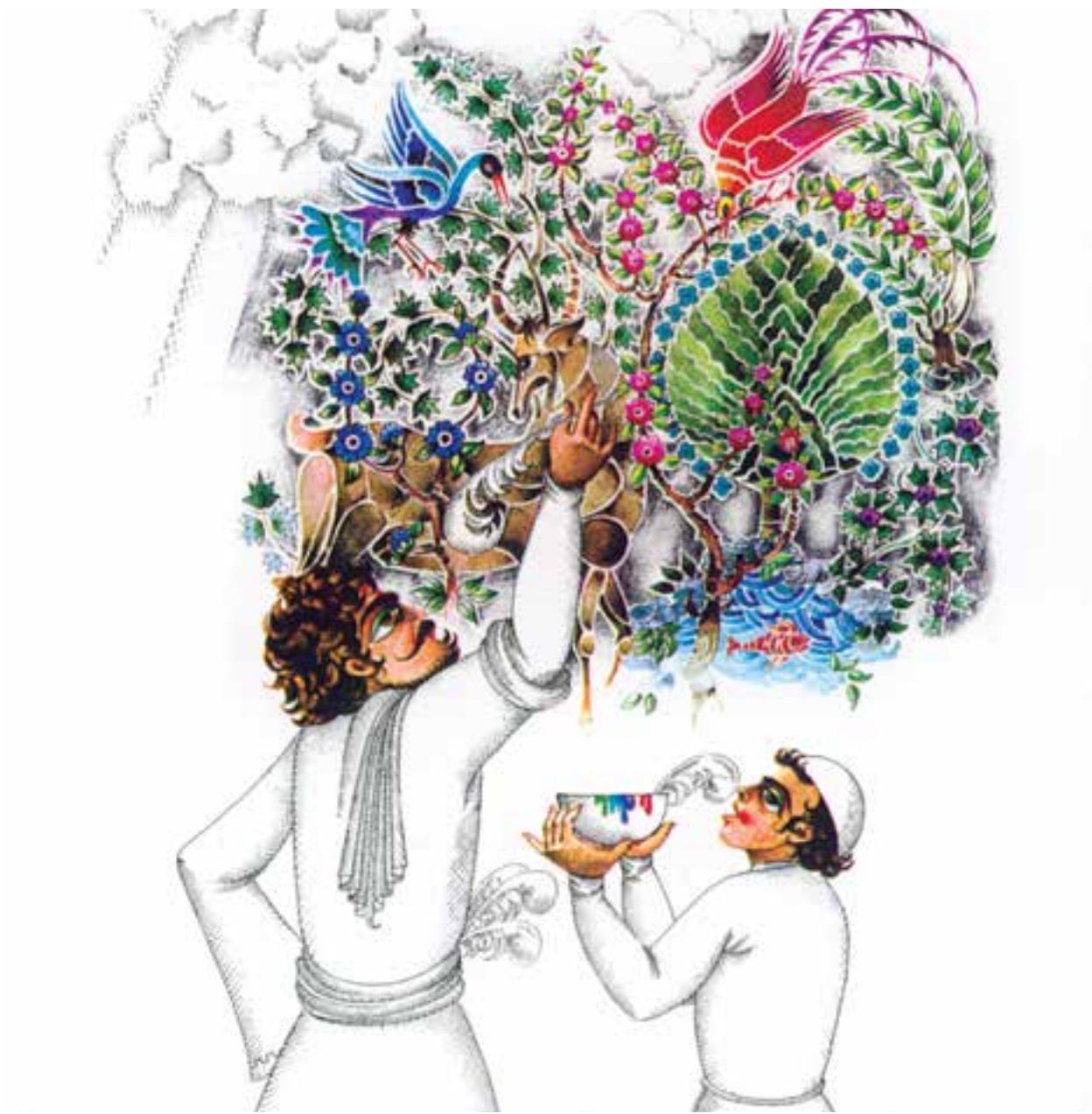
همان‌گونه که در کتاب مبانی رنگ فراگرفتید، اشکال (فرم‌ها) به واسطه‌ی نور و رنگ قابل رویت می‌باشند، و یکی از اجزای اساسی تصویر و عناصر تشکیل‌دهنده‌ی آن رنگ است. رنگ بیان‌کننده‌ی احساس و عاطفه است. حالات و احساس درون متن توسط رنگ به ما انتقال می‌یابد، رنگ‌ها و خواص آن‌ها دارای ارزش بیانی گوناگونی هستند و به طریقی ما را به تفسیر تصویر، فضا و شناخت شخصیت هنرمند راهنمایی می‌کنند. توجه داشته باشید که رنگ‌ها با مخاطب، موقعیت جغرافیایی و فرهنگ جامعه‌ای که هنرمند از آن برخاسته به صورت مستقیم ارتباط دارند^۱ (تصویر ۱).

۱-۱- اهداف و رسالت تصویرگر

تصویرگری هنر برقراری ارتباط میان متن و تصویر است که همگام و همراه با یک دیگر می‌توانند پیامی را به مخاطب خود انتقال دهند. هنرمند تصویرگر همواره راوی تصویری متن و یا پیامی است، و گاه در برخی مواقع همانند تصویرسازی علمی تابع جزء به جزء موضوع است و در متن‌های داستانی و شعر همواره بیش‌تر از تخیل و قوه‌ی خلاقه‌ی خود جهت خلق اثر استفاده می‌کند. بدین‌سان هنرمند نوگرا ذهن مخاطب را به دنیایی فراتر از متن به پرواز درمی‌آورد، و این امر خود موجب تفاوت نگرش تصویرگر در برخورد با متن و موضوعات مختلف خواهد شد. به یاد داشته باشید که اولین هدف و رسالت تصویرگر، انتقال پیام نوشتاری در قالب تصویر است. در اینجا جهت آشنایی بیش‌تر مهم‌ترین اهداف تصویرگری به شرح زیر دسته‌بندی گردیده‌اند:

- ۱- انتقال پیام
- ۲- تقویت قوه‌ی تجسم و خلاقیت

۱- برای حس عینی و تجسم ساده می‌توان تأثیر اقلیم و موقعیت جغرافیایی محل زندگی را بر هنرمندان، به خوبی در آثارشان مشاهده کرد، هنرمند جهت خلق اثر خود از نقش‌ها و رنگ‌های محیطی که در آن رشد کرده استفاده می‌کند.

تصویر ۱— اثر علی‌اکبر صادقی، قصه‌ی آب—آفتاب و کاشی، نمونه‌ای از تأثیرپذیری هنرمند با توجه به فرهنگ بومی اسلامی— ایرانی

تصویرسازی کودکان و نوجوانان همواره این سؤال مطرح است که «رنگ مناسب» برای کودکان و نوجوانان کدام دسته از رنگ‌ها مناسب می‌باشد؟ این مسئله بیشتر بستگی به نظر شخصی هنرمند دارد و اوست که دریافت واحدی نسبت به داستان دارد و رنگ‌ها و تعبیری که برای بیان فکر و احساساتش به کار می‌گیرد، کار او را از دیگران متمایز می‌سازد.

بعضی از هنرمندان از رنگ‌های درخشان و شاد استفاده می‌کنند (تصویر ۲).

هنرمندان مختلف برداشت‌های فردی و حسی از رنگ دارند که به سادگی می‌توان تمایلات آن‌ها را نسبت به رنگ و کاربرد آن در آثارشان مشاهده کرد.

بسیاری از صاحب‌نظران استفاده‌ی محض از رنگ را جایز نمی‌دانند و حتی به نظر می‌رسد که بسیاری از پیروان سبک رئالیسم یا واقع‌گرایی نیز تا حدی از تقلید محض رنگ‌های طبیعت خودداری می‌کرند. در این صورت ضرورتی ندارد که هنرمند رنگ‌های یک موضوع را جزء الگوبرداری نماید. در

تصویر ۲— اثر محمدعلی بنی اسدی، نمونه‌ای از کاربرد رنگ در تصویرسازی— هرمند در این اثر از رنگ‌های درخشان به خوبی استفاده کرده است و توانسته با مخاطبین خردسال ارتباط برقرار کند.

زیبایی‌شناسی رنگ باید از چگونگی نگرش مخاطب خود و میزان تجسم و شرایط درک سنتی، نسبت به رنگ‌ها و اهمیت آن آگاه باشد. چرا که برای قشری کار می‌کند که اگر تواند با آن‌ها ارتباط برقرار کند، در کارهای خویش موفق نخواهد بود.

هدف از به کارگیری به کمال رساندن تصویر و افزایش تأثیرگذاری آن در مخاطب است. در نحوه‌ی به کارگیری رنگ و روابط میان آن‌ها باید به قدری دقیق عمل کرد تا رنگ‌ها در کنار هم مکمل و سازنده‌ی یک دیگر باشند، تا مفهوم تصویر را زنده‌تر و بهتر جلوه دهد.

رنگ می‌تواند در ارزش‌های بصری تصویر نقش اساسی ایفا کند به شرط آن که از رنگ در جای صحیح و با هماهنگی کامل استفاده شود. چنان‌که در والاترین آثار به‌گونه‌ای زیبا و در حد مطلوب از رنگ استفاده شده است، و رنگ به عنوان نشانه و عنصری بارز در کمال آثار دیده می‌شود. رنگ برای لذت و انبساط روح و روان انسان به کار گرفته می‌شود. یکی از اهداف به کارگیری رنگ در تصویرسازی کودکان برای تجسم فاصله و دوری و تزدیکی و آرایش خلاقانه‌ی سطح دو یا سه بعدی به نحوی دلپذیر، و پدید آوردن واکنش‌های هیجانی نزد بینندگان است. اما آن چه مسلم است یک هرمند جدای توانایی‌های خود و شناخت

در این مورد نمی‌توان قانون صادر کرد و یا شیوه‌ای خاص ارائه کرد. باید به این نکته توجه کرد که هنرمند از تأثیرات محیط نیز نمی‌تواند خود را رها کند و تأثیرگذاری فرهنگ‌های بومی و قومی همواره با تصویرگر همراه و همگام است (تصویر ۳-الف تا د).

ب - اثر نورالدین زرین کلک، کتاب آ، اول الفاست، هنرمند در این اثر با استفاده از رنگ‌های سرد و گرم ترکیب‌بندی رنگی مناسبی به وجود آورده است.

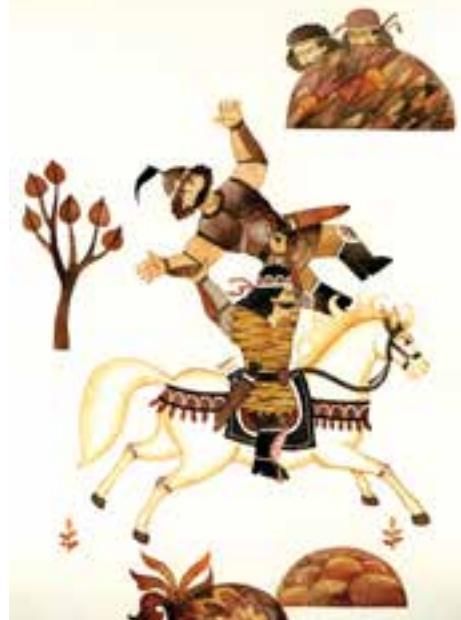

د - اثر محمدعلی بنی اسدی، هنرمند با استفاده از رنگ‌های تیره و ترکیبی به شیوه‌ای فردی در تصویرسازی دست یافته است.

اهمیت رنگ و به کارگیری آن در خلق تصویر نزد تمامی تصویرگران از ویژگی خاصی برخوردار است. اولویت بخشیدن به رنگ در تصاویر کتاب کودکان به این معنی نیست که رنگ را مهم‌تر از سایر عناصر نظری خط و طرح بدانیم. چون به طور قاطع

الف - اثر علی اکبر صادقی، کتاب پیروزی، هنرمند با استفاده از رنگ‌های گرم و با الهام از نقاشی قهوه‌خانه‌ای به شیوه‌ای نو و جدید دست یافته است.

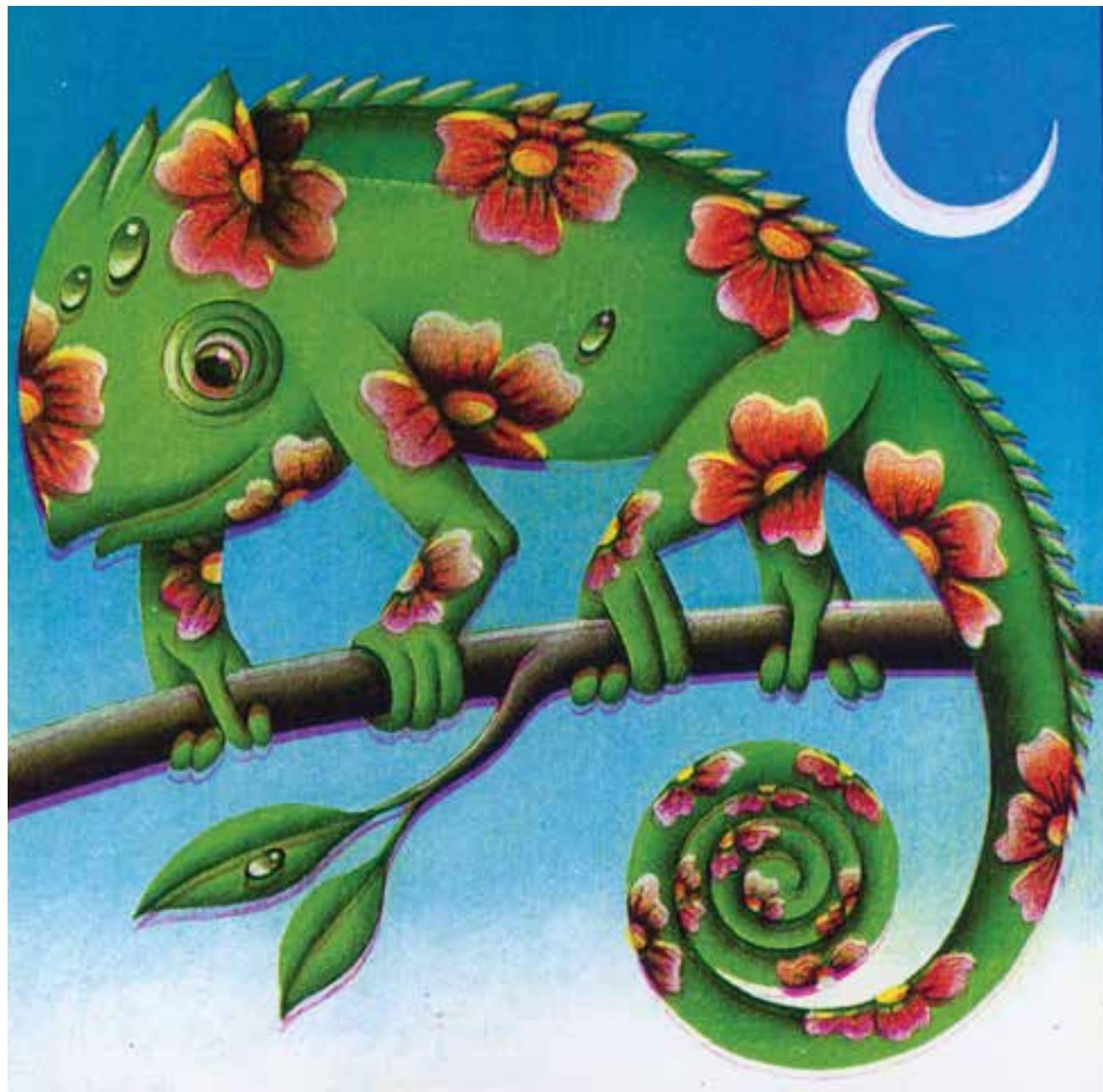

ج - اثر محسن حسن‌پور، هنرمند در این اثر با استفاده از رنگ‌های هم‌خانواده توانسته است فضای اسطوره‌ای را تداعی کند.

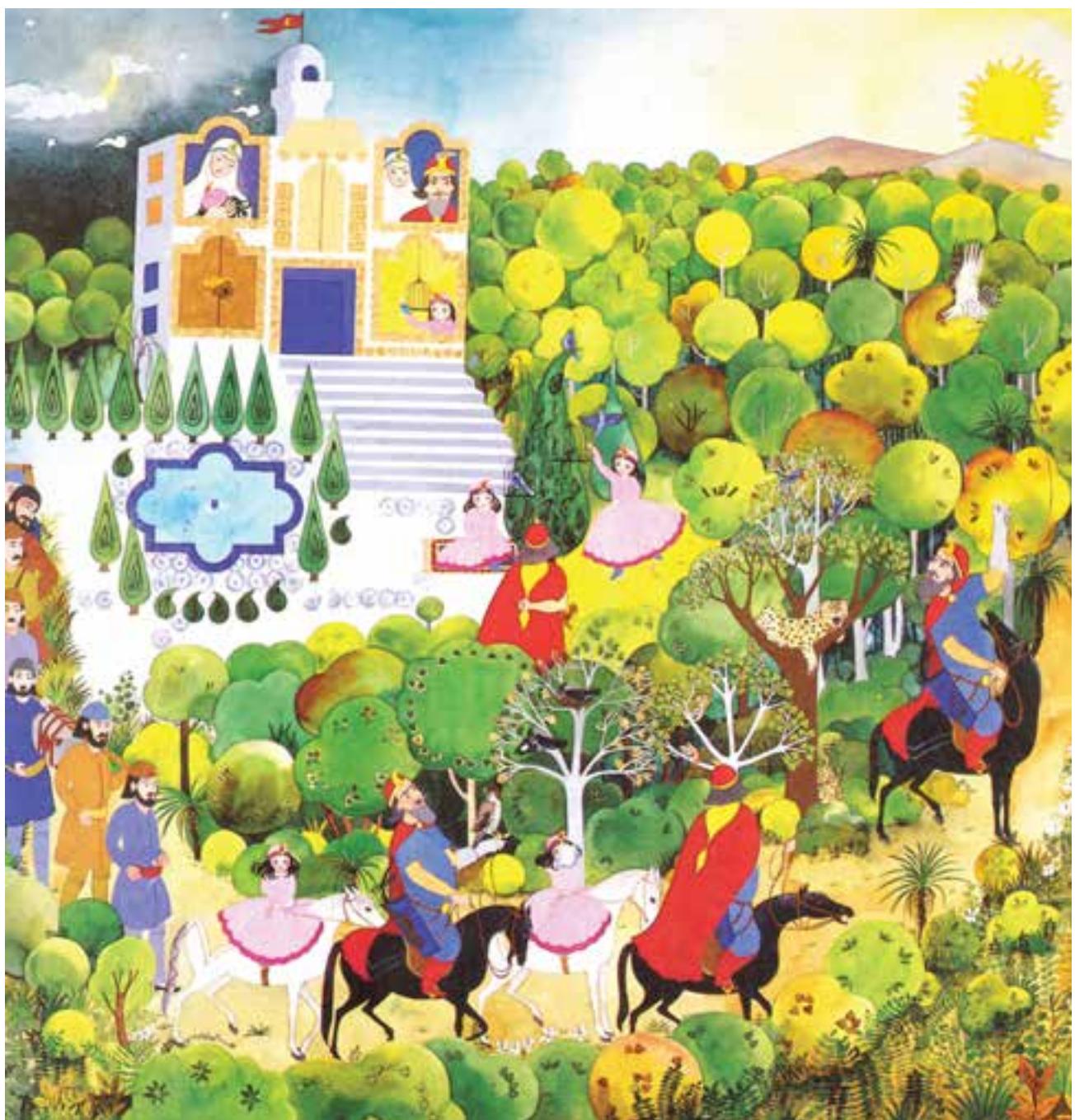
تصویر ۳

فراوافعی و غیره کاربرد فراوان دارد و گاه برای تکمیل فضای ترکیب‌بندی از آن نیز استفاده می‌شود و برای رسیدن به این مرحله باید با توجه به مبانی رنگ (که قبلاً با آن آشنا شده‌اید)، تمرین و ممارست به درجه‌ی شناخت رسید. در اینجا جهت آشنا شدن شما هنرجویان عزیز چند نمونه از آثار تصویرگران و نوع نگرش آن‌ها را در کاربرد رنگ در تصاویر^۴ تا ۱۴ ملاحظه می‌کنید.

اگر طرح را جسم تصویر بدانیم، رنگ نیز به منزله‌ی روح آن خواهد بود، بنابراین تصویر، کلام و رنگ لازم و ملزم یک‌دیگر خواهند بود. تصویرگر باید از رنگ در حد منطقی و آن‌جا که نیاز به رنگ حس می‌شود استفاده نماید و سعی نکند از رنگ در حد اشباع استفاده نماید و با به کارگیری رنگ مخاطب را فریب دهد و سعی در جذب کاذب آن‌ها نماید. رنگ جهت خلق فضاهای تصویری وهمی، محزون، شاد،

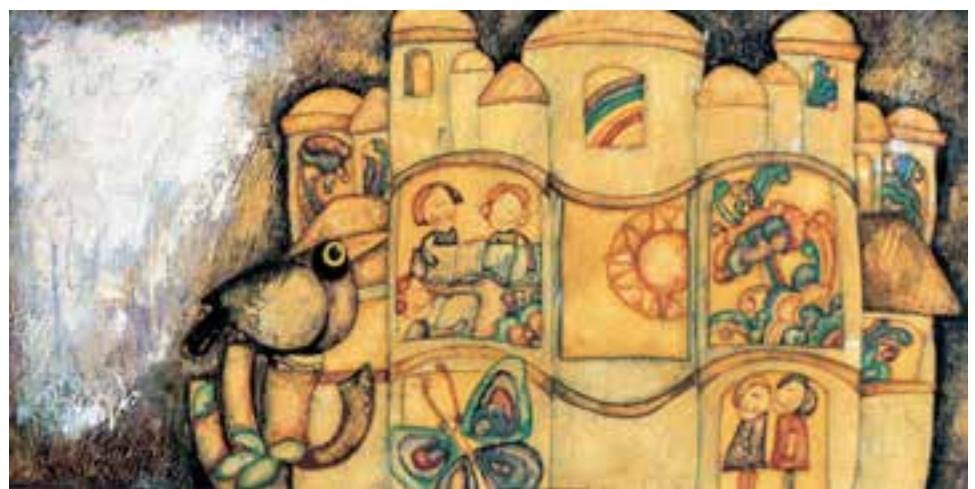
تصویر^۴ – اثر بهزاد غریب‌پور، هنرمند در این تصویر به خوبی از رنگ‌های سرد و گرم جهت تلطیف و زیباتر جلوه نمودن آفتاب پرست سود جسته است.

تصویر ۵

تصویر ۶

تصویر ۷

تصویر ۸

تصویر ۹

تصویر ۱۰

تصویر ۱۱

تصویر ۱۲

تصویر ۱۳

تصویر ۱۴

۳-۱- طراحی با اشکال اصلی

انسان‌های غارنشین با استفاده از خط و سطوح هندسی ساده به نحو بسیار ساده و هنرمندانه‌ای توانسته‌اند به قالب‌های ساده و بدیع جهت برقراری ارتباط با یکدیگر و القاء مفاهیم و آیین‌های مذهبی دست یابند. و این آرزو همواره هنرمندان

تصویر ۱۵-الف—گاو نر سیاه، جزیی از نقاشی درون غار لاسکو—
فرانسه—حدود ۱۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال قبل از میلاد

تصویر ۱۵-ب—نقاشی‌های درون غار لاسکو—فرانسه—حدود ۱۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال قبل از میلاد

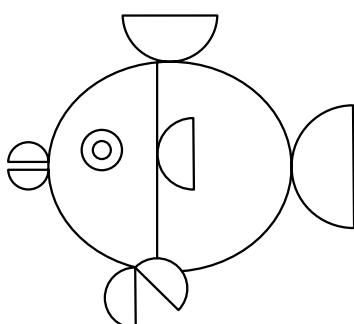
تصویر ۱۶—باغ نزدیک لوسرن—۱۹۳۸—رنگ روغن—اثر پُل کلی

تصویر ۱۷—زن، پنده و مهتاب—۱۹۴۹—رنگ روغن—اثر خوان میرو

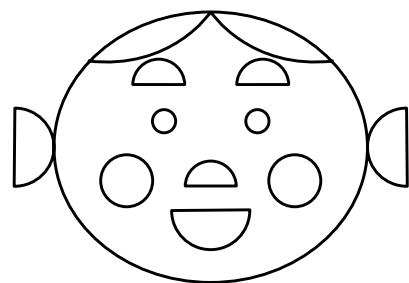
ساده‌ترین نحو طراحی کنید (فراموش نکنید این تمرین همانند بازی کودکانه‌ی چشم، چشم، دو ابرو است).

در این مرحله ابتدا دایره را به عنوان قالب اصلی چهره فرض کنید و سپس با برش‌هایی از دایره، چشم، گوش، بینی و سایر اجزاء تشکیل‌دهنده‌ی چهره را طراحی کنید (تصویر ۱۸-الف). به تدریج از این روش واجرای تمرین‌های متعددی می‌توانید سایر اجزاء تشکیل‌دهنده‌ی انسان را کامل کنید. بعد از این مرحله می‌توانید به طراحی حیوانات و سایر اشکال پیچیده با این روش مطابق نمونه (تصویر ۱۸-ب) پردازید.

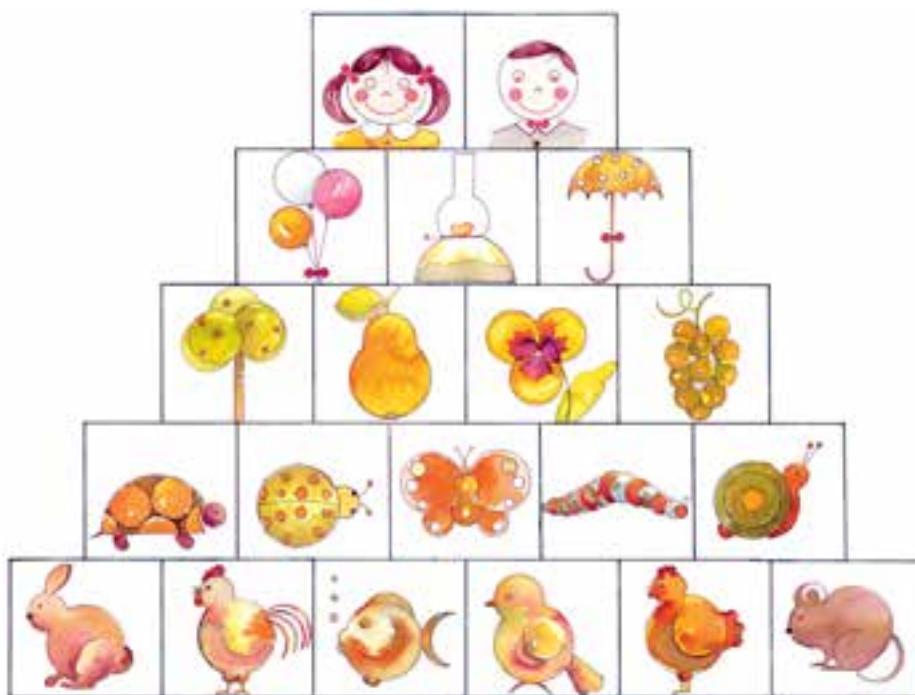
تصویر ۱۸-ب— با استفاده از شکل دایره و سایر اجزاء آن می‌توانید به خلق تصاویر زیبا و ساده‌ی جانوری نیز پردازید.

برای تصویرگران جوان همواره طراحی از یک شخصیت، حیوان، گل و گیاهان قدری در ابتدا سخت و دشوار به نظر می‌رسد. ولی اگر بدانیم که از اشکال ساده و اصلی هندسی برای خلق تصاویر می‌توانیم به خوبی بهره‌گیریم، این امر ساده و سهل خواهد شد. هنرجویان عزیز در کتاب طراحی ۱ و ۲ فراگرفته‌اید که چگونه اندام انسانی و حیوانی را در قالب‌هایی چون مکعب و استوانه طراحی نمایید. حال از همین تجربیات به نحو ساده می‌توانید در تصویرسازی جهت خلق تصاویر و شخصیت‌سازی استفاده نمایید. برای شروع می‌توانید از یک شکل ساده همانند دایره استفاده کنید. حال به وسیله‌ی دایره و اجزاء آن سعی کنید یک چهره را به

تصویر ۱۸-الف— با استفاده از شکل دایره و اجزاء آن به سادگی می‌توانید هر آن چه را که می‌خواهید طراحی کنید.

به روش‌های ساده‌سازی طبیعت در تصویر شماره ۱۹ دقت نمائید.

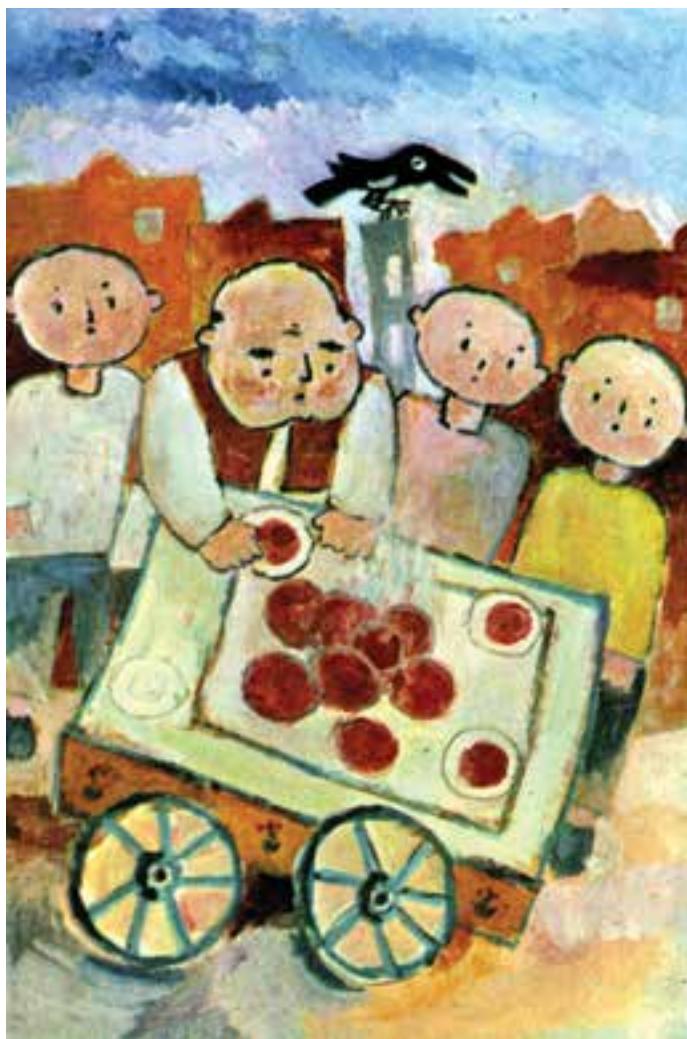
تصویر ۱۹— تصویرسازی با شکل‌های اصلی— اکولین— اثر اعظم کریمی

شخصیت‌سازی‌های تصویرگران مختلف کشورمان جهت آشنایی و درک بهتر ارائه می‌گردد (تصاویر ۲۰ تا ۲۴).

برای درک بهتر این مطالب توصیه می‌گردد به آثار تصویر متحرک با دقت بیشتری بنگرید. زیرا همواره در این شاخه از هنر جدید از اشکال و فرم‌های ساده جهت خلق شخصیت‌سازی استفاده‌های بی‌شمار می‌گردد. اصل اولیه و مهم در انجام این گونه تمرین‌ها ساده دیدن است. پس همواره سعی کنید حتی اشکال سخت و دشوار را به ساده‌ترین اشکال به صورت تصویری ترجمه نمایید. به خاطر داشته باشید عملکرد شما دقیقاً مشابه ساده کردن کلام یک فلسفه عالی مقام برای درک بهتر کودکان است. چه بسا در قالب کلامی ساده بتوان فلسفه، کلمات، واژه‌ها و اندیشه‌های عظیمی را بیان نمود.

هرگز فراموش نکنید که این روش برای شخصیت‌سازی و دست‌یابی به شخصیت‌های فردی که می‌خواهید آن را به تصویر بکشید بسیار حائز اهمیت است و به تدریج با تمرینات مشابه و تلفیق اشکال مختلف و ساده‌ی هندسی می‌توانید برای خود صاحب سبک و شیوه در خلق شخصیت‌های جدید شوید.

دقت کنید، هنرمند جوان در این مجموعه آثار به واسطه‌ی کاربرد فرم‌های ساده‌ی هندسی توانسته است هر شکلی را که اراده کند به تصویر بکشد و تکمیل نماید. شما نیز همواره تلاش کنید که تمامی اشکالی را که در یک تصویر می‌خواهید طراحی کنید، توسط این اشکال به دست آورید. مطمئن باشید بعد از مدتی نه چندان زیاد، برای خود صاحب شیوه و روش جدیدی در طراحی تصویرسازی خواهید شد، و آثار شما از سایر آثار هنرمندان قابل تشخیص خواهد بود. در اینجا نیز چند نمونه از

تصویر ۲۰

تصویر ۲۱

تصویر ۲۲

تصویر ۲۳

تصویر ۲۴

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با استفاده از اشکال دایره و مستطیل حیوانات مختلف را طراحی کنید.
- ۲- با استفاده از تلفیق اشکال ساده‌ی هندسی سعی نماید یک داستان را برای کودکان به صورت خطی (محیطی) به تصویر بکشید.
- ۳- از آثار تصویرگران ایرانی (حداقل ۴ نمونه) را جهت بحث در مورد ساده دیدن و شخصیت‌سازی انتخاب کنید و به کلاس بیاورید تا در مورد آن‌ها با راهنمایی هنرآموز به بحث و گفت‌وگو بپردازید.

فصل دوم

شیوه های تصویرسازی

هدف های رفتاری: پس از پایان این فصل هنرجو باید بتواند:

- ۱- مداد رنگی و کار با مداد رنگی را توضیح دهد.
- ۲- تصویرسازی با مداد رنگی را انجام دهد.
- ۳- مازیک و روش استفاده از آن را توضیح دهد.
- ۴- با مازیک یک تصویرسازی انجام دهد.
- ۵- مرکب و سه شیوه‌ی استفاده از آن را توضیح دهد.
- ۶- با مرکب و شیوه‌های متنوع آن تصویرسازی نماید.
- ۷- در تصویرسازی از شیوه‌ی خراش استفاده نماید.
- ۸- یک تصویرسازی با شیوه‌ی حکاکی روی چوب انجام دهد.
- ۹- به روش چاپ شیشه و منورینت تصویرسازی نماید.
- ۱۰- تفاوت کلاژ و قطاعی را توضیح دهد و یک نمونه با این روش‌ها تصویرسازی نماید.
- ۱۱- پاستل و انواع آن را و شیوه‌ی کاربرد آن‌ها را توضیح دهد.
- ۱۲- یک تصویرسازی با شیوه‌ی پاستل انجام دهد.
- ۱۳- گواش و شیوه‌ی آبرنگ‌نما و حالت پوششی را کاملاً توضیح دهد.
- ۱۴- تصویرسازی با شیوه‌ی گواش انجام دهد.
- ۱۵- تفاوت حالت‌های آبرنگ و گواش را توضیح دهد.
- ۱۶- تصویرسازی با شیوه‌ی آبرنگ انجام دهد.
- ۱۷- با شیوه‌ی اکولین و پاک‌کننده‌ها تصویرسازی نماید.
- ۱۸- با روش چسب‌چوب یک تصویرسازی نماید.
- ۱۹- با شیوه‌ی ایربراش تصویرسازی ساده انجام دهد.

۱-۲- مداد (مداد رنگی - مداد سیاه)

مداد از ابتدای ترین و ساده‌ترین ابزار طراحی می‌باشد، و غالباً ما از دوران کودکی با آن آشنا شده‌ایم و اولین تجربه‌های مان را با مداد و مداد رنگی به دست آورده‌ایم. از این جهت در آموزش طراحی و تصویرسازی جزو ابزار اصلی می‌باشد. و به هیچ‌چیز دیگر به جز کاغذ نیاز ندارد. و در بازار با انواع علائم تجاری یافت

تصویر ۱ - انواع مداد رنگی با علائم تجاری مختلف

مداد و مداد رنگی رایج‌ترین شیوه‌های کاربردی، شیوه‌ی هاشور (اعم از هم‌سو، متقاطع و غیره) و شیوه‌ی سایشی یا محو کردن می‌باشند. و طراح گاه با تلفیق این شیوه‌ها به شیوه‌هایی جدید و نو دست می‌یابد (تصاویر ۲-الف تا د).

لازم به ذکر است که هنرجویان عزیز در کتاب طراحی ۱ با خاصیت مدادها و روش کاربرد آن به طور مبسوط آشنا گردیده‌اند و به کسب مهارت نائل شده‌اند. و صرفاً جهت یادآوری این مطالب آورده شده‌اند. و همان‌گونه که می‌دانیم در شیوه‌ی استفاده از

تصویر ۲-الف - تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی سایشی یا محو کردن رنگ‌ها

تصویر ۲-ب - تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی هاشور، اثر لیندا فیمور

تصویر ۲-۵- تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی تلفیقی و ایجاد بافت جدید، اثر محسن حسن‌پور

تصویر ۲-۶- تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی تلفیقی چه کسی خدا را دیده است، اثر شهرزاد شوشتريان

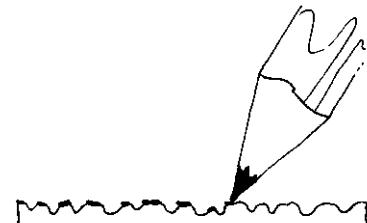
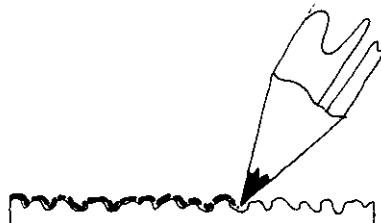
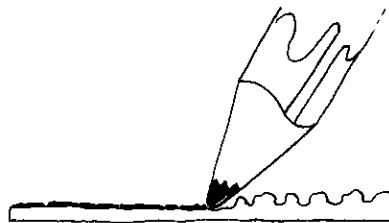
فشار دست روی مداد را افزایش دهیم یا نوک مداد را خیلی تیز نماییم. کاغذهایی که دارای برجستگی‌ها و گودی‌های کمتری باشند موجب می‌شوند که رنگ آمیزی، یکنواخت و با سرعت بیشتری انجام گیرد. در این وضعیت حتی کنده نوک مداد نیز مانع از رنگ آمیزی خوب نمی‌گردد. برای رسیدن به کیفیت بهتر در این شیوه می‌توان از کاغذهای استفاده نمود که صاف باشند البته نه آنقدر صاف که خطوط روی آن به خوبی ثبت نشده و یا به نظر خشک و نازک بیایند. پیشنهاد می‌شود قبل از شروع کار از وضعیت کاغذ و نوع کیفیت آن مطلع شده و سپس اقدام به طراحی و رنگ آمیزی نماییم. تصویر ۳ نشان‌دهنده وضعیت کاغذ در هنگام رنگ آمیزی با مداد می‌باشد.

در انتخاب مداد باید دقت لازم به عمل آید چرا که یکی از مواردی که هنرجو را در هنگام استفاده از مداد، اعم از رنگی یا سیاه رنچ می‌دهد شکسته شدن پیش از حد نوک مداد در موقع طراحی و رنگ آمیزی می‌باشد. اولین گام برای رهایی از این مشکل این است که قبل از خرید مداد مطمئن شویم که مغز مداد در مرکز چوب قرار گرفته است (تصویر ۴-الف). از خرید مدادهایی که مغزی آن در وسط قرار نگرفته است جداً خودداری شود (تصویر ۴-ب).

وسایل لازم

- انواع مداد رنگی و سیاه^۱
 - مقواهی مخصوص
 - پاک کن
 - اسپری فیکس کننده اثر (فیکساتیو)
 - ابزارهای کمکی مانند خطکش یا هر وسیله دیگر برای ایجاد لبه‌های تیز
 - رنگ‌های مختلف مانند گواش، آبرنگ، ایربراش و...
 - طرز کار: از مداد به عنوان یک وسیله ساده و قابل دسترس برای طرح‌های اولیه و نقاشی‌ها می‌توان استفاده نمود.
- در شیوه مداد، جنس کاغذ مصرفی نقش عمداتی را در رنگ آمیزی و طراحی بهتر و هم‌چنین سرعت کار به عهده دارد. وقتی با مداد با سرعت ولی با فشار کم دست، روی مقوا یا کاغذی که زیری و بافت متوسطی دارد خطی را می‌کشیم، فقط پُرزاها و برجستگی‌های کاغذ، رنگ را به خود نگرفته درحالی که نقاط گود آن رنگ را به خود نگرفته و سفید باقی می‌ماند که گاهی برای ایجاد بافت و به وجود آوردن جنسیت اشیا کاربرد دارد.
- هر گاه بخواهیم این گودی‌ها رنگ را به خود بگیرند باید یا

^۱- برای توضیحات بیشتر در خصوص انواع مداد به کتاب طراحی ۱ فصل ۲ مراجعه شود.

ج - کاغذهای نرم پُر زدار که با فشار زیاد مداد پُرها از بین رفته و صاف می‌شوند. در این وضعیت نیاز چندان به تیزکردن مداد نمی‌باشد و رنگ آمیزی سریع است.

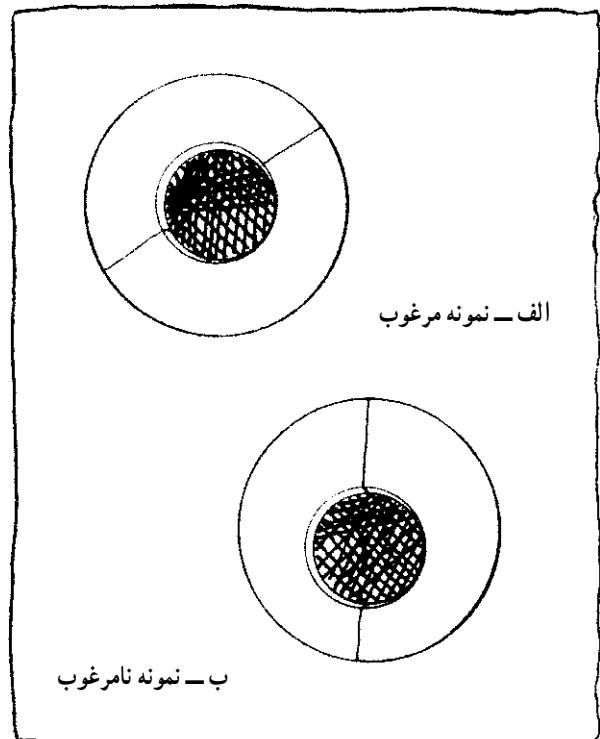
ب - کاغذ بافت دار زبر که با فشار زیاد دست روی مداد یا تیزکردن نوک مداد می‌توان نقاط سفید را پوشش داد.

الف - کاغذ زبر متوسط که با فشار معمولی مداد روی آن فقط نقاط برجسته کاغذ رنگ را به خود می‌گیرند و نقاط سفید، در رنگ آمیزی دیده می‌شوند (به خصوص در سطوح یک

دست)

تصویر ۳

تصویر ۴

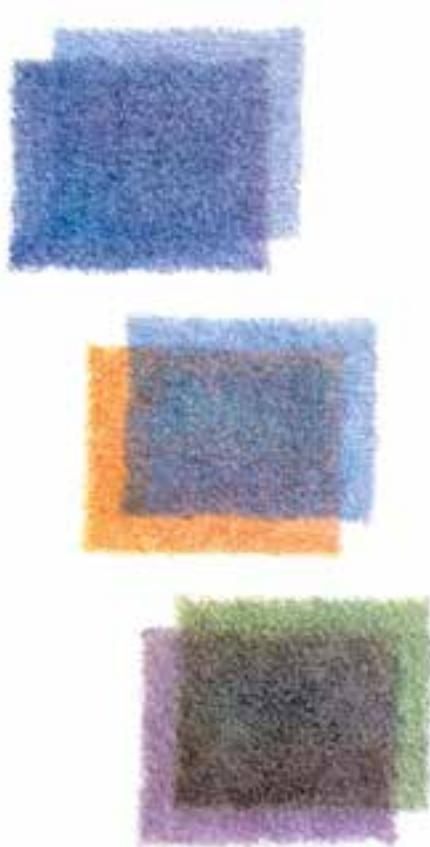
کاربرد دارد که طرح را بخواهیم روی مقواهی ضخیم انتقال دهیم، در این هنگام باید فشار دست زیاد نباشد تا پارگی روی کاغذ پوستی ایجاد نشود و گودی روی مقوا ایجاد نکند چرا که ایجاد گودی در هنگام رنگ آمیزی به خصوص در سطوح وسیع و یک دست از ظرافت طرح می‌کاهد.

از شیوه‌های رنگ آمیزی با مداد می‌توان از شیوه‌ی لایه‌گذاری، کنار هم قراردادن رنگ‌ها، ایجاد خطوط و سطوح منظم در کنار هم به منظور رنگ آمیزی سریع و رنگ آمیزی با استفاده از هاشور نام برد (تصویر ۵ - الف تا ه) و (تصویر ۶ - الف تا ه).

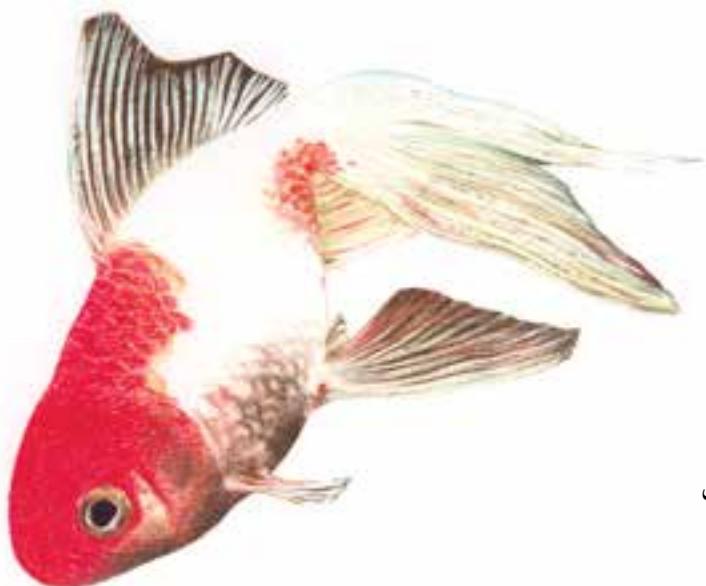
از مدادهایی که چویشان نصف روشن و نصف تیره است خودداری شود چرا که این گونه مدادها نوکشان همواره می‌شکند. راه دیگر جلوگیری از شکستن مداد این است که همیشه از تراش‌هایی که تیغه آن تیز است استفاده کنیم و از تراشیدن زیاده از حد مداد پرهیز نماییم. برخی از طراحان برای تراشیدن نوک مداد از تیغه چاقو یا تیزبر (کاتر) استفاده می‌کنند که این روش با موفقیت بیشتری همراه می‌باشد. برای انتقال طرح نهایی روی کاغذ اصلی می‌توان از میز نور یا از شیشه پنجره یا از شیوه‌ی کپی کردن (پنسیو) استفاده نمود. علاوه بر آن از کاغذ پوستی نیز برای انتقال طرح به کاغذ اصلی استفاده می‌شود، این شیوه بیشتر در مواردی

سفید را از بین برده و بافت یک دستی را ارائه داده و موجب غنای رنگ آمیزی می شود. علاوه بر آبرنگ برای پوشش سطوح زمینه می توان از ایربراش یا رنگ اکریلیک استفاده نمود. جهت شناخت هر چه بیشتر با شیوه های مختلف مداد رنگی به نمونه های تصاویر ۴ تا ۸ توجه کنید.

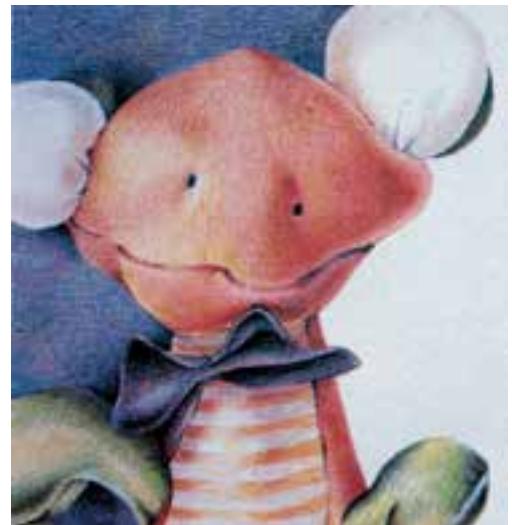
استفاده از سایر شیوه ها با مداد رنگی: علت جالب بودن شیوه مداد سادگی و قابل دسترس آن می باشد. گاهی اوقات برای صرفه جویی در وقت یا ایجاد کیفیت های تصویری متفاوت می توان از سایر وسایل کمک گرفت به عنوان نمونه آبرنگ می تواند برای پوشاندن سطح زمینه یا سطوح بزرگ مورد استفاده قرار گیرد. علاوه بر آن این شیوه با پوشش دادن به نقاط فرورفته کاغذ، نقاط

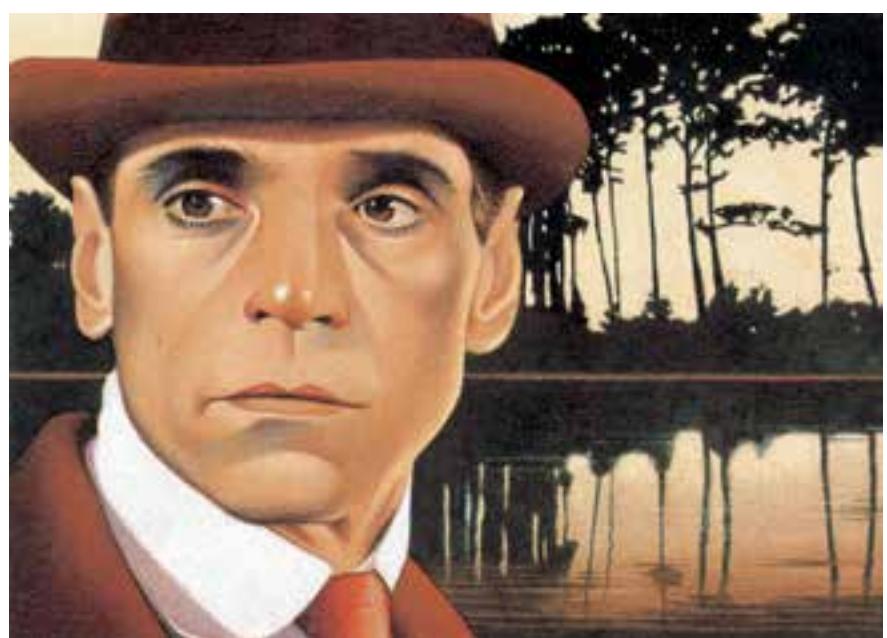
تصویر ۵ – الف – شیوه مداد رنگی – شیوه رنگ آمیزی لایه لایه

تصویر ۵ – ب – تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه های لایه لایه

تصویر ۵-ج— تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی لایه‌گذاری، اثر سوزان فیلد

تصویر ۵-د— تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی لایه‌گذاری بر کاغذ رنگی، اثر بیل نلسون

تصویر ۵-ه— تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی به شیوه‌ی هاشور، اثر کِن زونکر

ب

الف

د

ج

هـ

تصویر ۶— در تصاویر الف تا هـ مراحل مختلف اجرای یک اثر با استفاده از شیوه‌ی هاشور (خطی) مشاهده می‌شود.

این گونه مدادها علاوه بر کاغذ به قلم موی آبرنگ و یک ظرف آب نیاز است (تصویر ۷).

لازم به ذکر است که علاوه بر مداد رنگی معمولی، در بازار مدادهای رنگی حلال با آب نیز وجود دارد که با استفاده از آن‌ها می‌توان به بافت‌های متنوعی دست یافت، و برای استفاده از

تصویر ۷—مداد رنگی حلال با آب و وسایل مورد نیاز تصویرسازی با آن را نشان می‌دهد.

تصویر ۸—تصویرسازی با استفاده از مداد رنگی حلال با آب و روش کار با آن را نشان می‌دهد.

برای استفاده از این گونه مدادرنگی‌ها کافی است که ابتدا به صورت هاشور طرح را تصویرسازی کرد و سپس با قلم موی آگشته به آب جهت ترکیب رنگ‌ها بر سطح تصویر قلم مو را حرکت داد، بدین صورت تصویری مشابه بافت آبرنگ به دست می‌آید و جهت اصلاح رنگ و یا غنی‌تر کردن ترکیبات رنگی در زمانی که سطح کاغذ هنوز خیس است می‌توان با مداد رنگی رنگ جدید به آن اضافه کرد. لازم به توضیح است که برای این شیوه کمتر از شیوه‌ی لایه‌گذاری استفاده می‌شود زیرا همان‌طور که گفته شد، با کشیدن قلم موی خیس بر سطح تصویر به سادگی می‌توان رنگ‌ها را در هم ترکیب کرد و نیازی به شیوه‌ی پرداخت و لایه‌گذاری نیست زیرا لایه‌های زیرین دیگر در امر ترکیب رنگ، نقش چندانی ندارند (تصویر ۸).

همواره توجه داشته باشید که در این روش کافی است برای به دست آوردن رنگ سوم دو رنگ اولیه را در کنار هم قرار دهیم و توسط قلم مو و آب از ترکیب آن دو رنگ، رنگ سوم را به دست می‌آوریم. در این روش نیز همانند کار با مداد و مداد رنگی معمولی، ابتدا رنگ‌های روشن به کار برد و می‌شوند و به تدریج رنگ‌آمیزی رنگ‌های تیره به آن اضافه می‌گردد.

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱— به شیوه‌ی لایه‌گذاری، با استفاده از اشکال ساده‌ی هندسی به تصویرسازی چند جوجه به همراه مادرشان پردازید.
- ۲— از شیوه‌ی آزاد و یا تلفیقی برای تصویرسازی کارت‌پستال (اصل و ارزینال تصویر در ابعاد A4 طراحی شود) پردازید.
- ۳— با هاشورهای ساده و کوتاه به تصویرسازی یک صفحه از کتاب کودک (شعر) در ابعاد $25 \times 25\text{cm}$ بپردازید.

۲-۲- مازیک^۱

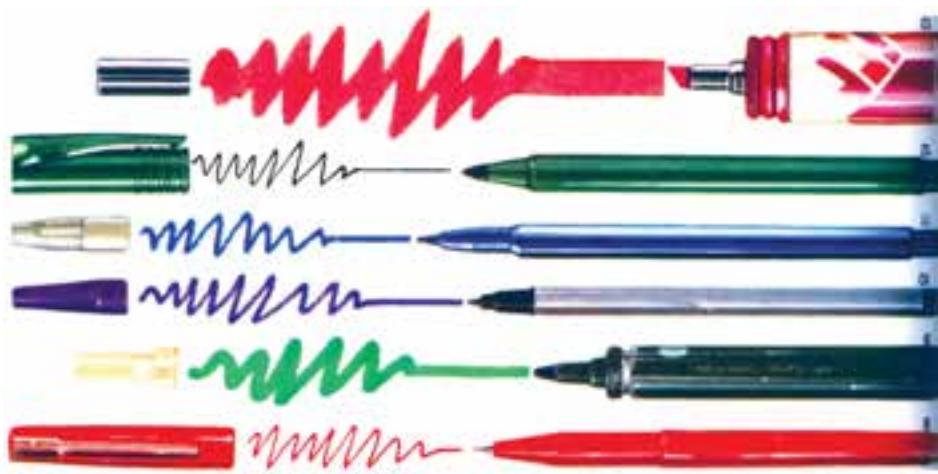
انواع مختلف (تینری، الکلی، آبرنگی و شبرنگی یا فسفری) یافت می‌شوند (تصویر ۹-الف و ب).

مازیک‌های با کیفیت مرغوب دارای اثرات رنگی بسیار خوب هستند و روی اکثر سطوح کاغذی اثر جالبی دارند. در بازار مناسب‌ترین کاغذ برای استفاده از مازیک کاغذهایی با سطح صیقلی و نه چندان برآق نظیر کاغذ ایرپراش موجود می‌باشد.

برای یک مبدی مازیک‌ها احتمالاً ساده‌ترین و سریع‌ترین راه برای شروع کار با رنگ می‌باشد. مازیک‌ها ابزار مناسبی برای طراحی (مُد، طراحی صنعتی و معماری)، تصویرسازی و حتی طراحی‌های سریع می‌باشند. مازیک‌ها از آن جایی که سریع خشک می‌شوند برای کشیدن طرح‌های اولیه و یا هم‌چنین برآوردهای بسیار مفید می‌باشند و در اندازه‌ها و

تصویر ۹-الف- مازیک‌ها در انواع تینری، الکلی، آبرنگی و شبرنگی یا فسفری در تصویر مشاهده می‌شوند.

تصویر ۹-ب- مازیک‌ها در انواع مختلف، با ضخامت‌های گوناگون و اثرات متفاوت آن بر کاغذ مشاهده می‌شود.

تیره‌ترین رنگ یعنی رنگ مشکی به کار می‌گیریم. در این شیوه به راحتی می‌توان لکه‌های روشن و تیره را در هم محو کرد و سایه‌روشن دقیق ایجاد نمود. برای محو کردن رنگ‌ها در هم می‌توان از یک مازیک خشک شده که فاقد رنگ باشد نیز استفاده نمود. برای این که طرح حالت جالبی بگیرد باید متناسب با وضعیت موضوع که در زیر دست قرار دارد رنگ‌ها را به کار برد و هر جا که لازم است سایه‌روشن ایجاد نمود. در نهایت برای ایجاد تیزهای موجود در موضوع می‌توان از قلم راپیدوگراف با رنگ‌های مختلف یا کاتر برای خراش استفاده نمود. پس از اتمام رنگ‌آمیزی طرح فوق را از زمینه کالک به صورت محیطی جدا نموده و روی کاغذ سفید می‌چکانیم بدین ترتیب رنگ‌های طرح فوق باشد و درخشش خاصی رؤیت می‌شوند.

با گسترش و پیشرفت کار می‌توان طرح‌های دلخواه را بدون استفاده از الگو که در زیر دست قرار می‌گرفت، به کار برد. علاوه بر آن می‌توان به جای کالک از کاغذ گلاسه برآق نیز استفاده کرد که در هنگام استفاده از کاغذ برآق باید طرح مورد نظر را با درج مرزهای نور و تیرگی‌ها با مداد کم رنگ روی کاغذ کشیده سپس از رنگ‌های روشن به تیره مطابق با توضیحاتی که در قبل اشاره شد رنگ‌آمیزی نمود.

البته برای تنوع در رنگ‌آمیزی می‌توان رنگ‌ها را بدون محو کردن و هنگامی که با هم مرز مشخص و تفکیک شده دارند، به کار گرفت (تصویر ۱۰) در خاتمه جهت آشنایی با شیوه‌های مختلف به تصاویر ۱۱ و ۱۲ نیز توجه گردد.

مواد و ابزار کار

- مازیک‌هایی که حلال آن‌ها آب می‌باشد.
- کاغذ کالک روغنی یا کاغذ گلاسه خیلی برآق
- تیغ یا کاتر برای ایجاد خراش
- مداد طراحی
- کاغذ سفید (هنگامی که از کالک استفاده می‌شود.)

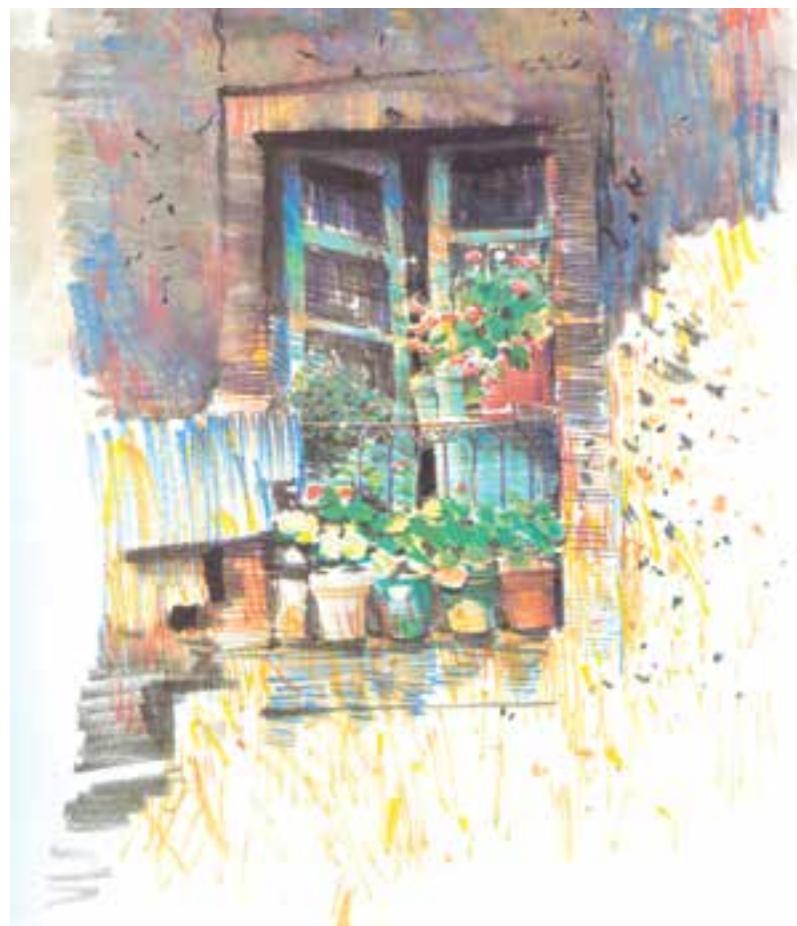
این شیوه برای افرادی که هنوز تجربه لازم در استفاده از مداد رنگی و رنگ روغن و سایر ابزارهای کاربردی در رنگ‌آمیزی را ندارند، استفاده می‌شود.

استفاده از این شیوه ساده‌ترین و سریع‌ترین راه برای ایجاد رنگ‌آمیزی و سایه‌روشن می‌باشد. مازیک انواع مختلف دارد برای این منظور باید از مازیک‌هایی استفاده کرد که دارای نوک نازکی (قلمی) باشند و جنس نوک آن‌ها نیز سخت باشد تا به راحتی خم نشده و نشکند. در اجرای این شیوه از رنگ‌های روشن شروع نموده و به رنگ‌های تیره می‌رسیم. بعد از اتمام رنگ‌آمیزی می‌توان به وسیله کاتر یا ابزاری که بتواند برخی نقاط موردنظر را برای ایجاد نور یا تیزی‌های خاص خراشید. ساده‌ترین روش این شیوه به شرح زیر می‌باشد.

ابتدا برای این که ذهن هنرجو دچار ترکیب‌بندی و رنگ‌آمیزی موضوع‌ها نشود می‌توان از یک تصویر آماده مثل انواع گل، منظره یا پرتره انسان استفاده نمود. طرح فوق را به عنوان الگو زیر دست گذارده و سپس کاغذ کالک روغنی را روی آن قرار می‌دهیم. بدین ترتیب طرح زیرین از زیر کالک به اندازه‌ای که مورد نیاز باشد دیده می‌شود. سپس از نقاط روشن طرح شروع به رنگ‌آمیزی می‌نماییم. رنگ‌های درجه تیره‌تر را تا

تصویر ۱۰ - نقاشی با مازیک بر کاغذ کالک، اثر دانشگر ثزاد

تصویر ۱۱— نمونه‌ای از تصویرسازی با
ماژیک به شیوه‌ی آزاد و تلفیق با آبرنگ

تصویر ۱۲— نمونه‌ای از تصویرسازی با
ماژیک به شیوه‌ی هاشور آزاد و تلفیق آن با
آبرنگ

نتایج تجربی نو

تمرین

با استفاده از شیوه‌ی ماریک بر کاغذ کالک به تصویرسازی
چند گل به صورت ساده شده برای کارت پستال در ابعاد A4
پردازید.

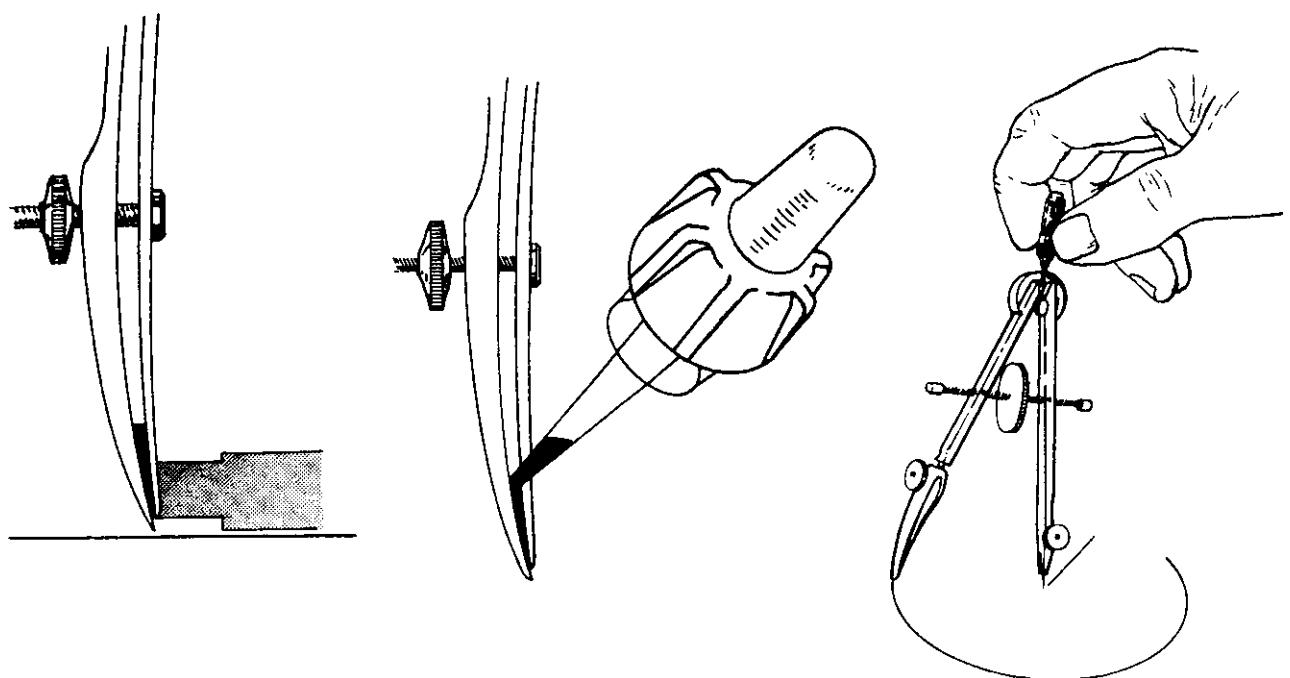
۳-۲- مرکب

- ۳- هاشور یک سویه یا همجهت
- ۴- هاشور متقطع
- وسایل لازم
- قلم خط کشی (ترلینگ)، راپیدوگراف، قلم فلزی،
خودنویس، انواع روان نویس و قلم مو.
- انواع مرکب اعم از تک رنگ یا رنگی.

در اینجا به شیوه‌ی استفاده از ابزار مرکبی یا ترلینگ که در اغلب جعبه‌های پرگار یافت می‌شود به اختصار پرداخته می‌شود. از این ابزار برای ترسیم خطوط دقیق بر روی کاغذ، مقوا و طلق استفاده می‌شود. بهترین حالت برای استفاده از ابزار مرکبی آن است که آنرا به صورت کاملاً عمود نگه داریم و با استفاده از قطره چکان (تصویر ۱۳) آن را پرکنیم. اگر بخواهیم ضخامت خطوط را کم و یا زیاد کنیم باستن و یا باز کردن پیچ تنظیم می‌توانیم به این امر دست یابیم.

مرکب از ابزار بسیار رایج در خلق آثار طراحی و خوش‌نویسی است که از گذشته‌های بسیار دور در مشرق زمین و سرزمین ما رایج و متداول بوده است. و در امر طراحی و خوش‌نویسی در کشورهای چین و ژاپن با استفاده از حرکات سریع قلم مو جهت این امر استفاده شده است. در کشور ما نیز مرکب در هنر خوش‌نویسی با استفاده از قلم نی کاربرد فراوان داشته و دارد. در دنیای غرب نیز در عهد رنسانس و باروک از آب مرکب و مرکب برای طراحی استفاده‌های زیادی شده و در حال حاضر در کلاس‌های آموزش طراحی نیز کاربرد فراوان یافته است. در تصویرسازی نیز در عصر کنونی از مرکب و انواع آن به شیوه‌های متفاوتی استفاده می‌گردد و این روش‌ها و شیوه‌ها عبارت‌اند از :

- ۱- نقطه چین یا نقطه پردازی
- ۲- هاشور آزاد

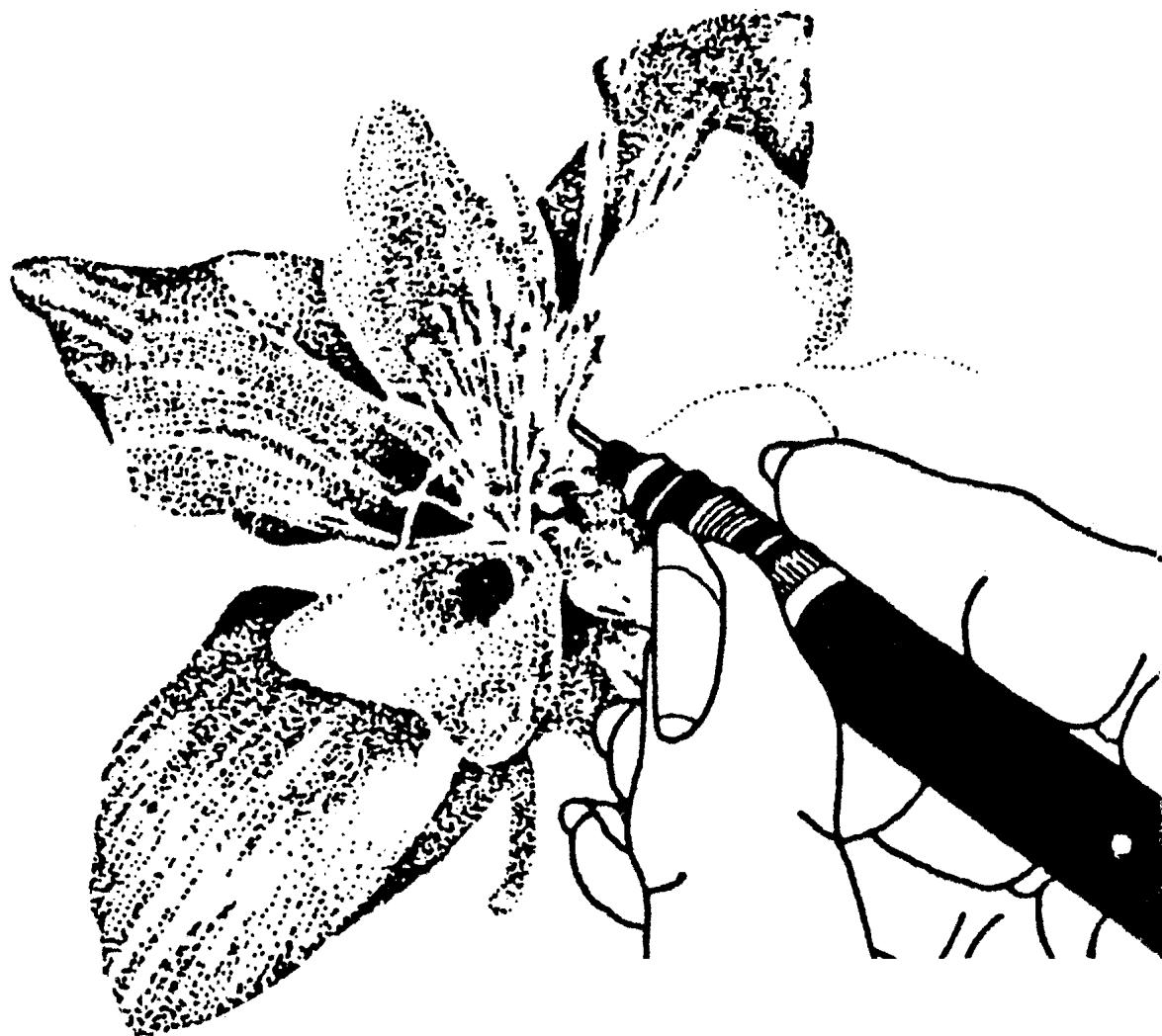
تصویر ۱۳- در تصویر طریقه‌ی نگهداری، پرکردن مرکب و ترسیم ابزار مرکبی یا ترلینگ مشاهده می‌شود.

(تصویر ۱۴). مناسب‌ترین ابزار برای این شیوه قلم راپیدوگراف می‌باشد.

۲—شیوه‌ی هاشور آزاد: شما در طراحی با استفاده از هاشور آزاد تجربیات فراوانی کسب کرده‌اید. در اینجا نیز با استفاده از مرکب و ابزار خاص آن می‌توانید جهت خلق تصاویری زیبا از این شیوه استفاده نمایید. در این شیوه همان‌طور که از نامش پیداست هاشورها جهت و سوی خاصی ندارند و به صورت آزاد رسم می‌گردند (تصویر ۱۵). برای این شیوه مناسب‌ترین ابزار قلم فلزی، روان‌نویس و خودنویس می‌باشند. زیرا استفاده از راپیدوگراف برای این شیوه به ویژه اگر نوک آن نازک باشد موجب آسیب دیدن سوزن راپیدوگراف خواهد شد.

در اینجا با توجه به این که هنرجویان عزیز در کتاب طراحی به استفاده از مرکب و شیوه‌های گوناگون آن آشنایی و شناخت کامل یافته‌اند به طور اختصار جهت یادآوری به شیوه‌های مختلف و کاربرد آن اشاره می‌کیم.

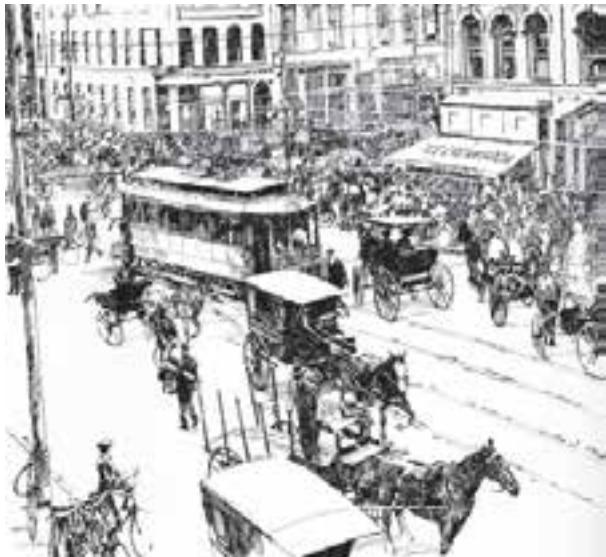
۱—شیوه‌ی نقطه‌چین یا نقطه‌پردازی: این شیوه مشابه نقطه‌پردازی در نگارگری سنتی ما ایرانیان است و تنها تفاوت آن استفاده از نوع ابزار است. خلق تصاویر با نقطه‌پردازی امری سخت و طاقت‌فرسا است. در این روش برای قسمت‌هایی که باید تیره‌تر شوند از تمرکز نقاط و تکرار زیاد آن‌ها با فاصله‌ی کم تر استفاده می‌کنیم و اگر بخواهیم قسمت‌های روشن‌تر را نشان دهیم از نقاطی با فاصله‌ی بیش‌تر و ضخامت کم‌تر استفاده می‌کنیم

تصویر ۱۴—تصویرسازی به شیوه‌ی نقطه‌چین یا نقطه‌پردازی با استفاده از راپیدوگراف را نشان می‌دهد.

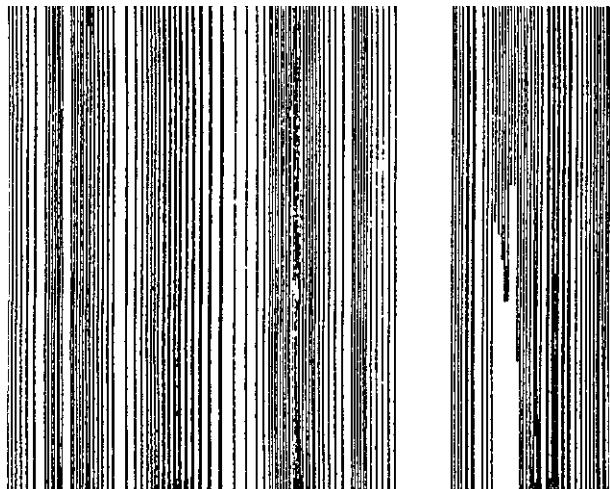
خطوط در یک سو جهت تیره‌تر تصویر استفاده می‌شود (تصویر ۱۶). و گاه طراح با استفاده از ابزاری (رایپرورگراف و یا قلم‌هایی که خوب کار نمی‌کنند و جوهر آن‌ها گیر می‌کند) برای خلق بافت‌های خشن استفاده می‌کنند و به نتایج خوبی دست می‌یابند (تصویر ۱۷).

۳—شیوه‌ی هاشور یک سو یا هم جهت: در این شیوه تمامی خطوطی که جهت ترسیم به کار برد هم شوند کاملاً هم سو و هم جهت می‌باشند و در جهات عمودی، افقی و یا مورب خطوط ترسیم می‌شوند و با استفاده از ابزار گوناگون می‌توان به بافت‌های متفاوتی دست یافت. در این شیوه برای تیره‌تر کردن تصویر فواصل خطوط کم تر و یا خطوط ضخیم‌تر می‌شوند و اغلب از تکرار

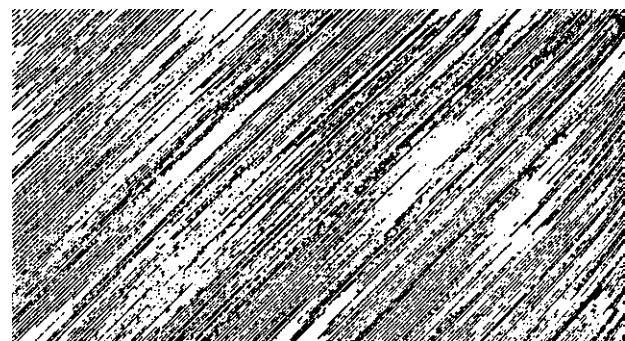

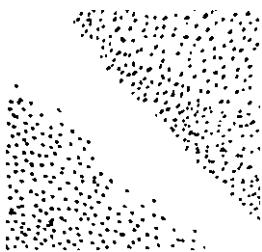
تصویر ۱۵

تصویر ۱۶—جهت تیره‌کردن طرح با استفاده از کم کردن فواصل خطوط و افزایش ضخامت خطوط می‌توانیم به خلق تصاویر پردازیم.

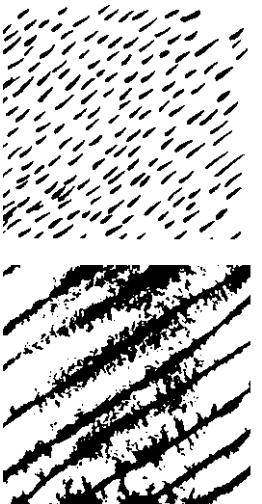

تصویر ۱۷—نمونه‌ای از بافت ایجاد شده با قلم رایپرورگراف که با سرعت ترسیم شده است.

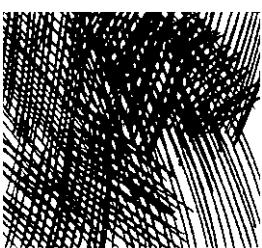

نقطه‌چین کردن برای ایجاد بافت،
 سایه و ته رنگ = Stippling

خطوط کوتاه و مقطع برای ایجاد

بافت و یا سایه‌زدن پس زمینه = Jabbing Lines

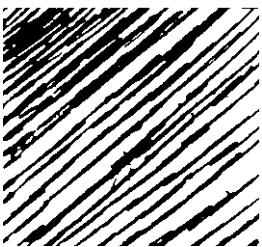

هاشور زدن دو طرفه برای
 قوت‌بخشیدن ارزش خطوط =

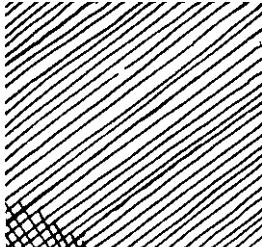
Hatching; Crosshaching

خطوط ترک‌دار برای ایجاد
 احساس عمق = Crazed Lines

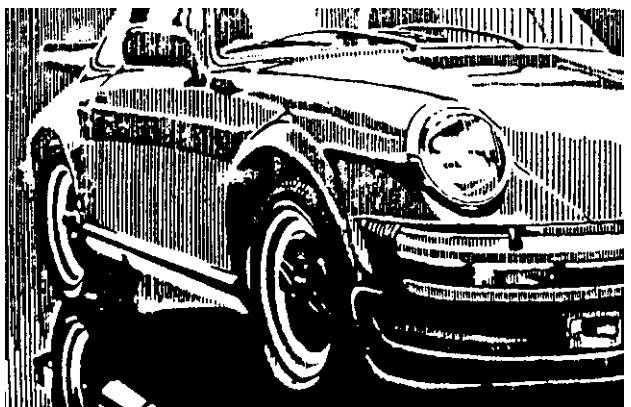

هاشورزنی برای ایجاد تأثیرات
 درشت و برجسته = Hatching

هاشورزنی یک‌طرفه برای ایجاد
 ارزش‌های سایه‌ها = Hatching

در تصویر ۱۸ شما می‌توانید نمونه‌ای زیبا را که با استفاده از این شیوه ترسیم شده است را مشاهده کنید. هنرمند برای نشان‌دادن قسمت‌های نورانی تصویر آن قسمت‌ها را کاملاً خالی گذاشته است و در قسمت‌هایی که نیاز به تیره‌گی بیشتر بوده است با استفاده از راپیدوگراف فواصل خطوط را کم و گاهی آن را کاملاً سیاه کرده است.

تصویر ۱۸ - تصویرسازی به شیوه‌ی طراحی با استفاده از خطوط یک‌سو و هم‌جهت توسط راپیدوگراف (با استفاده از صفحات از جنس مواد پلاستیکی به عنوان زیپاتون که هم به صورت رنگی و هم هاشورهای آماده از نوع حروف برگردان هم می‌توان به این گونه بافت‌ها در زمان اندک دست یافت).

۴- شیوه‌ی هاشور متقطع: هاشور متقطع، مجموعه‌ای از خطوط موازی چند سویه است که برای افزایش نسبت بزرگی زمینه و ترسیم تصویر بر هم منطبق شده‌اند. در این شیوه برای تیره‌تر کردن سطوح از تکرار خطوط در جهات مختلف استفاده می‌کنیم و ابتدا خطوطی هم‌سو و در یک جهت را ترسیم می‌کنیم و سپس در جهت خلاف آن خطوط متقطع را رسم می‌کنیم. در این شیوه برای کسب مهارت بیشتر باید به حد کافی تمرین کرد تا در هین تصویرسازی کم‌تر دچار خطأ گردید (تصویر ۱۹).
 برخی واژه‌های لاتین که در هاشورزنی از آن استفاده می‌شود عبارتند از :

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با استفاده از شیوه‌ی نقطه‌پردازی و ترکیب‌بندی مناسب به طراحی از چند میوه به صورت سیاه و سفید بپردازید.
- ۲- با استفاده از هاشور، تصویرسازی سه صحنه از یک داستان برای مقطع سنی الف در ابعاد $25 \times 25\text{cm}$ بپردازید.

۴-۲- اسکراج برد (خراش)

- مرکب چین یا مرکب رایپوگراف یا هر نوع مرکبی که روی مقوای گلاسه جذب شده و پس از خشک شدن ریخته شود.
- ابزارهای خراش
- سمباده
- خطکش، پستوله، پرگار
- مداد جهت طراحی اولیه (نوك سخت مورد نظر می باشد).

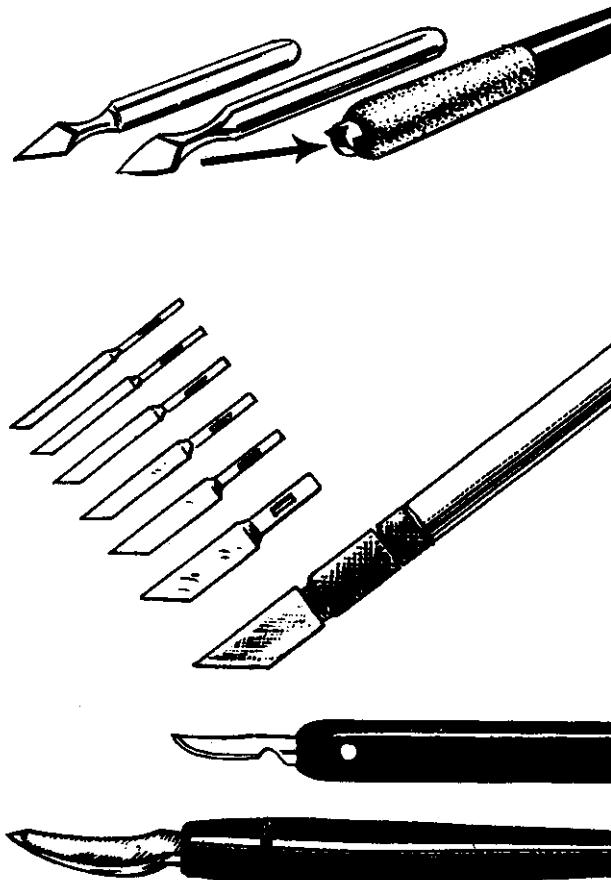
در گذشته از این شیوه به علت خصوصیت ذاتی اش (سیاهی و سفیدی) در چاپ روزنامه و کتاب استفاده می کردند. ابزار خراش: تیغ های مخصوصی که با اندازه و تیزی های مختلفی که با پیچ در بدنه شان محکم می شوند برای بریدن مقوا و کاغذ و خراش روی آن استفاده می شود. علاوه بر آن با انواع تیغ های جراحی^۱ و اصلاح و تیغ های موکت بری می توان این شیوه را اجرا نمود (تصویر ۲۰).

اسکراج برد مقوا مخصوصی است که از اوایل قرن بیستم اختراع شده و به جای سنگ های لیتوگرافی، که قبل از چاپ سنگی استفاده می شد، به کار گرفته شده است. این مقوا شامل یک لایه گچ سفید است که با چسب مخصوصی در هم آمیخته شده و روی مقوا پرس شده است. ضخامت گچ خیلی کم است که پس از خشک شدن به سرعت صاف و محکم می شود.

این مقوا را پس از آگشته کردن با مرکب مشکی یا رنگی و ایجاد خراش با ابزار نوك تیز می توان طرح های جالبی را با هاشور و سایه روشن های دقیق و ظریف سیاه و سفید به وجود آورد.

وسایل لازم

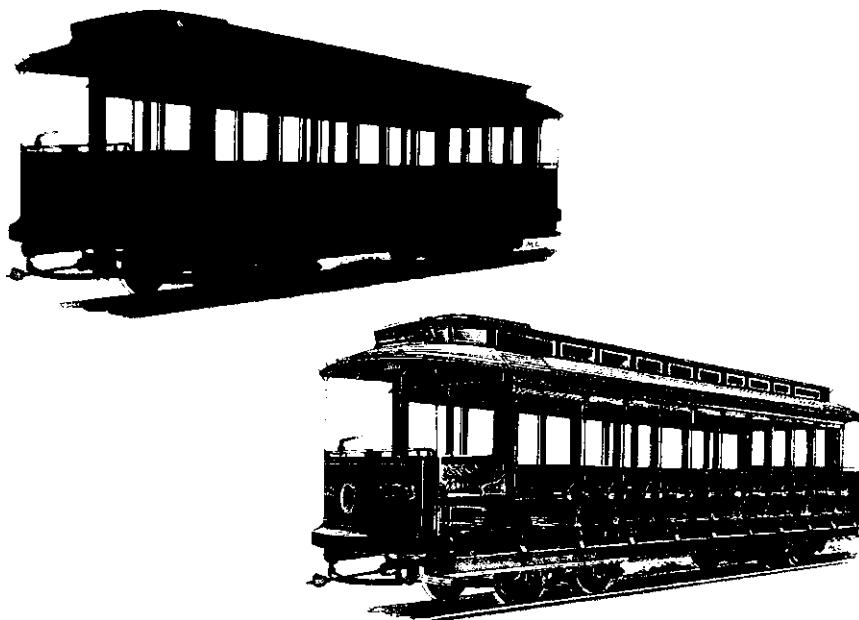
- مقوا مخصوص یا مقوا گلاسه برانک یا فویل چسب دار نقره ای و طلایی یا ورقه های نازک P.V.C چسب دار که قابلیت جذب مرکب را داشته باشند.

تصویر ۲۰ - ابزارهای خراش متداول در شیوه اسکراج برد

می نماییم. پس از آن به وسیله ابزارهای مخصوص خراش ایجاد می کنیم (تصویر ۲۱). ساده‌ترین نحوه به دست گرفتن وسیله خراش همانند گرفن مداد یا قلم در دست می باشد. در این روش خطوط خیلی بلند نیستند ولی تنوع آنها زیاد است. اگر در ترکیب کار احتیاج به خطوط بلندتری هست خیلی راحت دست خود را جابه‌جا کنید و خطوط جدید را از انتهای خطوط قبلی ادامه دهید. برای این که خطوط در فرم‌های مختلف باشد، صفحه طراحی را بگردانید و خطوط را به طرف خود بکشید تا کار آسان‌تر شود. برای ایجاد هاشورهای یک دست و منظم می‌توان از خط‌کش یا شابلون استفاده نمود.

طرزکار: ابتدا طرح را روی کاغذ معمولی کشیده و سپس پشت کاغذ را با گچ رنگی کاملاً پوشش می‌دهیم (البته برای انتقال طرح می‌توان از کاربن با رنگ‌های مختلف نیز استفاده نمود) سپس لبه‌ی بالایی کاغذ را روی مقوا اصلی با چسب نواری می‌چسبانیم بعد از این مرحله با مداد نوک سخت (از سری H ۶) یا قلم استنسیل یا هر وسیله‌ای که نوک آن خیلی تیز نباشد خطوط خارجی طرح را مجدداً می‌کشیم. بعد از انتقال طرح سطح کاغذ که باید مرکبی شود (سطوح وسیع سیاه) را با مرکب‌چین یا مرکب راپیدوگراف به وسیله‌ی قلم موی متوسط می‌پوشانیم. پس از اطمینان از این که تصویر اصلی به طور کامل روی مقوا کشیده است اقدام به انتقال جزیيات طرح روی سطح مرکبی شده است

تصویر ۲۱—شیوه اسکراج برد، رنگ آمیزی سطوح بزرگ. باید توجه نمود که سطوح سفید نباید مرکبی شوند.

صف می‌کند، می‌تواند مؤثر باشد. ساده‌ترین راه برای ایجاد حالت سایه‌روشن کار کردن از طرفی به طرف دیگر است. از قسمت سفید یا روش‌ترین قسمت به طرف تیره‌ترین بخش کار کم خراش دهید تا به قسمت کاملاً سیاه برسید. یادگیری این شیوه و خراشیدن سایه‌روشن‌ها با هاشور توانایی هنرمند را هنگامی که با سایر وسایل از قبیل مداد، خودکار، قلم فلزی یا راپیدوگراف اقدام به هاشور می‌نماید افزایش می‌دهد و نحوه سایه‌زنی با خطوط سیاه و سفید

ایجاد بافت اجسام نیز نتیجه نحوه خراشی است که صورت گرفته است علاوه بر آن احساس فرم و حجم در نتیجه نور و سایه بستگی به نحوه خراشیدن خطوط و سطوح دارد (تصویر ۲۲). تعمیر یا تصحیح: خطوطی که خراشیده شده‌اند می‌توانند دوباره مرکبی شوند ولی شیارهای حاصل از آن همچنان باقی می‌ماند، که این شیارها مانع ایجاد خطوط جدید می‌گردند. البته با استفاده از سمباده بسیار نرم که سطوح مقوا را مجدداً

تصویر ۲۲—اسکراج برد روی کاغذ گلاسه، اثر حسن دانشگر نژاد

اسکراج برد شباهت دارد تهیه این ورقه‌ها با هزینه کم قابل دسترسی می‌باشد (تصاویر ۲۳ تا ۲۹).

در خاتمه جهت آشنایی بیشتر به نمونه‌های تصاویر توجه شود.

را به وی می‌آموزد. برای ایجاد برخی از بافت‌های ظریف که با دست به طور یک‌نواخت و منظم امکان پذیر نمی‌باشد می‌توان از ورقه‌های نازک چسبدار که حاوی نقش است و به «زیباتون» معروف است، استفاده نمود این ورقه‌ها که با طرح‌ها و بافت‌های مختلف است از حیث شیوه (سیاهی و سفیدی خالص) با شیوه

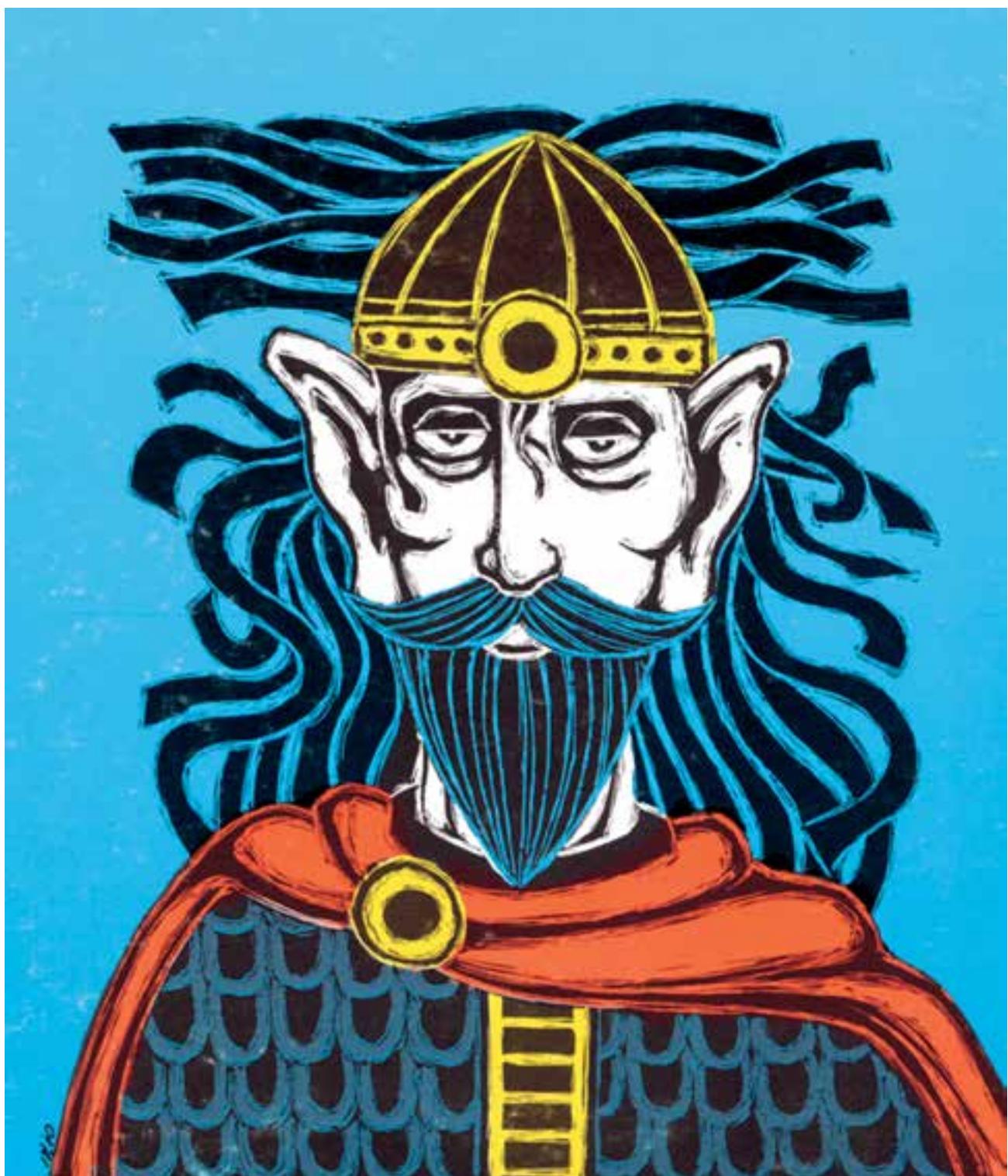
تصویر ۲۳—اسکراج برد، خراش روی فویل یا الومینیوم چسبدار، اثر حسن دانشگر نژاد

تصویر ۲۴- شیوه اسکراج برد، خراش روی فولی (آلومینیوم چسب دار)، اثر حسن دانشگر زاد

تصویر ۲۵— اسکراج برد، کتاب اینک خورشید، اثر مرتضی ممیز.

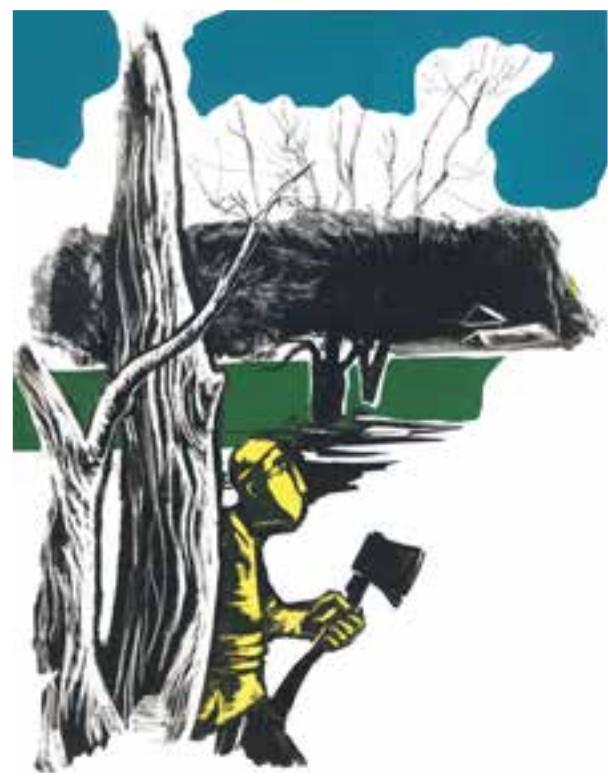
تصویر ۲۶— اسکراج برد، خراش روی کاغذ گلاسه، آبگوشت میخ، اثر محسن حسن پور

تصویر ۲۷— اسکراج برد، خراش روی کاغذ گلاسه، آبگوشت میخ، اثر محسن حسن پور

تصویر ۲۸— اسکراج برد، خراش روی کاغذ گلاسه، آبگوشت میخ، اثر محسن حسن پور

الف

ج

۵

۶

تصویر ۲۹ - الف - ج - اسکراج برد، خراش روی کاغذ گلاسه، صدای دوم، اثر هوشنگ ارومیه

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با استفاده از شیوه‌ی اسکراج برد در ابعاد $25 \times 25\text{cm}$ یک داستان برای کودکان مقطع سنی الف (پیش از دبستان) را تصویرسازی کنید.
- ۲- با الهام از نقوش سنی (اعم از گیاهی و جانوری) بر روی فویل پشت چسبدار به تصویرسازی پردازید.

۵-۲- حکاکی بر روی چوب

گرچه تاریخ دقیقی در مورد حکاکی و چاپ چوب در دست نمی‌باشد. ولی با توجه به اسناد و مدارکی که مربوط به اختراع کاغذ در سال ۱۰۵ قبل از میلاد به دست آمده است، چنین نتیجه‌گیری می‌شود که حکاکی بر روی چوب به منظور چاپ بر روی کاغذ هم‌زمان با پیدایش مهراهای گچی که در چین ساخته می‌شده است، به وجود آمده است و به تدریج به سایر کشورهای خاور دور گسترش یافت. حکاکی و چاپ چوب به دلیل امکانات نامحدود در زمینه‌های گوناگون نقاشی، طراحی، تصویرسازی و گرافیک به جهت خلق بافت‌ها و حالات گوناگون بصری و تنوع خطوط همواره مورد توجه طراحان بوده است، و از این شیوه برای خلق آثار خود سود جسته‌اند.

وسایل لازم

چوب^۱، غلطک، مرکب چاپ، تینر، انواع مغار، کاغذ، فاشق چوبی.

حکاکی بر روی چوب به دو صورت انجام می‌گیرد:

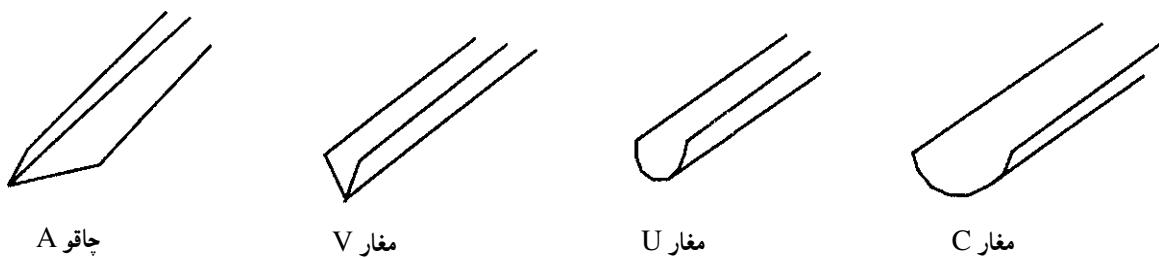
تصویر ۳- حکاکی به صورت مثبت بر روی چوب، در تصویر همان‌گونه که مشاهده می‌شود قسمت‌های برجسته مرکب را به خود جذب کرده و بر روی کاغذ به صورت سیاه (مثبت) چاپ شده است.

تصویر ۳۱- حکاکی به صورت منفی بر روی چوب، در تصویر همان‌گونه که مشاهده می‌شود قسمت‌های گود شده مرکب را به خود جذب نمی‌کند و بر روی کاغذ به صورت سفید (منفی) باقی می‌مانند و طرح اصلی سفید دیده می‌شود.

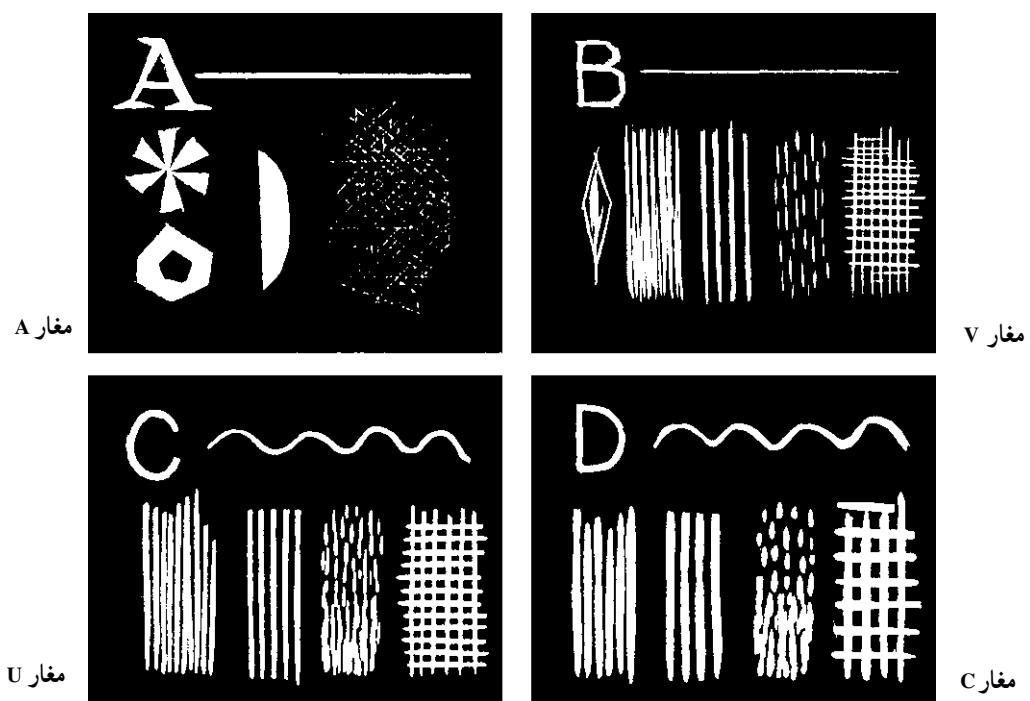
۱- از چوب درخت کاج که دارای رگه‌های زیبایی هست می‌توان استفاده نمود در غیر این صورت از تخته‌ی سدلای برای حکاکی نیز می‌توان استفاده کرد.

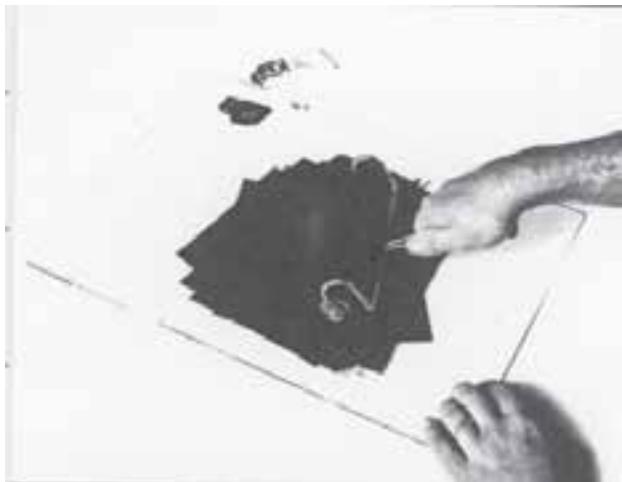
تصویر ۳۲— انواع مغار که در حکاکی بر روی چوب کاربرد دارند.

تصویر ۳۳— نمای نزدیک نوک مغارها را نشان می‌دهد.

تصویر ۳۴— اثر مغارهای مختلف را بر روی چوب و تفاوت خطوط ایجاد شده توسط آن‌ها را نشان می‌دهد.

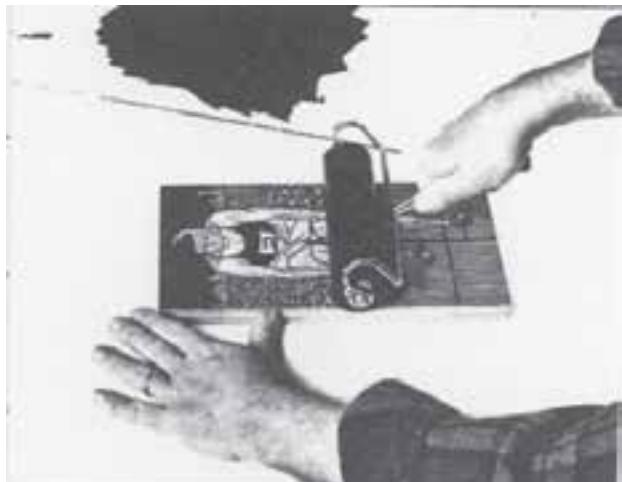
ب

اف

د

ج

و

ه

تصویر ۳۵—مراحل مختلف حکاکی بر روی چوب و چاپ آن را نشان می‌دهد.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد حکاکی روی چوب

ب

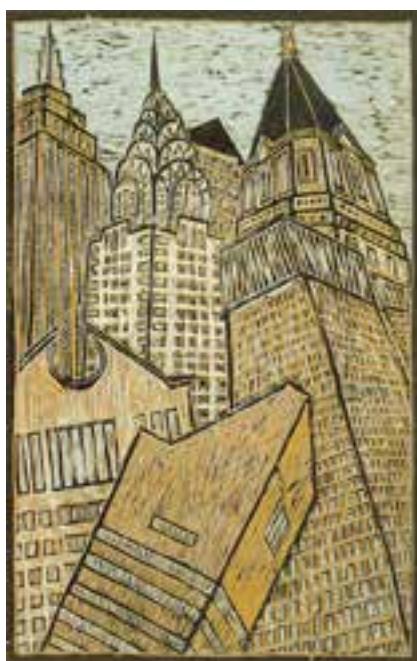
الف

د

ج

ه

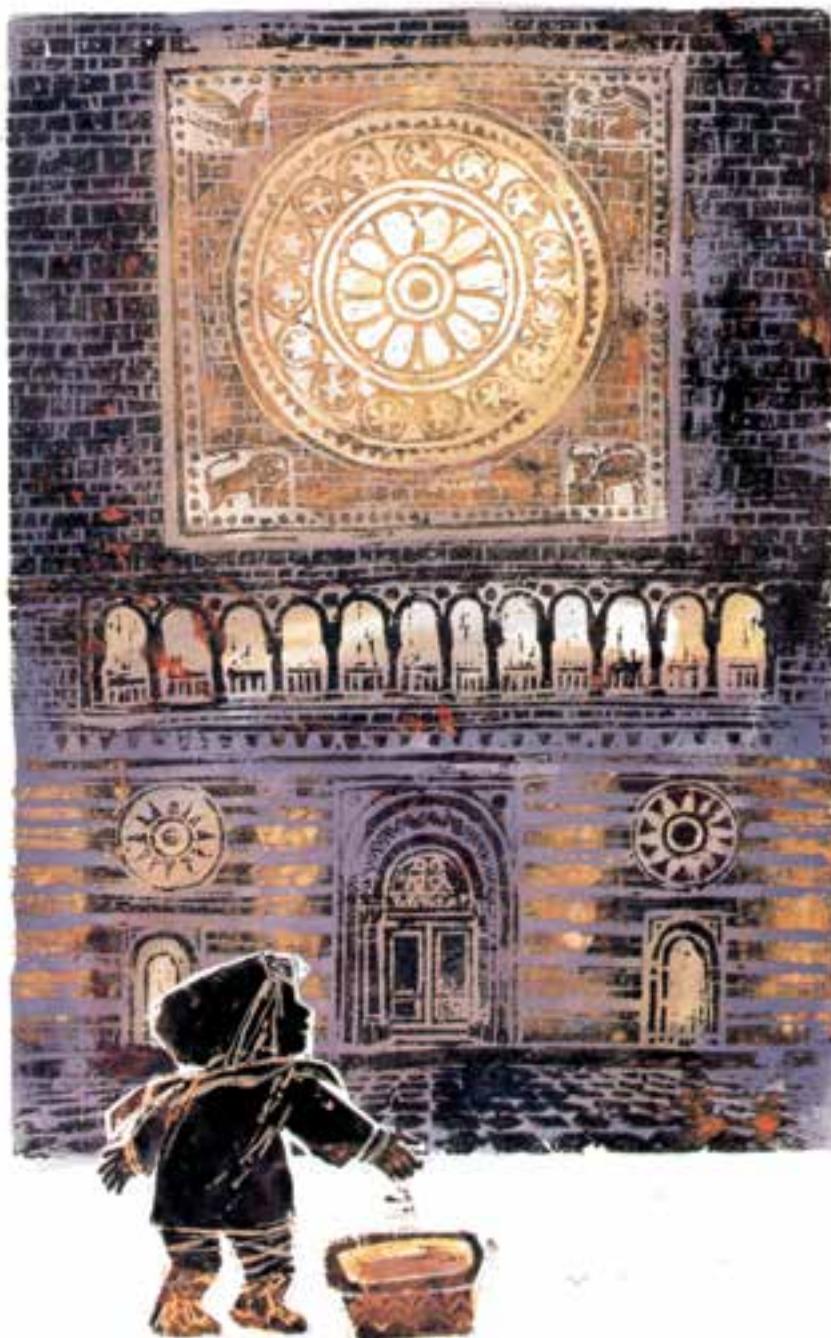

تصویر ۳۶ – مراحل تصویرسازی به شیوهٔ حکاکی روی چوب مشاهده می‌شود.

می‌توانید به کتاب «چاپ دستی» مراجعه کنید.

شما با توانمندی‌های گوناگون چاپ دستی در تصویرسازی و کاربرد آن در این رشته نمونه‌های تصویری با شیوه‌های ساده‌ای نظیر منوپرینت (تصاویر ۳۹ و ۴۰) ترافارد (تصویر ۴۱) حکاکی بر لینولئوم (تصویر ۴۲) و حکاکی چاپ فلز (تصویر ۴۳) را مشاهده می‌کنید.

لازم به ذکر است که بعد از این‌که با استفاده از حکاکی روی چوب، اثر نهایی به صورت سیاه و سفید و یا تکرنگ چاپ گردید، می‌توانید با استفاده از آبرنگ، اکولین و یا هر ابزار اثرگذار دیگر مطابق تصاویر ۳۷ و ۳۸ طرح خود را رنگ‌آمیزی نمایید. هنرجویان عزیز کم و بیش تجربیات مختلفی را در کارگاه چاپ دستی کسب کرده‌اید، در اینجا نیز جهت آشنا شدن بیشتر

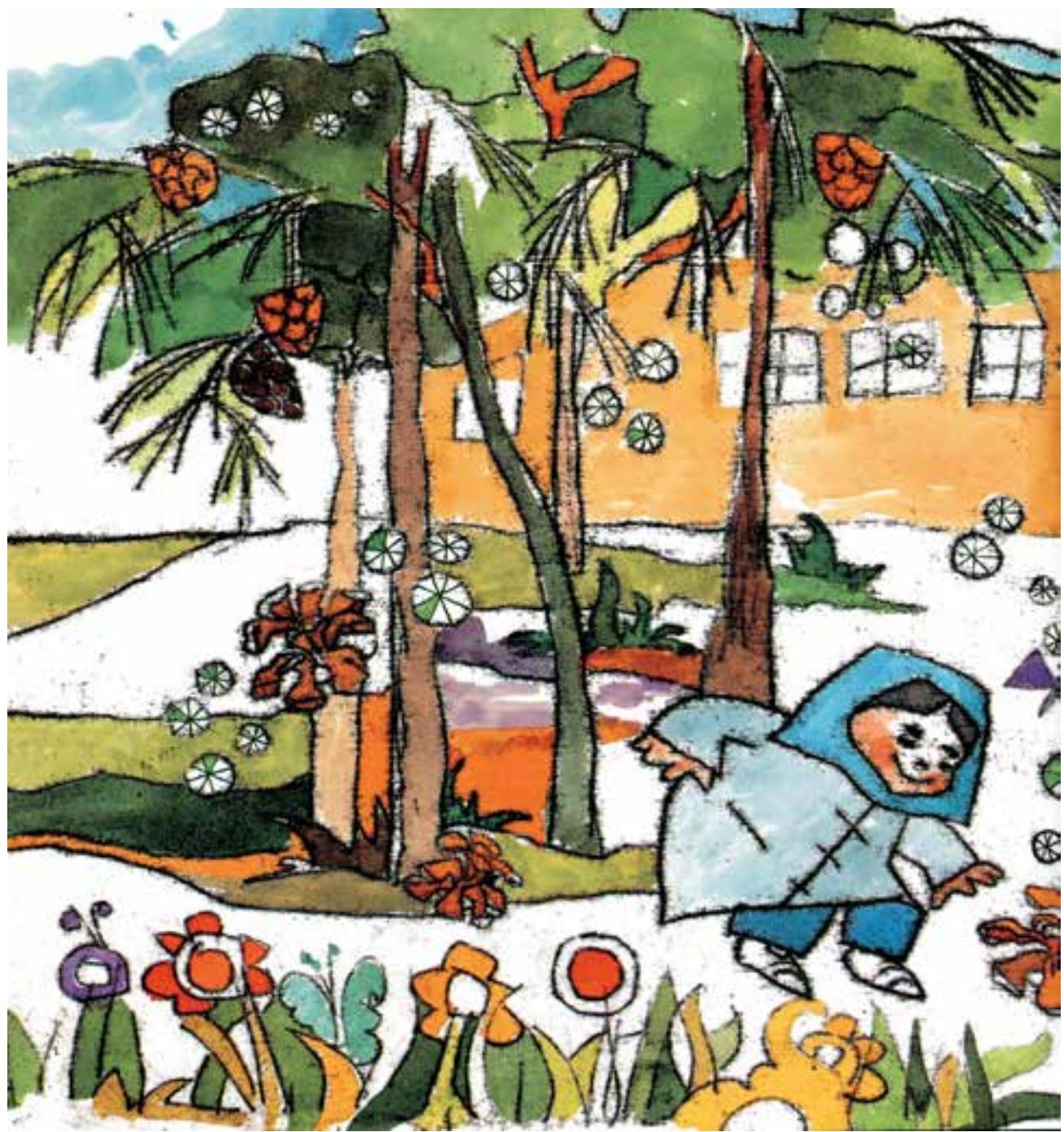
تصویر ۳۷— حکاکی بر روی چوب، رنگ‌آمیزی شده توسط آبرنگ، اثر استپان زاورل

تصویر ۳۸— حکاکی بر روی چوب، رنگ آمیزی شده توسط آبرنگ، اثر شینووا آریگا

تصویر ۳۹— چاپ دستی، شیوه منویرینت و رنگ آمیزی با پاستل روغنی، اگر جانوران صورت رنگی داشتند، اثر نیکزاد نجومی

تصویر ۴۰— چاپ دستی، شیوه‌ی منویرینت و رنگ‌آمیزی با آبرنگ، اثر عطیه‌ی مرکزی

تصویر ۴۱—چاپ دستی، شیوه‌ی ترافارد با استفاده از رنگ و روغن، اثر زنده‌یاد بهرام خائف.

تصویر ۴۲—چاپ دستی، شیوه حکاکی لینولئوم (رنگی)، اثر فرشید مثقالی

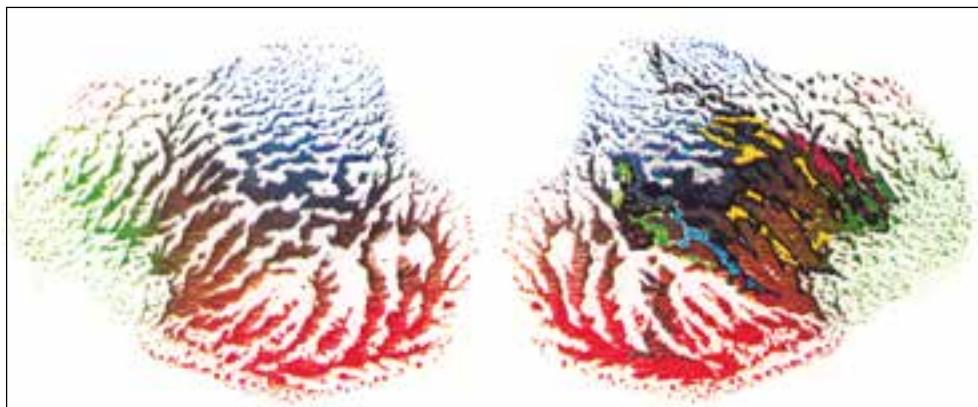

تصویر ۴۳— چاپ دستی، شیوهٔ حکاکی بر روی فلز، اثر اولگا پناکوا

۶-۲- چاپ شیشه (منوپرینت)

و در هم مخلوط می‌شوند و بافت و نقش زیبایی را به وجود می‌آورند (تصویر ۴۴). با قرار دادن یک صفحه بر روی آن می‌توان نقش به دست آمده را بر صفحه‌ی کاغذ منتقل نمود. با تمرین و ممارست می‌توانید به تدریج بافت‌هایی با قابلیت هدایت بهتر و بیشتری به دست آورید و گاه با تکه‌چسبانی می‌توان آثار زیبا و باارزشی خلق کنید.

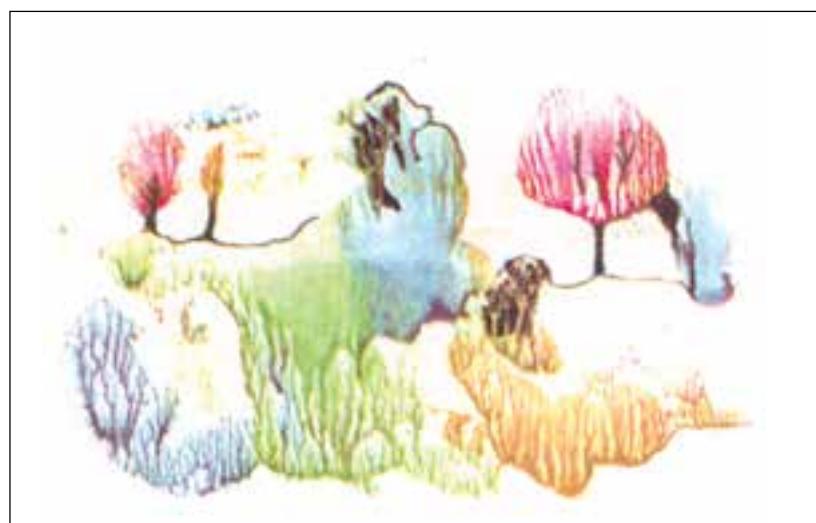
در کارگاه چاپ دستی با شیوه‌ی خطی منوپرینت آشنا شده‌اید، هم‌چنین فراگرفته‌اید که به صورت مستقیم بر روی شیشه طراحی کنید و از آن یک اثر یک سخه‌ای چاپ کنید. در این جا نیز اساس کار همان شیوه است و برای این کار رنگ‌های روغنی مختلفی را بر روی سطح شیشه می‌ریزیم. با گذاشتن یک شیشه و حرکت آرام آن بر روی رنگ‌ها، رنگ‌ها به آرامی حرکت می‌کنند

تصویر ۴۴- چاپ شیشه، توسط حرکت شیشه بر سطح رنگ و ترکیب آن‌ها بافت‌های زیبایی به وجود می‌آید.

کاغذ مات یا براق انتخاب کرده آنرا بر روی رنگ‌ها می‌گذاریم و نقش درهم آمیخته شده‌ی رنگ‌ها را بر کاغذ منتقل می‌کنیم (تصویر ۴۵).

چاپ برگردان: بر سطح صافی مانند شیشه، رنگ‌های روغنی گوناگونی می‌ریزیم. با قطره‌چکان یک قطره نفت یا تینر روغنی بر روی رنگ‌ها می‌چکانیم، رنگ‌ها به آسانی در اثر حل شدن با نفت یا تینر روغنی درهم دویده می‌شوند. سپس یک صفحه

تصویر ۴۵- چاپ برگردان، بافت حاصله بر اثر قرار دادن کاغذ بر سطح رنگ‌های حل شده توسط نفت یا تینر روغنی بر روی شیشه ایجاد شده است.

در مرحله‌ی نهایی با استفاده از قلم مو و هر ابزار مناسب دیگر شکل‌های تصادفی به دست آمده را به صورت واضح‌تری بازسازی می‌نماییم (تصویر ۴۶).

تصویر ۴۶—چاپ برگدان، در مرحله‌ی نهایی با استفاده از قلم مو و یا هر ابزار اثرگذار دیگر تصاویری را که به صورت تصادفی دیده می‌شوند تکمیل می‌کیم.

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با استفاده از شیوه‌ی حکاکی چوب به صورت مثبت تصویرسازی یک چهره را انجام دهید.
- ۲- با استفاده از تجربیاتی که در کارگاه چاپ دستی کسب کرده‌اید یک کار با موضوع و شیوه‌ی آزاد چاپ و طراحی کنید.

۷-۲- کُلَّاژ^۱ یا تکه‌چسبانی

کلاژ یا تکه‌چسبانی اثری است هنری که توسط اجزاء ترکیبی که شامل: انواع کاغذ، پارچه، مقوا و تکه‌های بریده شده روزنامه، عکس‌ها، تصاویر و دیگر موارد چاپی است. و از چسباندن آن‌ها در کنار هم و بر یک سطح ساخته می‌شود.

کُلَّاژ، لغتی است فرانسوی معادل چسباندن که هم برای کار تولید شده توسط چسبانیدن و هم برای روش این کار به کار برده می‌شود و اغلب به عنوان یک زیرشاخهٔ هنر جمع‌آوری و تلفیقی در نظر گرفته می‌شود. پیکاسو و براک از این شیوه در سال‌های ۱۹۱۴-۱۹۱۲ جهت خلق آثار خود بسیار سود جستند

تصویر ۴۷— نمونه‌ای از کلاژ با استفاده از نوشه‌های متن روزنامه و مجله جهت دسترسی به بیان تصویری جدید (ذکوپاش) — شکل‌سازی با روزنامه و مجله، اثر نیره تقوی

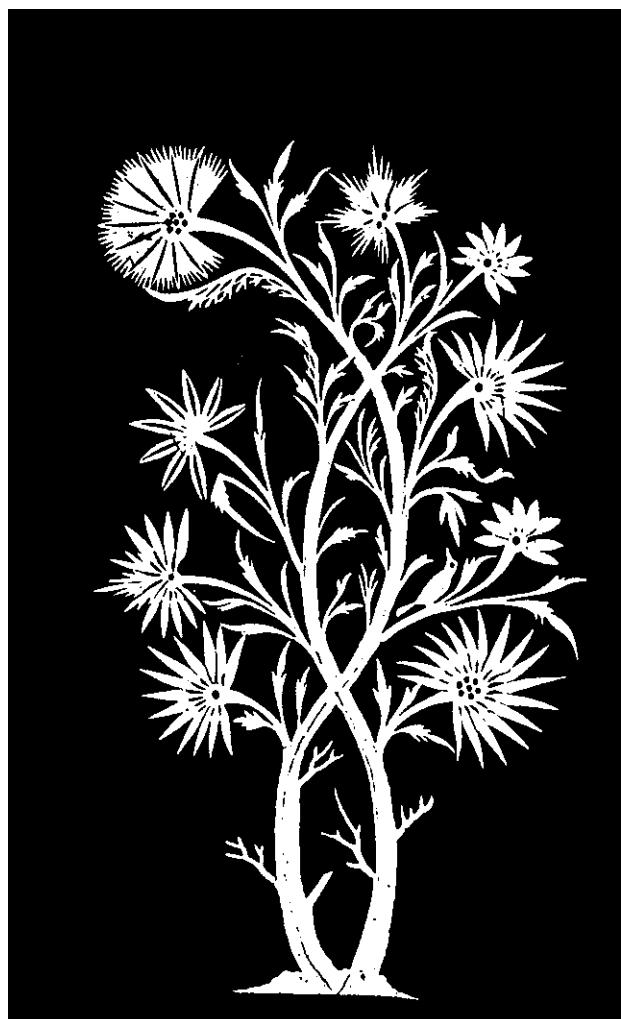
به هنرمندان و استادان این فن که در این راه سختی‌ها و مراتت‌ها کشیده‌اند باشد.

لازم به ذکر است که اغلب موضوعات آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای دستی ایران، شامل نقش جانوران، پرندگان، گل و مرغ، نقش‌های هندی، تزیینی و یا خطوط خوش بوده است (تصاویر ۴۸ و ۴۹).

آنچه که برای ما ایرانیان حائز اهمیت است وجود چنین شیوه‌ای در هنرهای سنتی کهن ما و کاربرد آن در هنرهای تزیینی است. و در گذشته با نام «قطاعی» یعنی «قطعه چسبانیدن» یا «کاغذبری»، در حدود سده‌ی نهم هجری از چین به ایران آمده و از ایران به کشور عثمانی یا ترکیه فعلی راه یافته است و از آن جا به دیگر کشورهای اروپایی راه یافته و گسترش جهانی یافته است. و توضیح این امر شاید ادای دینی هر چند کوچک، نسبت

تصویر ۴۹—نمونه‌ای از آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای سنتی با الهام از نقوش جانوری

تصویر ۴۸—نمونه‌ای از آثار قطاعی (کاغذبری) در هنرهای سنتی با الهام از نقوش گیاهی

تکه‌چسبانی از مقاطع سنی بالا و نزد هنرمندان مطرح جهان آغاز شد، ولی امروزه در امر تصویرسازی کتاب کودکان و به خصوص مقاطع سنی سال‌های قبل و اوایل دبستان کاربردی وسیع یافته است. و در کشور ما نیز در امر تصویرسازی از این شیوه در دهه‌ی ۴۰ برای نخستین بار استفاده شد (تصاویر ۵۰ و ۵۱).

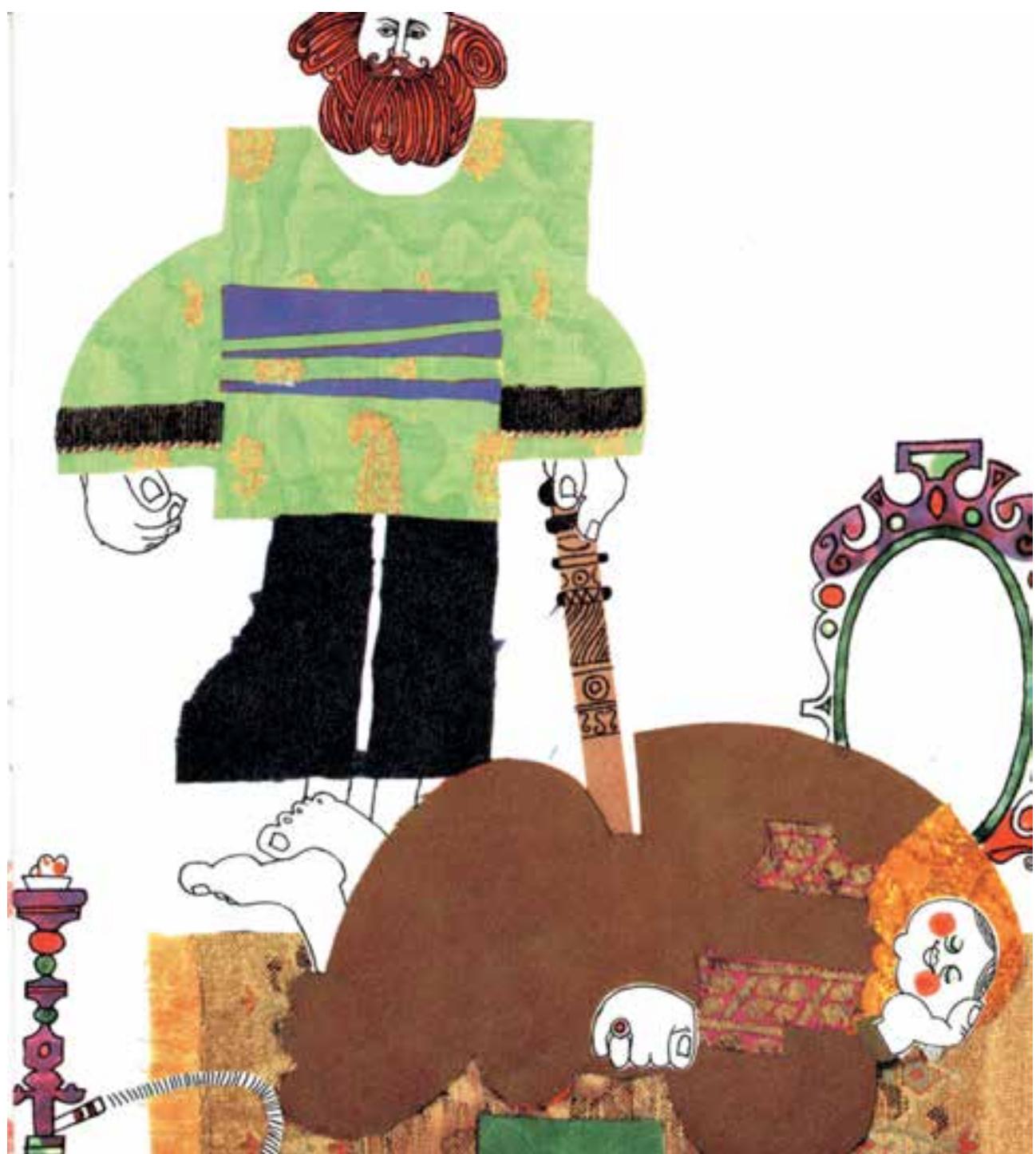
وسایل لازم

قلم مو، چسب مایع، قیچی، انواع تیغ‌های مخصوص برش کاغذ، انواع پارچه، انواع کاغذ‌های رنگی، تصاویر روزنامه و مجله.

در عصر کنونی کلاژ یا تکه‌چسبانی، بیشترین کاربرد را در شاخه‌ی تصویرسازی دارد و بسیاری از تصویرگران به خلق آثار خود با استفاده از این شیوه پرداخته‌اند. و تفاوت عمده‌ی آن با سایر شیوه‌های تصویرسازی در استفاده‌ی وسیع و نامحدود از ابزار و مواد مختلف جهت خلق تصویر است. اگر به حرکات و آثار دانش‌آموزان در مدارس دقیق شویم و از تزدیک با روحیه و خواست آن‌ها بیش‌تر آشنا شویم، می‌بینیم که هر کدام با توجه به علایق فردی چیزهای گوناگونی را جمع‌آوری می‌نمایند و در صفحات کتاب و یا دفتر مشق خود می‌چسبانند. و با این شیوه به نوعی انس و الفت یافته‌اند. هر چند که شیوه‌ی کلاژ یا

تصویر ۵۰—نمونه‌ای از تصویرسازی به شیوه‌ی کلاژ، عمو نوروز، اثر فرشید مشقالی

تصویر ۵۱— نمونه‌ای از تصویرسازی به شیوه‌ی کلاز، عمونو روز، اثر فرشید منقالی

ب

الف

ج

د

تصویر ۵۲—مراحل تصویرسازی به شیوهٔ تکه چسبانی (کلاژ) مشاهده می‌شود.

از جذایت‌های دیگر این شیوه آن است که شما می‌توانید خود کاغذهایی با بافت‌های مختلف و موردنیاز به وجود آورید و تجربیاتی را که در کارگاه مبانی هنرهای تجسمی در خلق بافت کسب کرده‌اید در اینجا به کار گیرید. و از بافت حاصله در تصویرسازی استفاده نمایید (تصویر ۵۳).

باید توجه داشت که گاه غیر از ابزار برش هنرمند برای رسیدن به بافت و یا شیوه‌های فردی از دست جهت برش تصاویر و سطوح استفاده می‌نماید که خود جذایت خاصی به تصویر می‌دهد (تصویر ۵۴). و در غیر این صورت شما می‌توانید همانند تصویر ۵۵ از قیچی جهت برش استفاده نمایید.

طرز کار: بهترین روش برای این کار آن است که ابتدا طرح اصلی خود را بر روی کاغذ پوستی کشیده و سپس با برش طرح کشیده شده بر کاغذ پوستی، از آن به عنوان الگو جهت برش اصلی طرح استفاده گردد. در این روش برای چسبانیدن سطوح رنگی اغلب از پس زمینه کار را آغاز می‌کنیم، و به تدریج به ناماها و پلان‌های تزدیک پرداخته می‌شود. برای چسبانیدن با قلم مو، چسب را به پشت سطح موردنظر می‌مالیم و آن را بر روی صفحه‌ی کاغذ اصلی می‌چسبانیم.

توجه: آن‌چه در این روش بسیار مهم است توجه به این امر است که سطح رویی همواره باید سطح زیرین خود را بپوشاند و نباید فضاهای خالی و یا سفید بین سطوح دیده شود.

تصویر ۵۳—نمونه‌ای از شیوه‌ی کلاژ، اثر یوکوهاندا. در این تصویر هنرمند با استفاده از فوتک برای آسمان و زمین ایجاد بافت کرده است و بعد از برش آن را به کار برده است.

مجموعه «دوباره نگاه کن»

شکل سازی با

روزنامه و مجله

نیره تقوی

تصویر ۴-۵- نمونه‌ای از کلاژ با استفاده از کاغذ رنگی و نوشته‌های روزنامه و مجله، شکل‌سازی با روزنامه و مجله - اثر نیره تقوی، در این روش هنرمند با استفاده از دست به برش سطوح پرداخته است.

تصویر ۵۵— نمونه‌ای از اجرای تصویرسازی به شیوه‌ی کلاژ با استفاده از کاغذ رنگی و قیچی، پس کی برف می‌بارد، اثر غلامعلی مکتبی

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با الهام از شکل‌های ساده هندسی و با استفاده از کاغذ رنگی و قیچی به تصویرسازی با موضوع آزاد در ابعاد A3 پردازید.
- ۲- با استفاده از انواع کاغذ (اعم از رنگی و روزنامه) و برش آن‌ها توسط دست به تصویرسازی چند حیوان ساده شده در ابعاد A3 پردازید.
- ۳- با استفاده از انواع مواد طبیعی و مصنوعی و تلفیق آن با انواع کاغذ به تصویرسازی یک داستان کودکانه برای مقطع سنی «الف» پردازید.

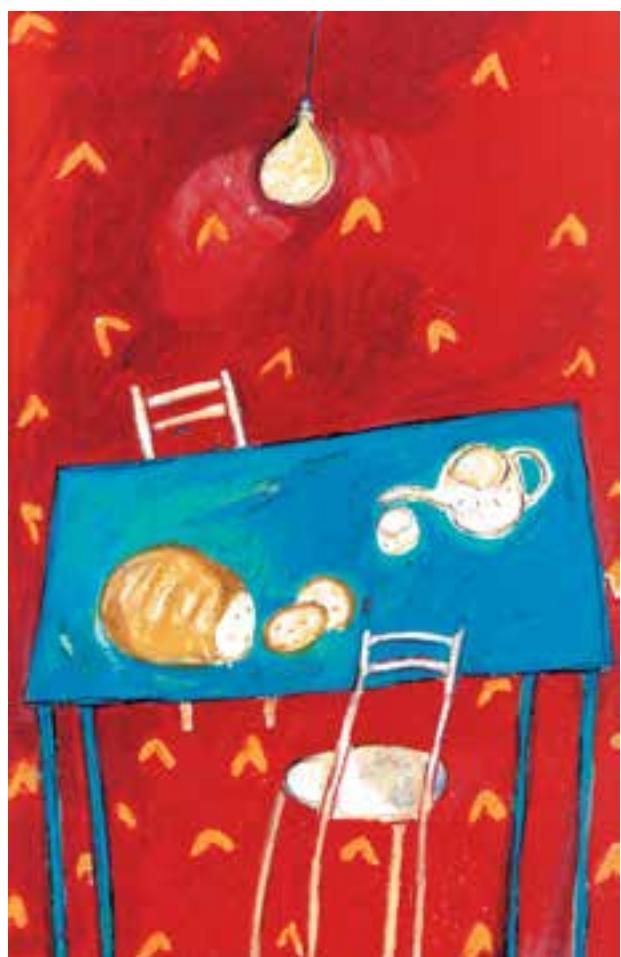
تیره به روشن رنگ آمیری را شروع می‌کنیم. شیوه‌های سایشی و هاشور برای این امر کاربرد فراوان دارد (تصویر ۵۷). در طراحی با مداد شمعی تکنیک‌های مختلفی چون مقاومت مداد شمعی در برابر آب^۱ و سیاه قلم کردن^۲، طراحی روی پارچه و گاهی ترکیب آن‌ها با هم به کار می‌رود.

۸—۲—پاستل روغنی—مداد شمعی

پاستل روغنی ابزاری است که امروزه با تنوع رنگ‌های زیاد در بازار یافت می‌شود (تصویر ۵۶) و نسبت به سایر ابزار و وسایل طراحی، ارزان‌ترین ابزار به‌شمار می‌رود. در طراحی با پاستل روغنی و مداد شمعی اغلب برای رنگ‌آمیزی از رنگ‌های

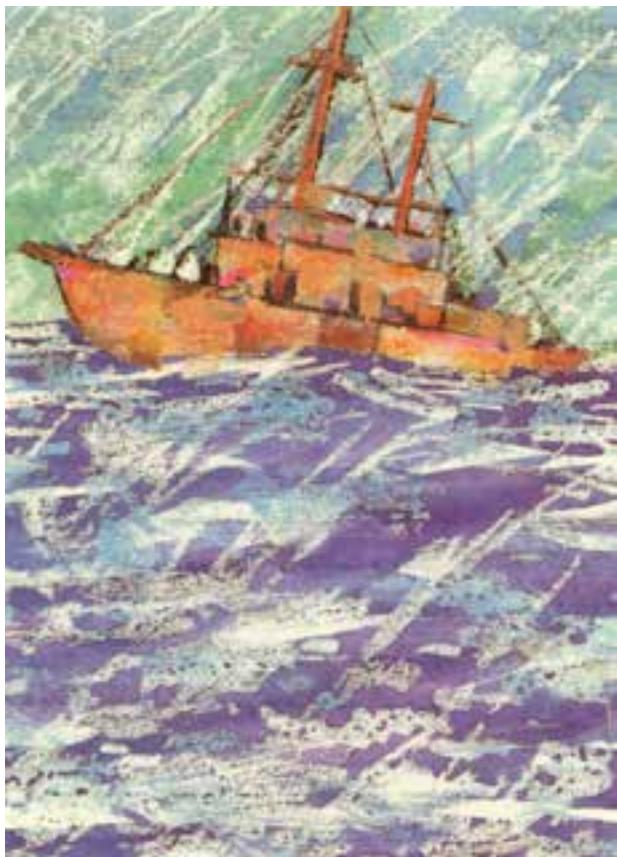

تصویر ۵۶—نمای دهندهٔ تنوع رنگی پاستل‌های روغنی و مداد شمعی است.

تصویر ۵۷—تصویرسازی با استفاده از پاستل روغنی به شیوهٔ سایشی،
اثر آندره پریگنت

سطوح رنگ شده با مدادشمعی به عنوان لایه‌ی پوشاننده مانع جذب رنگ می‌شوند و سایر قسمت‌هایی که با مدادشمعی پوشاننده نشده است، رنگ را به خود جذب می‌کند (تصویر ۵۸-الف و ب). در شیوه‌ی سیاه قلم ابتدا با مدادشمعی (رنگ‌های روشن که با سیاه متضاد باشند) سطح کاغذ را رنگ‌آمیزی می‌نماییم. سپس با استفاده از رنگ سیاه مدادشمعی قسمتی و یا تمام سطح تصویر را می‌پوشانیم. سپس طرح موردنظر خود را می‌کشیم و با ابزاری نوک تیز همانند سنجاق، نوک کاتر قلمی و... جهت خراشاندن سطح سیاه استفاده می‌کنیم. بدین ترتیب از سطح خراش خورده، رنگ روشن به عنوان خطوط رنگی طرح اصلی از زیر نمایان می‌شود که از جذابیت خاصی برخوردار است (تصویر ۵۹).

تصویر ۵۸-ب- تصویرسازی با استفاده از (خاصیت روغن و آب) پاستل روغنی و آبرنگ، مجله‌ی سروش کودکان، اثر علی خدابی

وسایل لازم:

- انواع مداد شمعی یا پاستل روغنی
- انواع مقوای اعم از مات بافتدار و یا گلاسه (برحسب نوع تکنیک انتخاب می‌شود).

- ابزار و وسایل کمکی از قبیل انواع رنگ‌هایی که با آب ترکیب می‌شوند (برای اجرای تکنیک مقاومت پاستل روغنی در برابر آب).

طرز کار: از آن‌جا که پاستل روغنی و مداد شمعی با رنگ‌هایی که حلال آن آب است ترکیب نمی‌شود می‌توان با تلفیق این دو خاصیت (روغن و آب) به شیوه‌های جالبی دست یافت. برای اجرای این روش طرحی را با فشار سخت مداد شمعی روی کاغذی که جاذب آب باشد بکشید. سپس با قلم مو و آبرنگ یا رنگ‌های حلال در آب، طرح را رنگ‌آمیزی کنید. بدین ترتیب

تصویر ۵۸-الف- مراحل تصویرسازی با استفاده از پاستل روغنی و آبرنگ (خاصیت روغن و آب)

تصویر ۵۹—مراحل خراشاندن رنگ در شیوه‌ی پاستل روغنی

می‌باشد (تصویر ۶۰).

آنچه همواره باید مورد توجه قرار گیرد آن است که از شیوه‌های مختلف به صورت تلفیق نیز می‌توان جهت خلق حالات بصری جدید بهره جست (تصویر ۶۱).

در روش دیگر استفاده از مداد شمعی، پس از رنگ‌آمیزی طرح بر روی کاغذ گلاسه، با استفاده از ابزار نوک تیز روی سطح رنگ‌آمیزی شده را به صورت خطوط مارپیچ و کلاف مانند و یا هاشور به صورت خطوط منفی خراش می‌دهیم و تصویری با بافت زیبا به دست می‌آید که برای تصویرسازی کودکان بسیار مناسب

تصویر ۶۰—با استفاده از ابزار نوک تیز تصویر خراشانده شده است و بافتی زیبا به وجود آورده است، اثر منوچهر عبداللهزاده

تصویر ۶۱— تلفیق مداد شمعی به صورت سایشی و ایجاد خراش جهت دست یافتن به بافت مناسب

سطح کاغذ، رنگ‌ها در اثر حرارت در یک دیگر حل می‌شوند و نقوش و بافت‌های رنگین بسیار زیبایی به وجود می‌آید. از این شیوه می‌توان جهت خلق بافت‌های متنوع استفاده کرد (تصاویر ۶۲ و ۶۳).

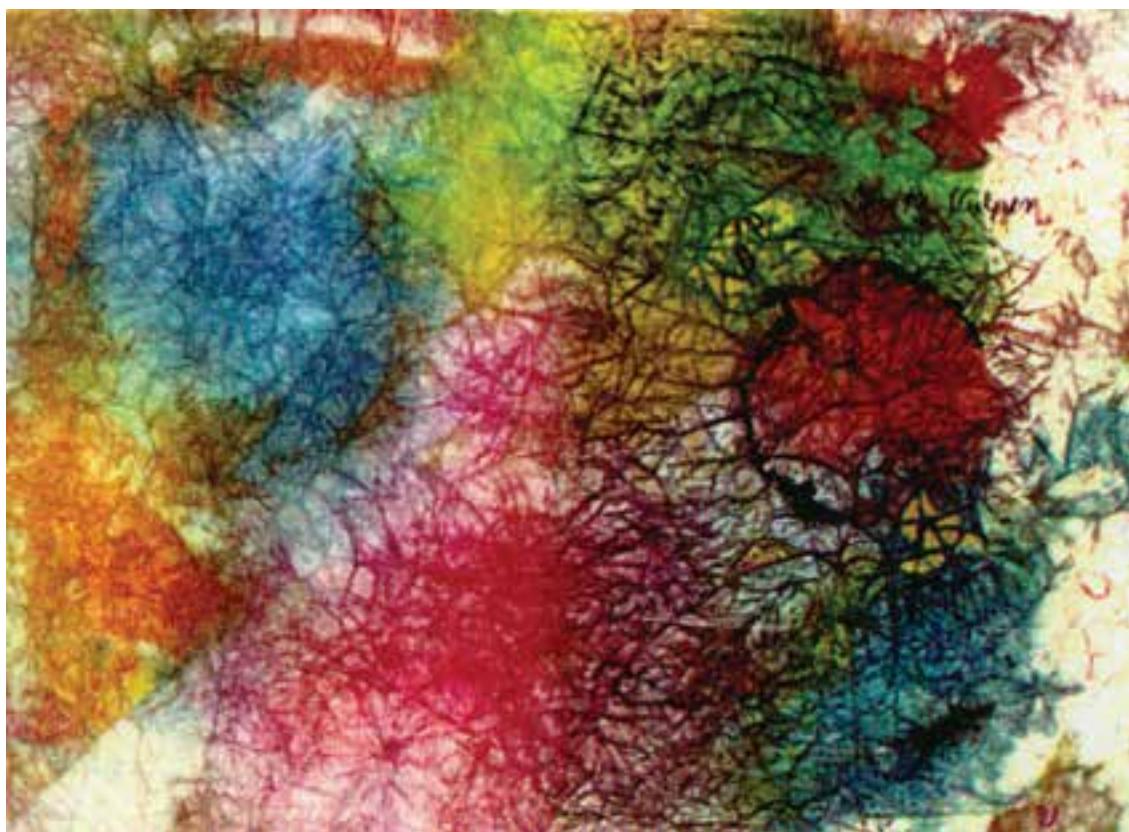
پاستل روغنی و حرارت (چاپ تازدن): علاوه بر روش‌های متداول پاستل روغنی می‌توان به این شیوه نیز اشاره نمود. در این روش ابتدا پاستل روغنی را در رنگ‌های دلخواه و گوناگون خرد می‌کنیم و بین دو صفحه کاغذ می‌ریزیم و کاغذ را تا می‌زنیم. سپس با استفاده از اتوی داغ و حرکت مالشی اتو بر

تصاویر ۶۲ و ۶۳—پاستل روغنی و حرارت، با استفاده از خردۀای پاستل روغنی بر سطح کاغذ و تازدن آن و حرارت دادن و مالش اتو بر سطح کاغذ می‌توان به بافت‌های زیبایی مشابه تصاویر به‌دست آورده.

بعد از این که کاغذ کاملاً خشک شد با استفاده از پاستل روغنی سیاه (از طول) به نرمی بر روی سطح رنگ شده کاغذ و با فشار ملایم پاستل را می‌کشیم. بافت حاصله مشابه بافت‌های به دست آمده در چاپ حکاکی است، که برای تصویرسازی بسیار مناسب است (تصویر ۶۴).

ایجاد بافت از طریق کاغذ مرطوب رنگ شده و پاستل روغنی سیاه: ابتدا کاغذ را با استفاده از رنگ‌های حلال در آب و به صورت خیس در خیس رنگ آمیزی می‌نماییم. و قبل از این که کاغذ رطوبت خود را از دست دهد آنرا مچاله می‌کنیم. سپس کاغذ را با استفاده از دست و یا هر وسیله‌ای دیگر صاف می‌کنیم.

تصویر ۶۴—ایجاد بافت از طریق کاغذ مرطوب رنگ شده و پاستل روغنی سیاه

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- با استفاده از خاصیت روغن و آب به تصویرسازی با موضوع آزاد در ابعاد A3 پردازید.
- ۲- با استفاده از شیوه‌ی کاغذ مرطوب رنگ شده و پاستل روغنی سیاه به تصویرسازی برای مقطع سنی الف یک شعر را به تصویر بکشید.

۲-۹- گواش

و فراوانی آن، بیشتر قابل دسترس و تهیه آن به صرفه می‌باشد و به علت کارایی متفاوت آن موارد استفاده‌ی فراوانی نیز دارد و به همین علت استفاده از آن عمومیت دارد. و بدلیل این ویژگی‌ها در تصاویر تبلیغاتی قرن اخیر کاربردی وسیع یافته است. گواش همچنان در هنر پوسترسازی کاربرد داشته و دارد به‌گونه‌ای که روی شیشه‌های آن عنوان رنگ پوستر (poster colour) نوشته شده است. گواش در بازار به دو صورت عرضه می‌گردد:

- ۱- لوله‌ای (تیوبی)
- ۲- شیشه‌ای (تصویر ۶۵).

گواش جزو رنگ‌هایی است که حلال آن آب می‌باشد و در واقع نوعی آبرنگ غلظت‌می‌باشد که در ترکیب آن صمع عربی با خاصیت چسبندگی بیشتری به کار رفته است. در سرزمین ما ایران نیز در هنر نگارگری گواش کاربردی وسیع و با قدمتی طولانی داشته است، و در اصطلاح جزو رنگ‌های جسمی به شمار می‌آید. و با خاصیت پوششی بیشتر برخلاف آبرنگ در هنر کتاب‌آرایی و تذهیب کاربرد داشته است. غلظت گواش بیشتر به خاطر افزودنی‌هایی مانند رنگدانه سفید می‌باشد. گواش به علت ارزانی

تصویر ۶۵- انواع رایج گواش‌های لوله‌ای (تیوبی) و شیشه‌ای که در بازار یافت می‌شود.

کم و زیاد کردن غلظت رنگ می‌توان از شیوه‌ی آبرنگ نما به شیوه‌ی پوششی رسید و از تلفیق این دو شیوه به روش‌های جدید دست یافت.

شفافیت گواش برخلاف آبرنگ به انعکاس (نور از کاغذ) بستگی ندارد و به وسیله‌ی اضافه نمودن رنگدانه سفید خالص، درخشندگی لازم در اثر به وجود می‌آید و چون دارای قدرت پوشش رنگ است می‌توان آن را بر کاغذهای رنگی نیز به کار برد، و یا رنگ‌های زیرین را به راحتی با رنگ جدید با غلظت بیشتر پوشش داد.

وسایل لازم

گواش، کاغذ اشتباخ، قلم موی آبرنگ (طبیعی یا مصنوعی) طرز کار: گواش اغلب به دو صورت در نقاشی کاربرد دارد.

- ۱- آبرنگ نما (نازک)
 - ۲- پوششی (جرم دار)
- ۱- شیوه‌ی آبرنگ نما (نازک): در این شیوه میزان غلظت رنگ با استفاده از آب کم می‌گردد و همانند آبرنگ از آن جهت نقاشی استفاده می‌شود و تنها تفاوت آن با آبرنگ میزان بیشتر کدری و مات شدن رنگ است (تصاویر ۶۶ و ۶۷).

تصویر ۶۶—گواش به شیوه‌ی آبرنگ نما (نازک)، اثر حسن دانشگر نژاد

تصویر ۶۷—گواش به شیوه‌ی رنگ آمیزی آبرنگ نما (نازک)، اثر پرویز کلانتری

کنیم. بدین ترتیب پس از رنگ آمیزی اندکی ناصافی در سطح کاغذ یا مقوا به وجود می آید که باعث نگرانی نمی باشد، چرا که پس از خشک شدن کاغذ (مقوا) مجدداً به حالت اولیه خود بازمی گردد. نکته‌ی قابل توجه در مرحله‌ی نهایی آن است که، هرگز قبل از خشک شدن کامل رنگ، کاغذ (مقوا) را از روی کلاف چوبی جدا نسازید. برای شروع در جهت کسب تجربه به این شیوه می توانید ابتدا مطابق تصویر ۶۸، فقط از سطوح یکدست و تخت استفاده کنید. و سپس با توجه به کسب تجربه در کارگاه مبانی رنگ به شیوه‌ی تفکیک (آنالیز) سطوح از تیره به روشن جهت رنگ آمیزی تصویر استفاده نمایید (تصاویر ۶۹ و ۷۰).

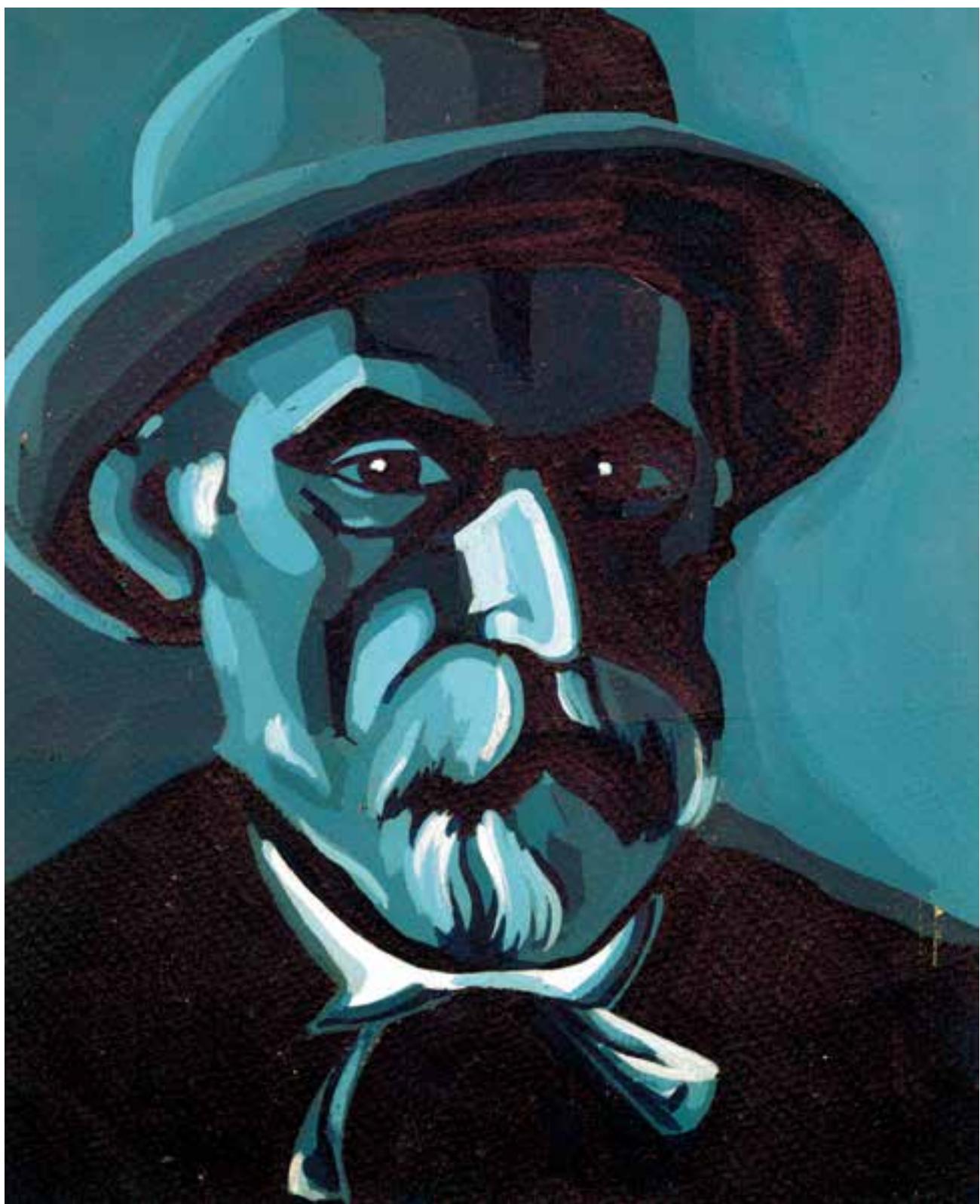
۲— شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار): با این شیوه هنرجویان در کارگاه مبانی رنگ آشنایی یافته‌اند و رایج‌ترین روش یعنی رنگ آمیزی یکدست و یکنواخت را با دوبار رنگ زدن در جهت افقی و عمودی فراگرفته‌اند. و برای این امر قلم‌موی پهن بسیار مناسب می باشد. باید توجه داشت که برای رنگ آمیزی با گواش اغلب از همان قلم‌موهایی که در نقاشی با آبرنگ کاربرد دارند (طبیعی و مصنوعی) استفاده می شود. در شیوه‌ی پوششی بهتر است از مقوا و یا کاغذ با ضخامت پیش‌تر استفاده کرد تا اثر نهایی کم‌تر دچار ناصافی شود. و برای پرهیز از موج‌دار شدن کاغذ بهتر است ابتدا کاغذ را از سطح پشت کاملاً خیس کنیم و سپس روی کلاف چوبی و یا شاسی به وسیله‌ی پونز یا نوار چسب محکم

تصویر ۶۸— شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار)، رنگ آمیزی به صورت سطوح تخت و یک‌دست، حقیقت و مردانه، اثر مرتضی ممیز.

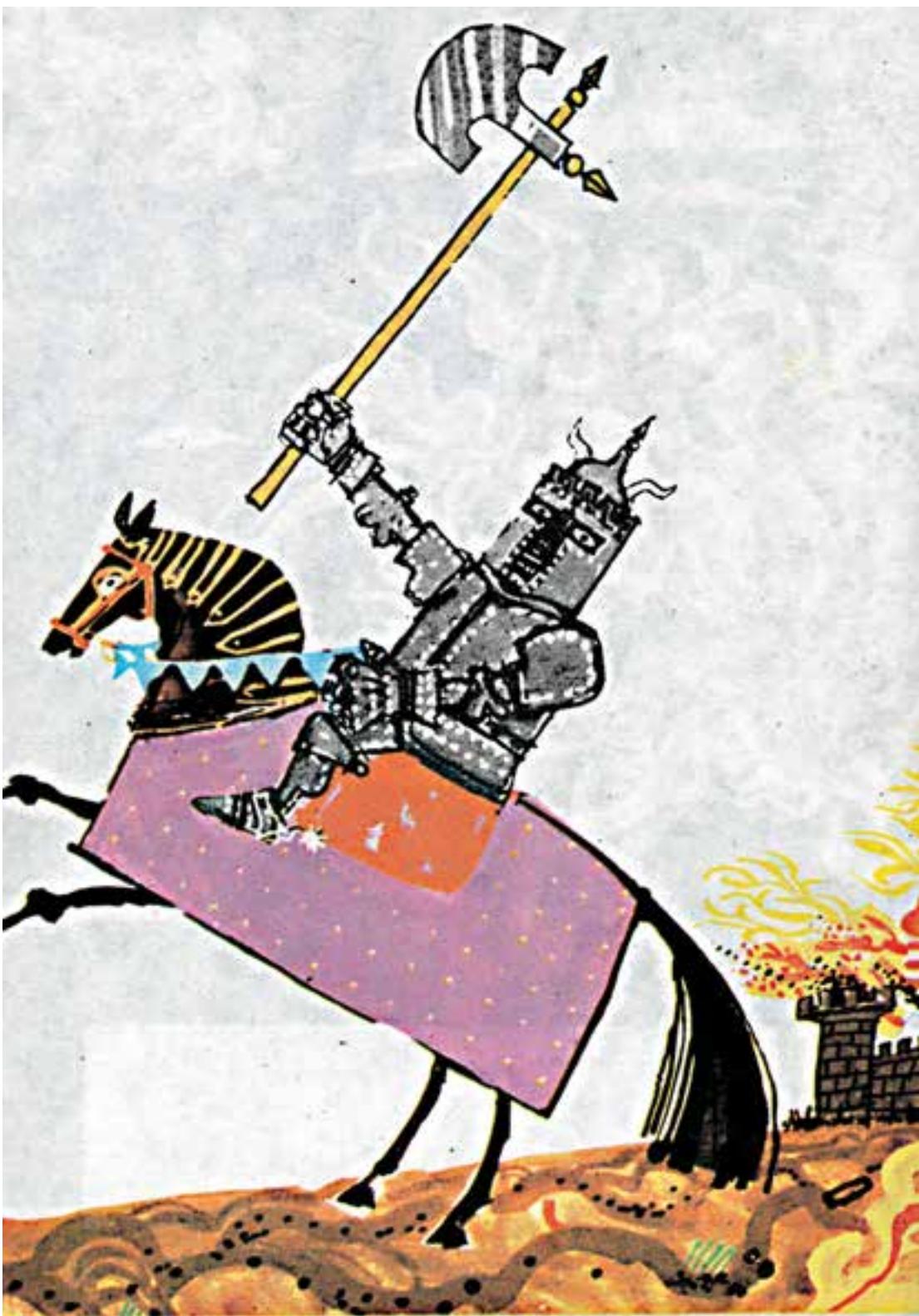
تصویر ۶۹—شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار) به صورت تفکیک سطوح (آنالیز) از رنگ‌های تیره به روشن

تصویر ۷۰- شیوه پوششی (جرم‌دار) به صورت تفکیک سطوح (آنالیز) از رنگ‌های تیره به روشن، اثر محسن حسن‌پور

نمونه‌های تصاویری به شیوه‌های متفاوت از کاربرد گواش به صورت رنگ آمیزی پوششی (جرم‌دار) ارائه می‌گردد (تصاویر ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵).

یادآوری می‌گردد که با استفاده از شیوه‌ی پوششی حتی بر کاغذهای رنگی نیز می‌توانید تصویرسازی نمایید که حالات و کیفیات زیبا و جذابی را به شما عرضه می‌کند. جهت درک بهتر

تصویر ۷۱— تلفیق شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار) و آبرنگ‌نما (نازک)

تصویر ۷۲— تلفیق شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار) و آبرنگ‌نما (نازک)

تصویر ۷۳—شیوه پوششی (جرم‌دار)

تصویر ۷۴—شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار) با توجه به اصل تفکیک (آنالیز) سطوح رنگی

تصویر ۷۵—شیوه‌ی پوششی (جرم‌دار)

نتایج تجربی نو

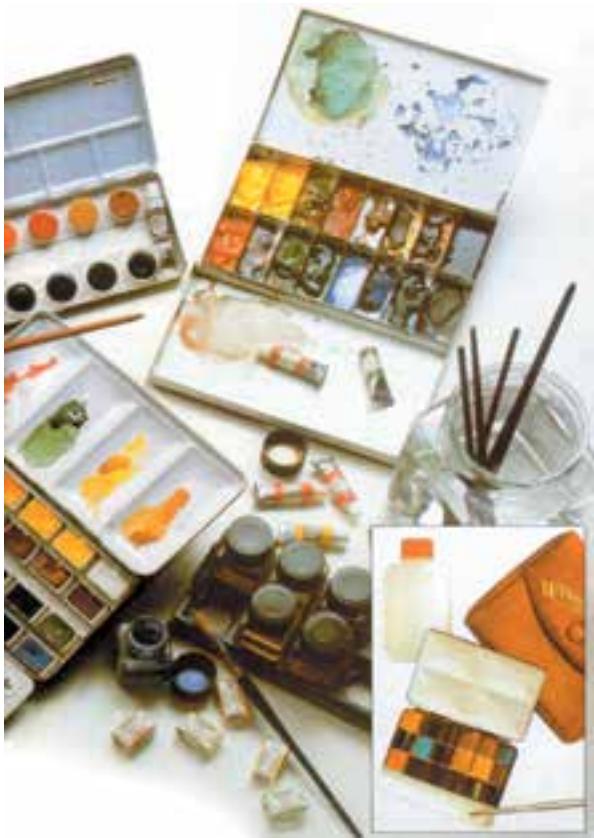
تمرین

- ۱- با استفاده از گواش به شیوه‌ی آبرنگ‌نما به تصویرسازی یک متن داستانی (از قصه‌های عامیانه) برای مقطع سنی گروه «ب» پردازید.
- ۲- با استفاده از گواش به شیوه‌ی تخت و یک دست به تصویرسازی یک داستان کودکانه برای مقطع سنی «الف» پردازید.
- ۳- با گواش به شیوه‌ی تلفیقی آبرنگ‌نما و پوششی یا جرم‌دار به تصویرسازی فضای یک شعر برای مقطع سنی «ج» سال‌های آخر دبستان پردازید.

۱۰- آبرنگ

آبرنگ جزء آن دسته از ابزار نقاشی است که در تصویرسازی کاربردی وسیع داشته و دارد. و کار با آن نسبت به سایر ابزار نیاز به تمرین و ممارست بیشتری دارد. و جزو رنگ‌های شفاف یا روحی (ترانسپارت) محسوب می‌شود. اغلب موقع در کار با آبرنگ به شیوه‌ی آزاد اشتباهات و خطاهای قابل اصلاح نمی‌باشند و این امر موجب می‌گردد تا کار با آن به نظر دشوار برسد.

در بازار آبرنگ‌ها با علائم تجاری مختلف معمولاً در بسته‌های ۱۲، ۲۴ و ۳۶ رنگ ارائه می‌شوند، و از لحاظ شکل ارائه به صورت قرص، تیوبی (وله‌ای) و مایع (ظروف شیشه‌ای) تولید می‌گردد (تصویر ۷۶-الف و ب). در آبرنگ برای شروع

تصویر ۷۶-ب – انواع رایج آبرنگ قرصی، تیوبی (وله) و مایع(ظروف شیشه‌ای)

تصویر ۷۶-الف – دو نمونه از آبرنگ‌های رایج در بازار، آبرنگ قرصی و تیوبی (وله‌ای)

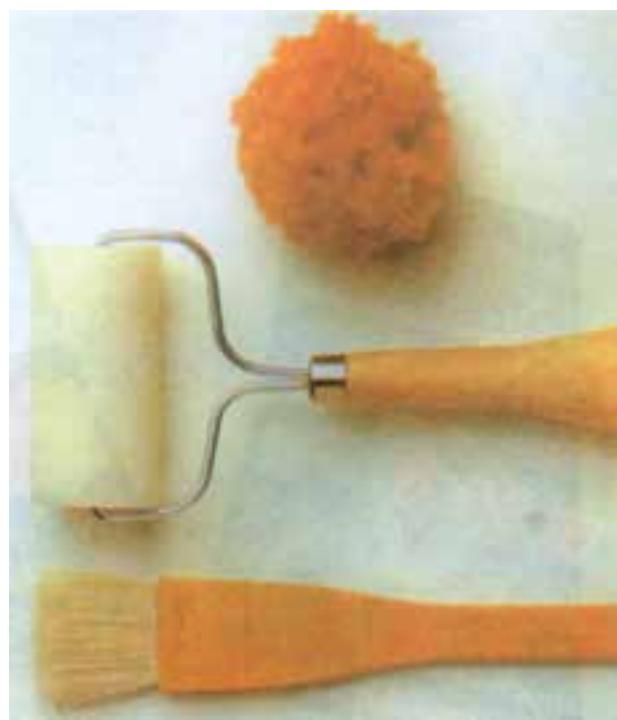
۳- دسته‌ی چوبی (تصویر ۷۷).
کیفیت قلم مو اساساً به نوع موهای آن بستگی دارد، که تقسیم‌بندی قلم موها براساس همین نوع و جنس موها تعیین می‌شود.^۱

برای نقاشی با آبرنگ قلم موهای مختلف و متنوعی وجود دارد. اجزاء تشکیل‌دهنده‌ی قلم مو عبارت است از:

- ۱- موی قلم (طبیعی و یا مصنوعی)
- ۲- پایه‌ی فلزی قلم

تصویر ۷۷- انواع قلم موی آبرنگ و اجزای تشکیل‌دهنده‌ی آن در تصویر دیده می‌شود.

تصویر ۷۸- در تصویر نمونه‌ای از غلطک، اسفنج و قلم مو برای خیس کردن زمینه مشاهده می‌شود.

۱- برای اطلاعات بیشتر در این زمینه به فصل ششم کتاب طراحی (۱) مبحث قلم موها مراجعه نمایید.

افست به کار گرفته می‌شوند و کاغذهایی که در نقاشی و آبرنگ استفاده می‌شوند تفاوت عمدۀ وجود دارد. جنس کاغذهای معمولی، معمولاً از الیاف چوب و کاغذهای نقاشی (کانسون، فابریانو، شولر، واتمنی و غیره) عمدتاً از الیاف پارچه تهیه می‌شود به همین دلیل حساس‌تر و دقیق‌تر و گران‌تر از نوع معمولی آن هستند البته کاغذهای میانه هم وجود دارد که ترکیبی از الیاف چوب و پارچه است که همین نوع برای نقاشی با آبرنگ مناسب‌تر است.

raigچ ترین کاغذ آبرنگ از حیث بافت کاغذهای ریزبافت یا صیقلی و کاغذهای بافت متوسط و کاغذهای درشت‌بافت هستند. کاغذهای ریزبافت یا صیقلی که نسبتاً فشرده است و با پرس گرم تهیه می‌شود که به همین دلیل برخی به آن اطلسی یا ابریشمی می‌گویند، برای نقاشانی که با جوهر (آبرنگ جوهری یا اکولین) کار می‌کنند یا آن‌ها که کارشان مصورسازی (ابلوستراسیون) است این نوع کاغذ را به کار می‌برند. این کاغذ برای تابلوهای ظریف و پرکار نیز مناسب است.

کاغذهای درشت‌بافت به دلیل منفذهای درشت‌حالت خاصی به آبرنگ می‌دهند و محوشدگی خاص نقاشی با آبرنگ را بهتر نمایان می‌کنند. کرت منفذهای سطح این نوع کاغذ باعث می‌شود که جذب آبرنگ در کاغذ به نحوی صورت گیرد که حالت محوشدگی ایجاد کند. این حالت سریع انجام می‌شود و این امر هنرآموزان کم تجربه را غافلگیر می‌کند چرا که جذب آب و رنگ روی این نوع کاغذ خیلی سریع است و زود خشک می‌شود.

کاغذهای با بافت متوسط با ویژگی بینایی‌پیش‌تر از این دو کاربرد دارد چون نقاشی روی این نوع کاغذ هم سهل‌تر است و هم نیاز به تحریر آن چنانی ندارد و برای هنرآموزان تازه‌کار همین نوع کاغذ پیشنهاد می‌شود. البته هر دو نوع درشت‌بافت و ریزبافت کاغذ‌حالت‌هایی را ایجاد می‌کند که منحصر به فرد می‌باشد. کاغذهای رایج آبرنگ کانسون و آرش نام دارند.

کاغذ آبرنگ را باید روی مقواهی ضخیم‌تر یا بوم با چسب کاغذی به طور کامل چسباند تا از لوله شدن و موج برداشتن کاغذ جلوگیری شود. چرا که هر نوع کاغذ، حتی کاغذهای ضخیم در تماس با آبرنگ و آب تاب برمی‌دارند.

برای چسبانیدن کاغذ آبرنگ روی مقوا یا کلاف چوبی باید در ابتدا آن را کاملاً خیس کرد سپس از گیره‌ای آویزان نمود

خاصیت قلم موی سمور در نقاشی با آبرنگ این است که آب و رنگ را به خوبی جذب می‌کند و با مختصه فشاری خم و پهن (باز) می‌شود و بلا فاصله به حالت اولیه خود بر می‌گردد. و به جهت آن که نوک قلم مو پخش و زولیده و نمی‌شکند برای کار با آبرنگ بسیار مناسب می‌باشد. قلم موهای آبرنگ در اندازه‌های مختلف به ترتیب از کوچک تا بزرگ یعنی از شماره‌های صفر تا ۲۴ شماره‌گذاری شده‌اند. البته برای قلم موهای از جنس موی سمور این شماره‌بندی معمولاً تا شماره ۱۴ مورد استفاده قرار می‌گیرد. رایج‌ترین شماره‌هایی که در نقاشی با آبرنگ کاربرد وسیع دارند شماره‌های ۶، ۸، ۱۲ و ۱۶ از نوع گرد و قلم موی تخت شماره‌های ۱۴ یا ۱۶ است. قلم موهای تخت از جنس موی گوزن با عرض تقریبی ۴ یا ۵ سانتی‌متری نیز برای رنگ‌آمیزی زمینه با سطوح بزرگ کاربرد فراوان دارند. به این مجموعه نیز می‌توان یک غلطک معمولی و اسفنج (طبیعی و یا مصنوعی) اضافه کرد. که غلطک برای شکل دادن به زیر رنگ سطوح بزرگ و اسفنج برای ایجاد جلوه‌های خاص نظیر محوسازی و پاک کردن رنگ‌های اضافی به کار برد می‌شود (تصویر ۷۸).

رنگدانه‌ها (پیغمونت اعم از معدنی، گیاهی یا حتی حیوانی) مواد چسبنده، صمغ عربی، آب، گلیسیرین، عسل و اندکی روغن بزرک برای محافظت و دوام رنگ در مقابل گرمای سرما، گلیسیرین و عسل نیز برای مواردی که رنگ را ضخیم به کار می‌بریم مانع از ترک خوردن آن می‌شود. آبرنگ‌هایی که عمدتاً در بازار موجودند چهار نوع مختلف را شامل می‌شوند: قرص‌های آبرنگی خشک، قرص‌های آبرنگی مرتبط یا نیم‌خشک، آبرنگ‌های لوله‌ای (تیوب) آبرنگ‌های مایع (داخل ظرف مثل اکولین).

کیفیت کاغذ برای نقاشی با آبرنگ نیز از جمله نکات مهم است. بنابراین لازم است که با انواع مختلف کاغذ نقاشی آبرنگ آشنا شوید چرا که هر کدام از آن‌ها برای ایجاد حالات خاصی مناسب است که باید مناسب با موضوع انتخاب شود.

از دو طرف کاغذ مخصوص آبرنگ می‌توان استفاده کرد. دانه‌های تشکیل دهنده رو و پشت کاغذ با هم متفاوت می‌باشد که انتخاب طرف کاغذ به سلیقه فرد بستگی دارد بافت پشت غالباً نرم‌تر از طرف روی آن می‌باشد.

مطلوب مهم این است که بین کاغذهای معمولی که در چاپ

تصویر ۸۰-الف- نحوه رنگ آمیزی با استفاده از آبرنگ

تصویر ۸۰-ب- با استفاده از قلم مو و چسب قسمت‌هایی را که می‌خواهیم سفید بمانند می‌پوشانیم و سپس با آبرنگ و قلم مو آن را رنگ آمیزی می‌کنیم.

تا اضافات آب آن خارج شود و بعد به کمک نوار چسب کاغذی با دقت آن را روی کلاف چوبی چسباند. به جای نوار چسب از منگنه و پوتر هم می‌توان استفاده کرد (تصویر ۷۹).

تصویر ۷۹- استقرار بوم و نحوه کار کردن با آبرنگ

طرز کار: در ابتدا با استفاده از یک رنگ و قلم مو رنگ را به صورت یکنواخت به کار گرفته و به وسیله آن‌ها سایه‌روشن ایجاد کنید. توجه داشته باشید که برای ایجاد سایه‌روشن‌هایی که در یک دیگر محو می‌شوند ابتدا باید سطح زیر کار را با آب قلم مو مرطوب نمود و رنگ را بلا فاصله با قلم موی دیگری روی آن سطح بگذاریم (تصویر ۸۰-الف و ب). به رنگ‌ها شدت دهدید یا از شدت رنگ آن بکاهید. حرکت قلم مو را یکباره متوقف کنید یا از روی کاغذ بردارید تا در تداوم سطح آبرنگ خورده حالت انقطاع ایجاد شود در آن صورت به اهمیت نقاط و سطوح سفید و آبرنگ نخورده کاغذ پی خواهید بود.

گاهی اوقات متناسب با وضعیت موضوع زیر کار با آب خیس نمی‌شود و قلم مو به صورت خشک روی کاغذ قرار می‌گیرد که در این وضعیت رنگ‌ها با مرز مشخص و تیز در کنار هم قرار می‌گیرند. تلفیق فضاهای محو شده با لکه‌هایی که رنگ آن‌ها وضوح زیادی از ویرگی‌های اساسی کار آبرنگ می‌باشد.

در تصاویر ۸۱-الف تا د مراحل آبرنگ به شیوه‌ی خشک و لایه‌گذاری و تصاویر ۸۲-الف تا د آبرنگ به شیوه‌ی خیس را مشاهده می‌نمایید.

تصویر ۸۱—مراحل آبرنگ به صورت خشک و لایه‌گذاری مشاهده می‌شود.

د

ب

الف

الف

ب

د

ج

تصویر ۸۲— در تصاویر الف تا د مرحل آبرنگ به شیوهٔ خیس مشاهده می‌شود.

عملکرد اصلی چسب در آبرنگ خاصیت پوشانندگی و ایجاد بافت است و به سادگی می‌توان از این چسب به ایجاد بافت‌های متنوع نیز پرداخت. نکته‌ی قابل توجه برای پوشاندن چسب آن است که بهتر است از قلم موی الیاف مصنوعی که آغشته شده به مایع ظرف‌شویی است استفاده کرد، زیرا مایع ظرف‌شویی موجب می‌گردد که چسب مستقیماً به الیاف قلم مو نجسید و عمر قلم مو افزایش یابد. برای این امر می‌توانید از قلم موهای فرسوده‌تر نیز استفاده کنید.

استفاده از چسب میس‌کیت در نقاشی با آبرنگ: در آبرنگ مواقعي که بخواهیم برای راحتی کار سطوح موردنظری را که باید سفید باقی بمانند با استفاده از چسب میس‌کیت می‌پوشانیم (تصویر ۸۳) و بعد از این که چسب خشک شد، با آبرنگ رنگ آمیزی را انجام می‌دهیم. بعد از رنگ زدن و خشک شدن رنگ با استفاده از (تصویر ۸۴) دست و یا فشار کم پاک کن لایه‌ی چسب را از سطح کاغذ برمی‌داریم و مشاهده می‌گردد که سطح پوشیده شده کاملاً سفید باقی مانده است. در واقع

تصویر ۸۳—همان‌گونه که در تصویر مشاهده می‌شود پس از خشک شدن رنگ، با استفاده از دست چسب میس‌کیت به راحتی از سطح کاغذ جدا می‌شود.

تصویر ۸۴—شیوه‌ی آبرنگ بدون استفاده از چسب میس‌کیت، در این شیوه هنرمند برای سفید باقی ماندن سطوح با کنترل قلم مو این امر را انجام داده است، اثر خوزه پارامون

چند توصیه در مورد نقاشی با آبرنگ:

۱- بهتر است قبل از این که شروع به کار با آبرنگ نماید، از آب مرکب جهت تسلط کافی بر ابزار جهت تمرین و ایجاد بافت‌های مختلف استفاده نماید.

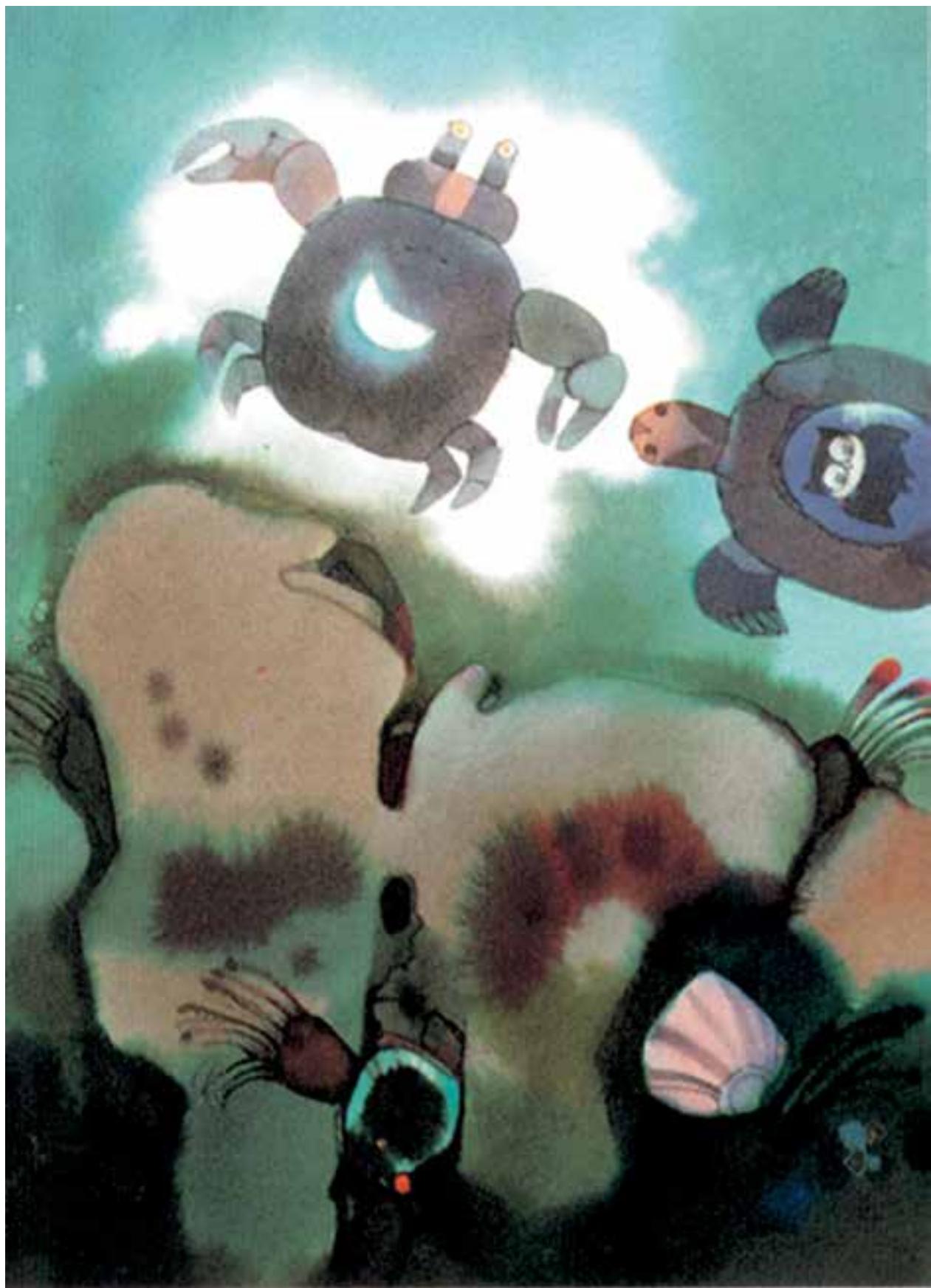
۲- از تلفیق آبرنگ با پاستل روغنی، مداد رنگی، قلم فلزی و غیره می‌توانید به حالات و بافت‌های جالبی دست یابید. پس همیشه در فکر خلاقیت و کاربرد جدید ابزاری که با آن آشنا می‌شوید بپردازید تا حتی در شیوه‌ی کاربرد ابزار به نوآوری‌های جدید و فردی دست یابید.

تصویر ۸۵— تصویرسازی به شیوه‌ی خشک با استفاده از آبرنگ

تصویر ۸۶— تصویرسازی به شیوه‌ی خشک با استفاده از آبرنگ و گواش

تصویر ۸۷— تصویرسازی به شیوه‌ی خیس با استفاده از آبرنگ، اثر ایوان گانتچف

تصویر ۸۸— تصویرسازی به شیوه‌ی محوکردن تدریجی رنگ‌ها در زمینه‌ی سفید کاغذ و تلفیق آبرنگ و مداد، آ، اول الفاست، اثر نورالدین زرین‌کلک

تصویر ۸۹— تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوهٔ خشک، اثر محسن حسن‌بور

تصویر ۹۰— تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوه‌ی پرداخت با الهام از نگارگری ایرانی، پیروزی، اثر علی‌اکبر صادقی

تصویر ۹۱— تصویرسازی با استفاده از آبرنگ به شیوهٔ خشک با تلفیق گواش، ماه پیشونی، اثر مهران زمانی

تصویر ۹۲— تصویرگری به شیوه‌ی آزاد با استفاده از آبرنگ

نتایج تجربی نو

تمرین

- ۱- به شیوه‌ی خیس در خیس با استفاده از آبرنگ به تصویرسازی یک شعر (با مقطع سنی آزاد) بپردازید.
 $(25 \times 25\text{cm})$
- ۲- به شیوه‌ی خشک، با استفاده از آبرنگ به تصویرسازی یک داستان مذهبی در ابعاد $25 \times 25\text{cm}$ بپردازید.

۱۱-۲- اکولین (جوهرهای رنگی) و پاک کننده (سفیدکننده‌ها)

جوهرهای رنگی از رنگ‌های روشن به تیره رنگ آمیزی می‌نماییم. و از ترکیب دو رنگ، رنگ سوم به دست می‌آید. و در هنگام رنگ‌گذاری به جهت رنگ‌دهی زیاد آن بهتر است قدری دقت کرد تا رنگ به اندازه‌ی کافی برداشته شود. و اغلب در ظروف شیشه‌ای با دهانه‌ی گشاد و یا ظروف شیشه‌ای قطره‌چکان دار به بازار عرضه می‌گردد.

وسایل لازم

جوهرهای رنگی، دستمال کاغذی، پاک‌کننده، قلم موی الیاف مصنوعی و یا چوب کبریت (تصویر ۹۳).

تصویر ۹۳- در تصویر وسایل مورد نیاز شیوه‌ی جوهرهای رنگی و پاک‌کننده (سفیدکننده) دیده می‌شود

می باشد (تصویر ۹۵-الف و ب).

بعد از این که رنگ گذاری به اتمام رسید، تای دستمال را بدقت باز نموده و صبر می کنیم تا کاملاً خشک شود و سپس با پاک کننده (سفید کننده) بر روی آن طرح موردنظر خود را اجرا می کنیم (تصویر ۹۶-الف تا ج). و طرح به صورت خطوط نگاتیو (سفید) بر سطح دستمال کاغذی بوجود می آید و پاک کننده به خوبی رنگ را پاک می کند.

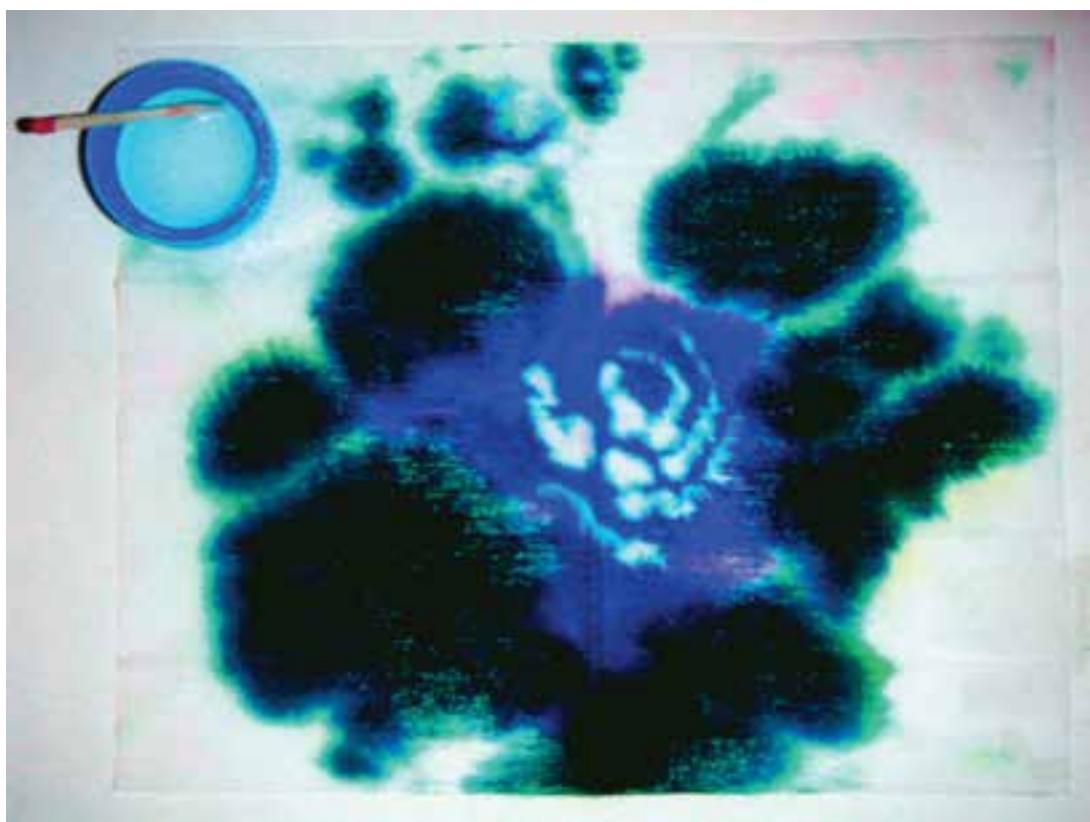
در این شیوه ابتدا دستمال کاغذی را با آب مرطوب می کنیم. سپس با استفاده از قطره چکان چند قطره از رنگ دلخواه را همانگونه که در تصویر ۹۴ مشاهده می کنیم بروی دستمال کاغذی مرطوب که چند تا خورده می چکانیم. و با توجه به خیس بودن سطح دستمال رنگ به راحتی و به صورت اتفاقی بر سطح دستمال پخش می شود. و با همین شیوه رنگ های دیگر را به آن اضافه می کنیم. نتیجه حاصله رنگ هایی با شکل های غیرمنتظره و زیبا

تصویر ۹۴- تصویر نشان دهنده مرحله اول شیوه اول جوهرهای رنگی و پاک کننده است که با قطره چکان بر دستمال کاغذی مرطوب اکولین می چکانیم

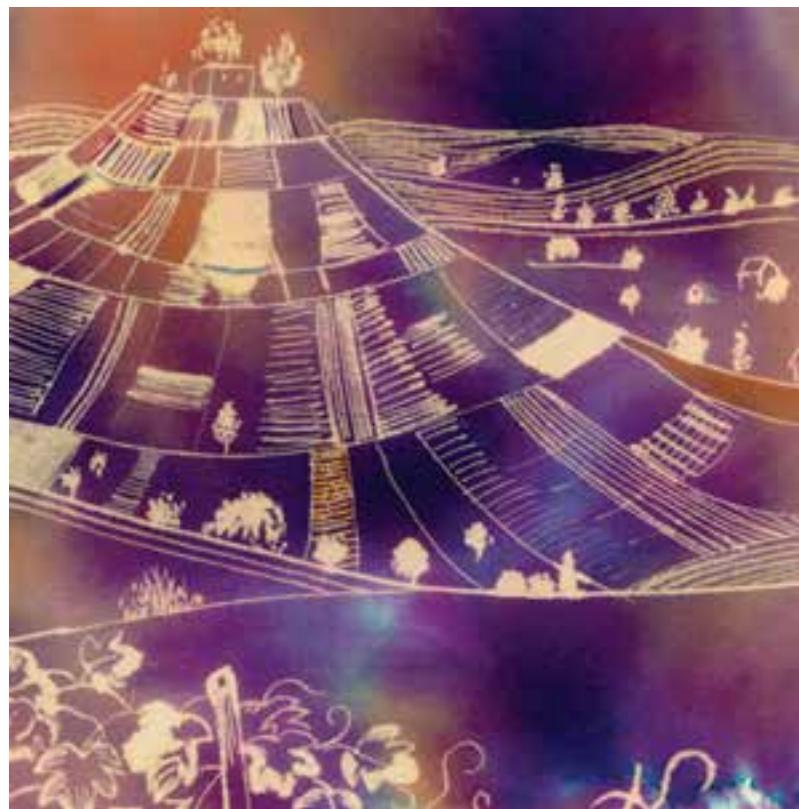
تصویر ۹۵-الف- نشان‌دهنده مرحله‌ی دوم رنگ‌آمیزی با جوهرهای رنگی و پاک‌کننده است.

تصویر ۹۵-ب- نشان‌دهنده مرحله‌ی سوم یعنی باز کردن تای دستمال کاغذی بعد از رنگ‌آمیزی است و بافت زیبایی که به صورت کاملاً اتفاقی به دست آمده مشاهده می‌گردد.

تصویر ۹۶-الف- تصویر مرحله‌ی نهایی را که با استفاده از قلم مو یا چوب کبریت طرح نگاتیو ایجاد شده را نشان می‌دهد. اثر دانشجو مهندس سیداختیاری

تصویر ۹۶-ب- اثر دانشجو مهندس سیداختیاری

تصویر ۹۶-ج - اثر دانشجو مهندس سیداختیاری

نتایج تجربی نو

تمرین

با استفاده از جوهرهای رنگی و پاک کننده‌ها یک موضوع آزاد یا شعر کودکانه را به تصویر بکشید.

۱۲-۲- چسب چوب

چسب چوب را می توان به راحتی تهیه نمود و به کمک آن و سایر وسایل لازم بافت های زیبا و گوناگونی را در سطح کار به وجود آورد.

وسایل لازم:

- مقوای ضخیم یا فیبر نازک

- چسب چوب

- رنگ های جوهری یا رقیق (مثل اکولین) یا رنگ هایی که در مقابل تینر مقاوم باشند.

- ابزار برای انتقال چسب چوب به صفحه مانند کاردک نرم یا قلم مو

- ابزاری برای ایجاد بافت روی چسب چوب مانند تبغ یا سوزن و هر ابزار اثرگذار دیگر

- پنبه

- تینر فوری (غیروغنی)

- روغن جلا یا اسپری براق کننده یا وارنیش

- مداد برای انتقال طرح.

طرز کار

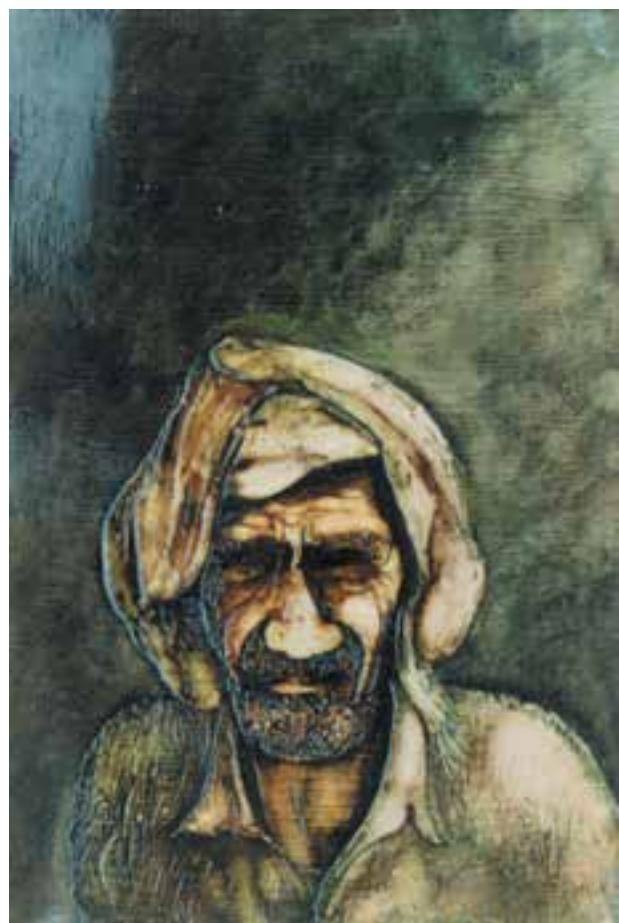
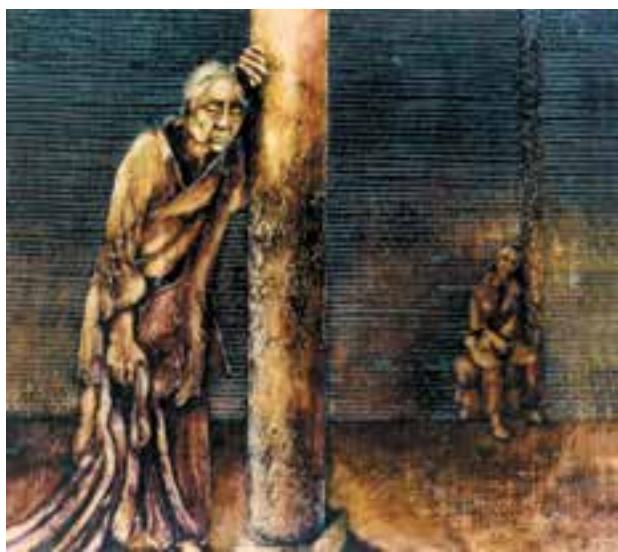
ابتدا روی صفحه کار طرح خود را پیاده می کنیم سپس تمام سطح کار را با قلم موی نسبتاً درشت با کاردک نرم به چسب آغشته نموده و سطح کار را به صورت یک دست که بعد از خشک

شندن هیچ گونه بافتی یا منفذی برای عبور رنگ نداشته باشد ایجاد می کنیم. ممکن است هنگام چسب زدن این توهم به وجود آید که طرح زیرین پوشیده می شود ولی این چنین نیست چرا که بعد از خشک شدن چسب چوب طرح فوق به خوبی نمایان می شود. سپس طرح زیرین را به کمک قلم مو و با چسب غلیظ برجسته می سازیم. این مرحله باید بدقت انجام شود چون که در مرحله چسب گذاری که به عنوان زیرین و استخوان بندی نقش محسوب می شود اگر بددرستی صورت نگیرد در مراحل بعدی با اشکال مواجه خواهد شد.

پس از اتمام این مرحله رنگ آمیزی طرح آغاز می شود. پس از آغشته کردن تمام صفحه با رنگ های موردنظر مرحله برداشت رنگ را به کمک تینر آغاز می نماییم. به کمک تینر و پنبه بخش های موردنظر را با ساییدن و برداشت و ایجاد سایه روش انجام می دهیم.

ایجاد سایه روشن باید با حوصله و دقت زیادی انجام شود چون که زیبایی و پختگی اثر در این مرحله ظاهر می شود. برای شفافیت و زنده شدن رنگ ها می توانیم از اسپری های براق یا روغن جلا استفاده کنیم. برای محافظت از قلم مو های اصلی می توان در این مرحله از قلم مو های کهنه نیز استفاده کرد. با انجام تمرینات کسب تجربیات بیشتر باید منتظر بود تا آثار یکی از دیگری بهتر و زیباتر به وجود آید.

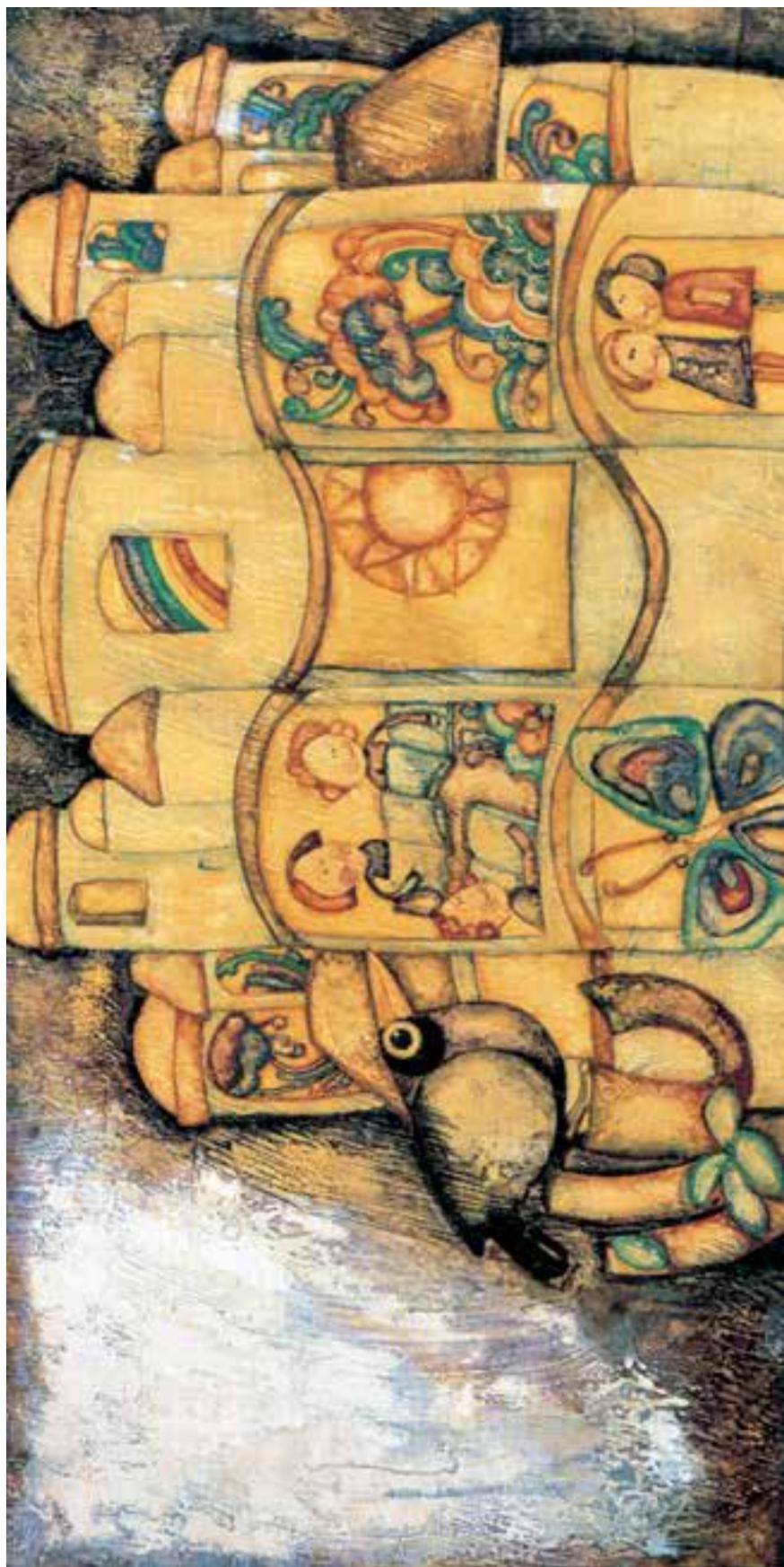

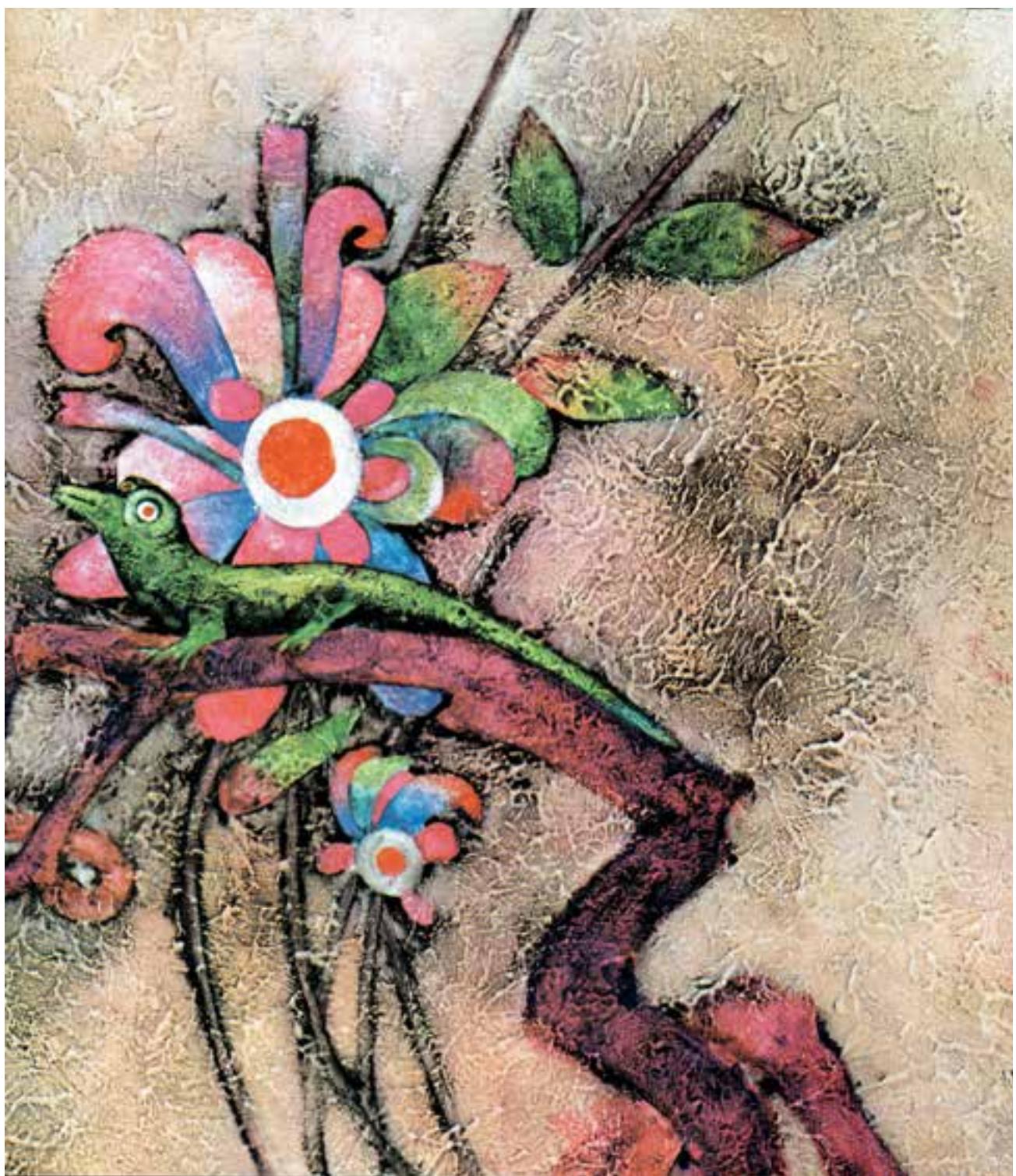
تصویر ۹۷— تصویرسازی به شیوه‌ی چسب چوب، اجرا توسط دانشجوی گرافیک، ابوالمعصومی

۹۸— تصویرسازی به شیوه‌ی چسب چوب، اثر شهرزاد شوستریان

تصویر ۹۹— تصویرسازی به شیوه چسب چوب کتاب نوکا، اثر زنده‌یاد بهرام خانف

تصویر ۱۰۰ - تصویرسازی به شیوه‌ی چسب چوب، توکایی در قفس، اثر بهمن دادخواه

نتایج تجربی نو

تمرین

با استفاده از چسب چوب به تصویرسازی دو صفحه‌ی مقابله هم در ابعاد $25 \times 50\text{cm}$ از یک داستان برای مقطع سنی گروه «ب» پردازید.

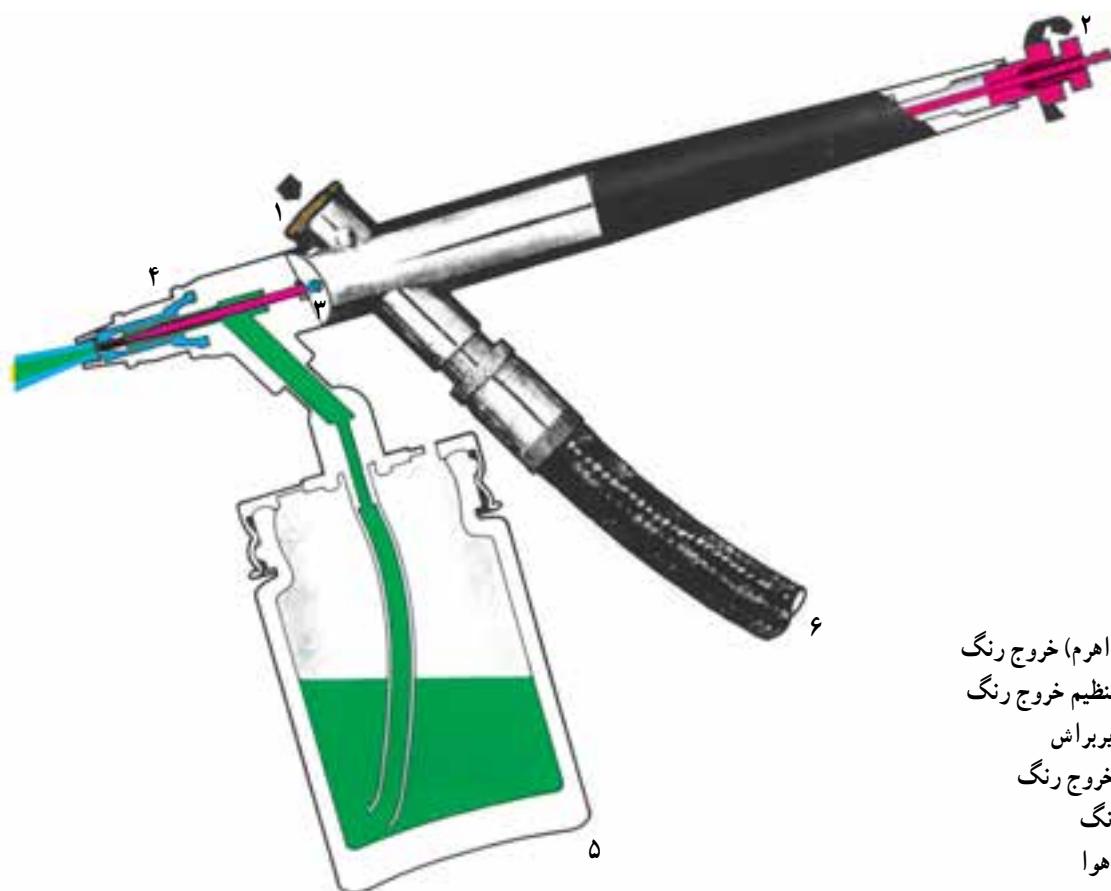
شیوه‌ی ایربراش^۱

بسیاری در آن به کار رفته است. استفاده مؤثر و مفید از این وسیله بستگی تام به کنترل درست و دقیق و شیوه‌های ماسکه کردن ظرفی دارد. داشتن چنین مهارت‌هایی هنرمند را قادر می‌سازد تا از این وسیله به اشکال مختلف (ساده تا پیچیده) بهره جوید.

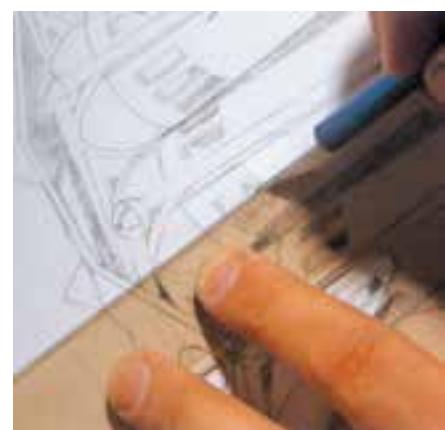
ایبراش نقش مهمی در ایجاد تصاویر واقعی، که شباهت زیادی به عکس دارند، به عهده دارد این وسیله برای ایجاد آثاری که با به کارگیری شیوه‌ای مؤثر و سریع، رنگ را در کوتاه‌ترین زمان بر تمام سطوح بزرگ یا کوچک می‌باشد، به وجود آمد. ایربراش وسیله‌ی ظرف و حساسی است که قابلیت‌های

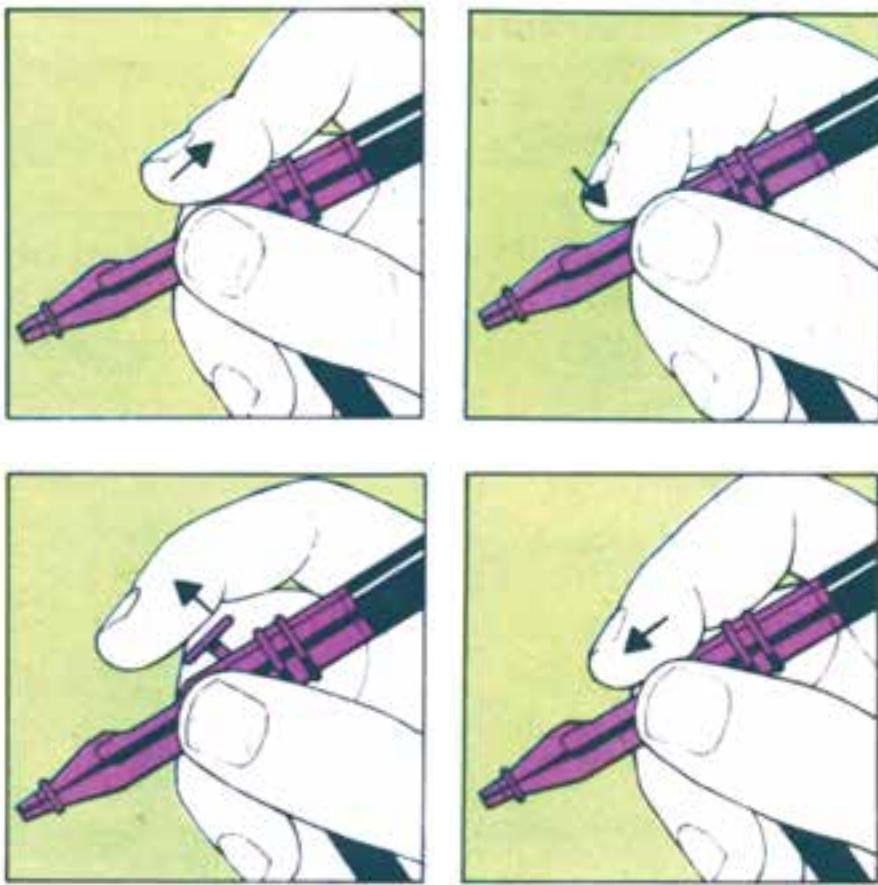
تصویر ۱۰۱-الف- شکل ظاهری قلم ایربراش (دو نمونه از انواع مختلف موجود در بازار)

تصویر ۱۰۰ ب— تصویر نشان دهنده ایربراش و اجزای تشکیل دهنده آن می باشد.

تصویر ۱۰۰ الف— نحوه برش ماسک با استفاده از خطکش یا پیستوله

تصویر ۱۰-ج – نحوه رنگ آمیزی با قلم ایربراش و نحوه قرار گرفتن قلم در دست

در واقع نزدیکترین روش به نقاشی رئالیستی و به وجود آوردن آثار طبیعی که در رقابت با عکس باشد این شیوه می‌باشد. این شیوه برای ایجاد عمق و دورنمای موجود در طبیعت نیز مناسب می‌باشد. بهره‌گیری از این روش در کارهای بزرگ هم در سطح بوم و هم در سطح گرافیک محیطی که امروزه کاربرد زیادی پیدا کرده است، حائز اهمیت است.

از این روش می‌توان در آثار بزرگ که مانور دست زیاد است بدون ماسکه کردن استفاده نمود، در حالی که بدون ماسک در سطوح کوچک اجرای این شیوه امکان‌پذیر نیست. دستگاه ایربراش (قلم) از دهانه‌ای که دو تیوب باریک دارد، تشکیل شده است که این دو تیوب در زوایای عمود به یکدیگر متصل هستند تیوب زیرین (تیوب عمودی) در ظرفی مملو از رنگ رفیق قرار دارد. وقتی هوا از تیوب بالایی (تیوب افقی) با فشار هوا که داخل مخزن کمپرسور می‌باشد، دمیده شود فشار زیاد از بالای تیوب عمودی باعث می‌شود رنگ‌ها به انتهای دستگاه که فشار کم‌تر است، کشیده شود سپس رنگ بالا آمده و با جریان

وسایل لازم

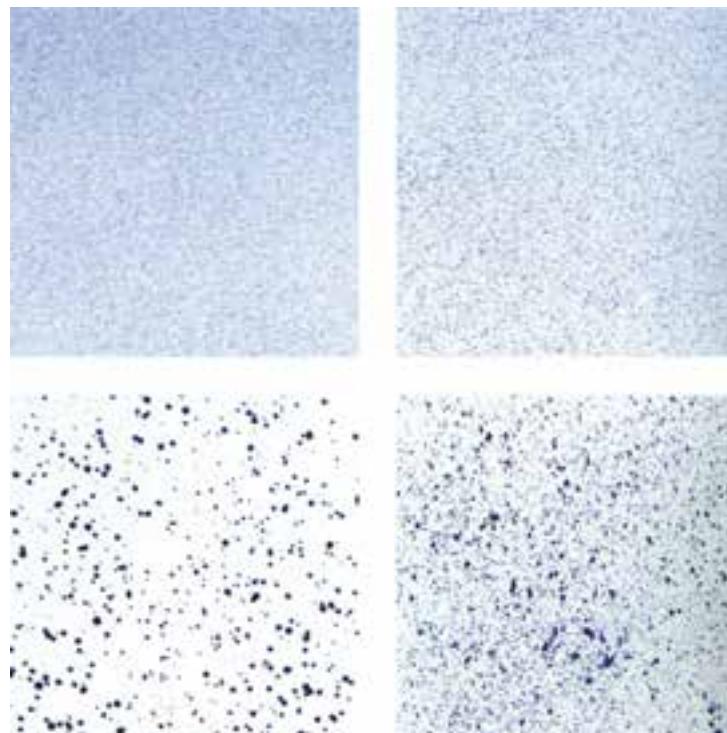
- قلم ایربراش (تصویر ۱۰-الف و ب)
- کمپرسور برای ایجاد هوای فشرده
- چسب میس کیت
- سلفون چسب‌دار نازک مخصوص این روش جهت ماسکه کردن و پوشاندن بخش‌هایی که نباید رنگ بخورد.
- کاتر یا تیغ برای برش ماسک
- مقواه ضخیم (صف و یک دست یا بافت دار)
- رنگ‌های جوهری یا هر رنگی که رقیق و بدون ذرات باشد.

- تخته شاسی یا بوم برای نصب و ثابت کردن مقواه استفاده از برخی وسایل برای ایجاد بافت‌های خاص مثل انواع توری و پرده (الزاماً اگر طرح دار باشد مناسب‌تر است).

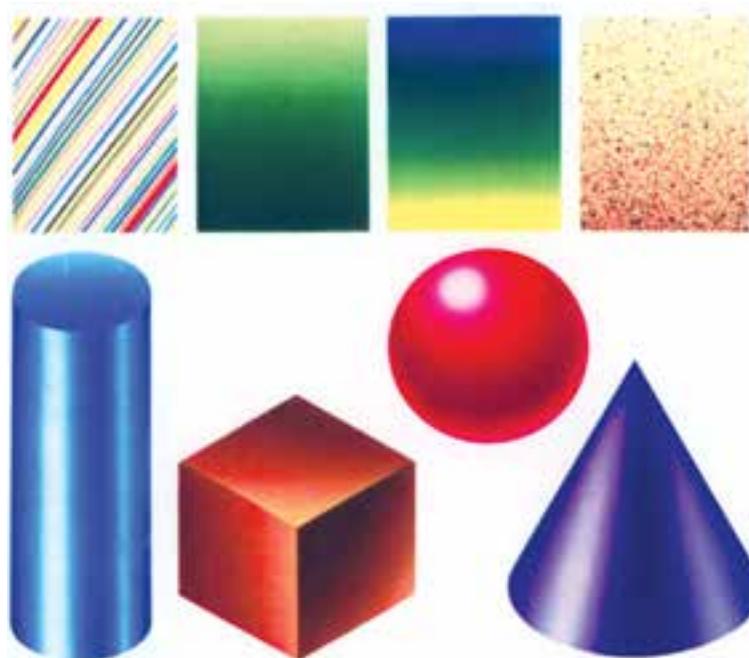
- اسپری فیکس کننده.

از ویژگی خاص این روش این است که هیچ شیوه‌ی دیگری قابلیت ایجاد اثرات خیره‌کننده و چشمگیر آن را ندارد.

برود رنگ پخش تر شده و ذرات آن نیز درشت تر می‌باشد. گاهی اوقات با کم کردن فشار هوا (فشار زیاد کمپرسور) رنگ به صورت دانه‌های درشت نامنظم (مثل فوتک دستی) به سطح کاغذ پاشیده می‌شود که برای ایجاد برخی حالات مناسب می‌باشد (تصویر ۱۰۳-الف و ب).

تصویر ۱۰۳-الف- با تنظیم سوزن و فشار باد کمپرسور، می‌توان ذرات رنگ را با حالت‌های مختلف بر روی صفحه پاشید.

تصویر ۱۰۳-ب- تصویر نشان‌دهندهٔ بافت‌های متفاوت با استفاده از قلم ایربراش می‌باشد.

فشار هوا مخلوط می‌شود و به صورت اسپری پاشیده می‌شود. در دستگاه ایربراش و در داخل تیوب افقی سوزنی قرار دارد که متحرک می‌باشد (به سمت جلو و عقب) با آمدن سوزن به جلو ذرات رنگ نقطه‌ای و متصرک عمل می‌کند. این ذرات به نظر ریزتر و محoter می‌رسند در حالی که وقتی سوزن بدقعه

می‌سازند. با تمام شدن هوای فشرده دستگاه به طور اتوماتیک شروع به کار نموده و هوای فشرده ایجاد می‌کند. به علت این که رنگ باید از داخل سوزن باریکی عبور نماید باید رنگ مصرفی عاری از ذرات درشت باشد. بدین ترتیب استفاده از رنگ‌های جوهری (اکولین) مناسب‌ترین رنگ‌ها برای استفاده در این روش می‌باشد. علاوه بر آن با رقیق کردن رنگ‌های گواش و آبرنگ یا آکرولیک و عبور آن از صافی می‌توان عمل رنگ‌آمیزی با این روش را انجام داد یا از این رنگ‌ها و انواع مداد رنگی و مازیک به‌طور مستقیم برای بوجود آوردن برخی حالت‌ها که با قلم ایربراش امکان‌پذیر نیست در تصویر استفاده نمود (تصاویر ۱۰۴ و ۱۰۵).

سوزن مرکزی به کنترل جریان هوا و رنگ از میان دهانه می‌پردازد. بدین ترتیب هوا از میان لایه خارجی قسمت جلوی قلم ایربراش عبور کرده و در داخل دهانه با رنگ ترکیب می‌شود. عموماً یک دکمه‌ی پهن فلزی در نوک ایربراش قرار دارد که بر روی اهرمی سوار است که به داخل بدن و به بالای محفظه راه دارد با فشار انگشت روی دکمه‌ی فوق هوا آزاد شده و پس از آزاد کردن وسیله‌ی عقب بر می‌گردد. حرکت رو به سمت پائین دریچه هوا را باز می‌کند و حرکت دوم، سوزن داخل دهانه را بازتر می‌سازد تا عبور رنگ در داخل جریان هوا امکان‌پذیر شود. منبع ایجاد هوا کمپرسورهایی هستند که به‌طور اتوماتیک جریان باد را در خود ذخیره و به‌وسیله‌ی شیلنگی به قلم منتقل

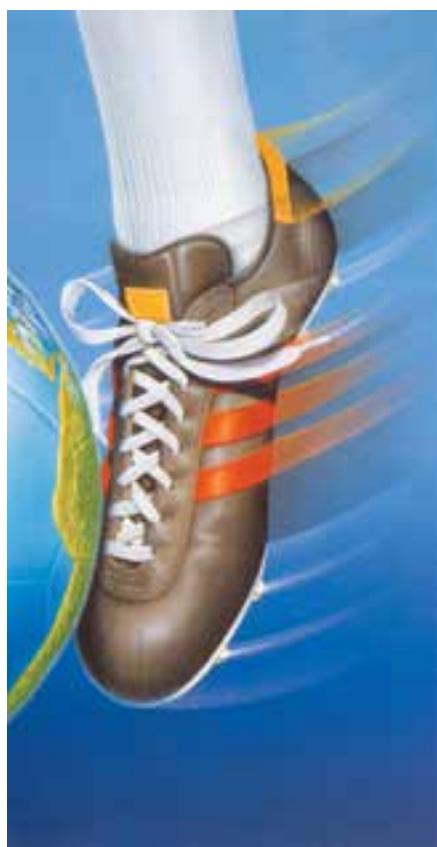
تصویر ۱۰۴—استفاده از سایر ابزار مثل مداد رنگی هنگام رنگ‌آمیزی با ایربراش جهت ایجاد بافت یا حالت‌های خاص

تصویر ۱۰۵—با استفاده از گواش می‌توان برخی حالات را در تصویر به وجود آورد.

در اینجا جهت شناخت بیشتر هنرجویان نمونه‌هایی از

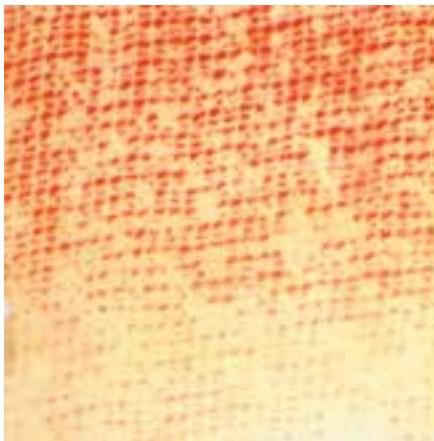
تصاویری را که با ایربراش کار شده مشاهده می‌کنید (تصاویر

تصویر ۱۰۶ – تصویر مرحله‌ی طراحی و مرحله‌ی پایانی (رنگ آمیزی نهایی) را نشان می‌دهد.

می باشد. ماسکه کردن باید همواره با دقت فراوان صورت گیرد چرا که اگر فشار دست هنگام برش سلفان زیاد باشد علاوه بر بریدن مقوا موجب می شود رنگ ها در منفذهای برش نفوذ بیشتری کرده و پررنگ تر به نظر می رستند که به ظرافت کار لطمه خواهد زد. علاوه بر آن برش ناصاف ماسک ها نیز در زیبایی کار اثر نامطلوبی می گذارد. برخی اوقات برای پوشش جاهایی که نباید رنگ بخورد و همچنین برای ایجاد حالات و بافت های خاص می توان از چسب میس کیت هم استفاده نمود.

هنگام رنگ آمیزی و پاشیدن رنگ اگر توری یا پرده هایی که دارای منفذهایی با طرح های مختلف باشد را روی سطح کار قرار دهیم به طور طبیعی رنگ از داخل منفذها به سطح کار مناسب با وضعیت توری پاشیده می شود و معمولاً حالت های جالبی را به وجود می آورد (تصاویر ۱۰۷، ۱۰۸ و ۱۰۹).

تصویر ۱۰۷— با قرار دادن توری یا پرده با طرح های مختلف می توان صفحه‌ی کار را به شکل مورد نظر رنگ آمیزی نمود.

تصویر ۱۰۹— با استفاده از قلم مو یا مساوک می توان رنگ را با حالت های نامشخص به صورت ذرات ریز و درشت در سطح کار پاشید.

مقوا مصرفی باید نسبتاً ضخیم باشد در این روش تقریباً می توان از همه نوع مقوا اعم از ساده یا بافت دار مناسب با وضعیت موضوع استفاده نمود ولی برای ایجاد ساخت و سازهای ظریف در اندازه‌ی کوچک باید از کاغذهای صاف و محکم استفاده نمود.

در این شیوه برای پوشش سطح تابلو و ایجاد ماسک از ورقه های نازک چسب دار، که شفاف نیز می باشند، استفاده می شود. این ورقه ها را به راحتی به وسیله‌ی تیغ برش می توان حالت داد. این ورقه ها نباید چسب زیادی داشته باشد چرا که هنگام برداشتن آن از روی مقوا ممکن است رنگ های زیرین و همچنین سطح مقوا را با خود از روی کار جدا کند. استفاده بهینه و خوب از وسائل و کسب تجربیات زیاد در ارائه آثاری که از طریق این وسیله به وجود می آید بسیار قابل توجه

تصویر ۱۰۸— با استفاده از چسب میس کیت می توان جاهایی از تصویر را به دلخواه حالت داد و بافت های خاصی ایجاد نمود.

تصویر ۱۱۰—سهراب سپهری—رنگ آمیزی بدون استفاده از ماسک، اثر قباد شیوا

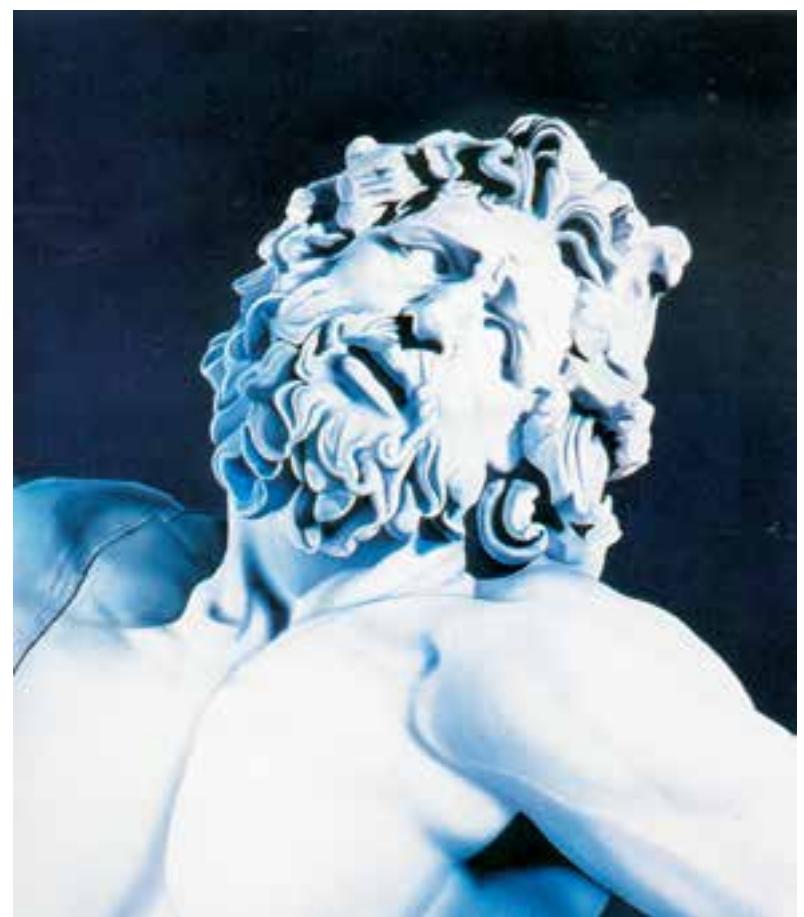
تصویر ۱۱— تصویرسازی با استفاده از ابرهایش، ارتاکاماساشی ماردا

تصویر ۱۱۲— تصویرسازی با استفاده از ایربراش، افرکالین براون

تصویر ۱۱۳— تصویرسازی با استفاده از ایربراش،
اثر کیاکوآراکی

تصویر ۱۱۴— تصویرسازی با استفاده از ایربراش،
اثر گیلبرتو زاوارزی

تصویر ۱۵— تصویرسازی با استفاده از اینبراش، اثر کیمی کانگاوا

منابع و مأخذ

- The best of colored pencil, Rockport publishers, inc, 1993.
- Creative colored pencil, vera curnow, Rockport publishers, Inc, 1995.
- Annual' 91 Illustrators of children's Books, official Catalogue of the Illustrators exhibition Bologna children's Book fair.
- Annual' 92 Illustrators exhibition Bologna children's Book fair.
- Annual' 89 Illustrators exhibition Bologna children's Book fair.
- Iranian Illustrators of children's Books 1968 - 1989, Institute for the intellectual development of children and young Adults.
- Art directors iNdex to Illustrators 13 - RoTo visioN 1993.
- The Art book - phaidon presslimited , 1994.
- Zoltan szabo watercolor Techniques - North light books - cincinnati/oHio , 1994.
- How to paint with Brush - tipped felt pens - Richard Bolton Search press , 1996.
- The painting handbook - oceanabooks , 2003.
- The artist's handbook - Ray smith - Dorling kindersly. london , 1993.

تاریخ هنر - ه . و . جنسن - ترجمه‌ی بروز مرزبان - سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی - خرداد ۱۳۵۹.

آموزشگاه کنکور هنر سی رنگ

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب برای
شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران محفوظ می باشد.

www.chap.sch.ir

WWW.30RANG-ART.COM

شعبه مرکزی:

خیابان شریعتی، دویست متر بالاتر از پل سید خندان، نبش کوچه ی حافظ،
ساختمان ایستا طبقه ی دوم، واحد سه

تلفن تماس: ۰۲۱۲۲۸۶۹۱۴۵-۰۲۱۲۲۸۸۷۴۷۰